

A Smart Investment

SMART ECO INDUSTRIAL TOWN



SMART ECO INDUSTRIAL TOWN

Industrial Progress with Ecological Awareness



For more information

<http://www.ieat.go.th> Tel: +66 2253 0561



- EIA Approved
- One Stop Service by IEAT
- Fully Developed
- 100% foreign owned company can own lands.
- Easy procedure to get Visa and Work Permit.
- On sight permission for construction and operation license.
- Zone 3 Best privilege
- Flood Free
- Industry in the midst of nature

Hi-Tech Kabin Industrial Estate
The Only Industrial Estate
Incorporation
with
Industrial Estate Authority Of Thailand
In Prachinburi



Hi-Tech Kabin Logistics Corp., Ltd.

130 - 132 Sindhorn Bldg., Tower 2, 8th Floor, Wireless Road, Bangkok 10330
 Tel. 0 - 2651 - 5575 Fax. 0 - 2651 - 5573, E - mail. info@hitechkabin.co.th

โรงงานสำเร็จรูป ขนาด 600 - 1,800 ตร.ม
小規模工場 建売/賃貸 600-1,800 Sqm.
ขาย/เช่า

ติดต่อสอบถาม
 คุณเทพฤทธิ์ 02 254 - 4130 - 7
 คุณกาญจนา 035 350 - 286



ส่วนหนึ่งของโครงการนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค

Let us be your choice of Translation Service

บริการแปลเอกสาร



- บริการแปลเอกสาร อาทิ เอกสารด้านส่งเสริมการลงทุน เอกสารประกอบการยื่นขออนุญาตทำงาน (work permit) เช่น ทะเบียนสมรส ทะเบียนบ้าน สูติบัตร ใบรับรองการทำงาน ใบรับรองการศึกษา เป็นต้น
- ผู้แปลล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญงานแปลเฉพาะด้านในแต่ละภาษา
- ผลงานมีคุณภาพ ถูกต้อง แม่นยำ และชัดเจนตรงตามเอกสารต้นฉบับ
- บริการตรงต่อเวลาในราคาที่คุ้มกันได้

สู่ความสำเร็จทางธุรกิจ ด้วยคุณภาพงานแปลเอกสารที่ถูกต้อง ทันเวลา



สมาคมสโมสรนักลงทุน
Investor Club Association

1 TP&T Tower, 12th, 16th Fl. Vibhavadee-Rangsit Rd., Chatuchak, Bangkok 10900
Phone: 0 2936 1429 ext. 215 Fax: 0 2936 1441-2 E-mail: isc@ic.or.th Website: <http://www.ic.or.th>



GROW with Hemaraj

Over 650 customers have chosen our 8 world class industrial estates



Thailand's leading industrial estate developer

Eight strategic locations in Eastern Seaboard (Rayong, Chonburi) and north of Bangkok (Saraburi)

Ready Built Factories and Warehouses from 500 to 50,000 square meters for Rent

Hemaraj Land And Development Public Company Limited

Phone: 662 719 9555

Email: marketing@hemaraj.com

Website: www.hemaraj.com



The World Class Developer in Thailand

กองบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 26 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2558

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

นางทริฎญา	สุจินัย	เลขาธิการ
นางสาวอัจฉรินทร์	พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ
นางสาวดวงใจ	อัศวินตจิตร	รองเลขาธิการฯ
นายโชคดี	แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ

กองบรรณาธิการ

นางสาวชุตินา	พุ่มศรีสวัสดิ์	บรรณาธิการบริหาร
นางสาวช่อแก้ว	ประสงค์สม	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา	อักษระกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวจิรวรรณ	การุณจิตร์	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์	คณาสวัสดิ์
นางสาวกาญจนา	นพพันธ์
นางสาวพรณี	เชิงสุทธา
นายสุทธิเกตุดี	ทัตพิทักษ์กุล
นางสุภาดา	เคเรียนตร
นางสาวปิยะวรรณ	ชัยนมาก
นางสาวสุนิตา	ศิริทรัพย์
นายธรรมรัตน์	รัตนพันธ์
นางสาววรรณนิภา	พิภพไชยสิทธิ์
นางอุทัยวรรณ	วัฒนสุกุล
นางสาวยอดกมล	สุธีรพจน์
นางสาวนันทนาฏ	กฤษณจินดา
นางสาวสุวิดา	ธัญวรงค์
นายสถาปนา	พรหมบุญ
นางสาววันทนา	ทาตาล
นางสาวรัชนิกร	ไพยชำนาญ
นางสาวศัลยา	อักษรมัต
นายศิริพันธ์	ยงพัฒน์นันท์

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8410 และ 6196
 โทรสาร : 0 2553 8222
 อีเมล : head@boi.go.th
 เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด

21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระรามเก้า
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320
 โทรศัพท์ : 0 2203 1240-7 แฟกซ์ : 0 2641 4211



การพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน ไม่ใช่การพัฒนาเพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงควบคู่กันไป ด้วย เพราะหากทำแต่เพียงภายในประเทศย่อมทำให้เกิดการไหลบ่าของแรงงานต่างด้าวที่มีทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมตามมา

ดังนั้นการพัฒนาก็ควรทำควบคู่ไปกับการสร้างเครือข่ายการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจึงเป็นหนึ่งในนโยบายที่ตอบโจทย์นี้ โดยเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นประธาน ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอีกหลายคณะมาเพื่อทำงานร่วมกัน

นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานอื่นๆ อีก เช่น กรมสรรพากร การนิคมอุตสาหกรรมฯ และสถาบันการเงินต่างๆ (อยู่ระหว่างการพิจารณาให้ความเห็นชอบ) ฯลฯ ซึ่งต่างก็ทำงานสอดประสานกันไป สำหรับปีนี้อีกก็เป็นอีกหนึ่งหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในนโยบายนี้ โดยการให้การส่งเสริมการลงทุนแก่กิจการในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จำนวน 13 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด คือการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี และสิทธิประโยชน์อื่นๆ โดยเนื้อหาท่านสามารถหาอ่านได้จากภายในเล่ม

ในอีกไม่นานหลังจากนี้ เราจะได้เห็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 10 จังหวัดอย่างเป็นทางการ 

วารสารส่งเสริมการลงทุน



สารบัญ CONTENTS

แอดวงบีไอไอ

6 แอดวง “บีไอไอ”

เจาะลึกเขตเศรษฐกิจพิเศษ

7 เจาะลึกเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ที่มาของแผนพัฒนาพื้นที่

15 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ มาตรการส่งเสริมการลงทุนจากบีไอไอ และศูนย์ OSS

24 แม่สาย เชียงแสน เชียงของ...จังหวัดเชียงราย เมืองชายแดนแห่งอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

31 จังหวัดตากกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ มุมมองของภาคเอกชน

36 โอกาสการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดมุกดาหาร



39 มาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

นานาชาติ

47 เคล็ดลับการลงทุนในต่างประเทศ ตัวอย่างความสำเร็จของนักธุรกิจหญิงจีนในไทย

55 การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมอากาศยานในประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย

62 อาม่า...นักดำเนินาห์หญิงแห่งวิถีชาวเล

ภาวะส่งเสริมการลงทุน

65 โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน





แวดวง "บีโอไอ"



13 - 15 พฤษภาคม 2558

คุณวีรพงษ์ ศิริวัน ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (บีโอไอ นครราชสีมา) เป็นหัวหน้าคณะนำนักลงทุนจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปศึกษาดูงาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ SMEs ตามเส้นทางกรุงเทพ - ชลบุรี - ระยอง พร้อมเข้าร่วมงานสัปดาห์คอนไทยแลนด์ 2015



20 พฤษภาคม 2558

คุณชุตินา พุ่มศรีสวัสดิ์ ผู้อำนวยการศูนย์บริการลงทุน บีโอไอ กล่าวเปิดงานสัมมนา "บีโอไอ ช่วยธุรกิจท่านได้อย่างไร" ณ โรงแรมคาลาสสิค คามิโอ จังหวัดอยุธยา



22 พฤษภาคม 2558

คุณโชคดี แก้วแสง รองเลขาธิการบีโอไอ ให้การต้อนรับคณะจาก The Johnan Shinkin Bank จากประเทศญี่ปุ่น ในโอกาสเข้าเยี่ยมชม ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) บีโอไอ พร้อมรับฟังแนวโน้ม การลงทุนในประเทศไทย และยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่ ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี



26 พฤษภาคม 2558

คุณหิรัญญา สุจินัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน รักษาราชการแทน เลขาธิการบีโอไอ ให้การต้อนรับพลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และคณะ ในโอกาสเข้าเยี่ยมชมการทำงานของศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) บีโอไอ ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี



เจาะลึกเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ที่มาของแผนพัฒนาพื้นที่

รัฐบาลพยายามผลักดันให้เกิดเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษบริเวณชายแดนทั่วทั้งประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงฐานการผลิตหลักของประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ ดึงดูดการลงทุนจากในและต่างประเทศ สร้างการจัดระเบียบพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนเพื่อแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและสินค้าเกษตรลักลอบจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการจ้างงานและเพิ่มรายได้ให้ชุมชน ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น ช่วยกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม และแก้ปัญหาคความมั่นคงของประเทศ

จากจุดนี้ กระบวนการผลักดันต่างๆ จึงเกิดขึ้น ตั้งแต่การจัดหาพื้นที่ การวางแผน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไฟฟ้า ประปา สนามบิน ฯลฯ ของหน่วยงานในพื้นที่ ประกอบกับการกระตุ้นให้ภาคเอกชนมาลงทุนด้วยการออกมาตรการส่งเสริมการลงทุนโดยบีโอไอและมาตรการของกรมสรรพากรที่อยู่



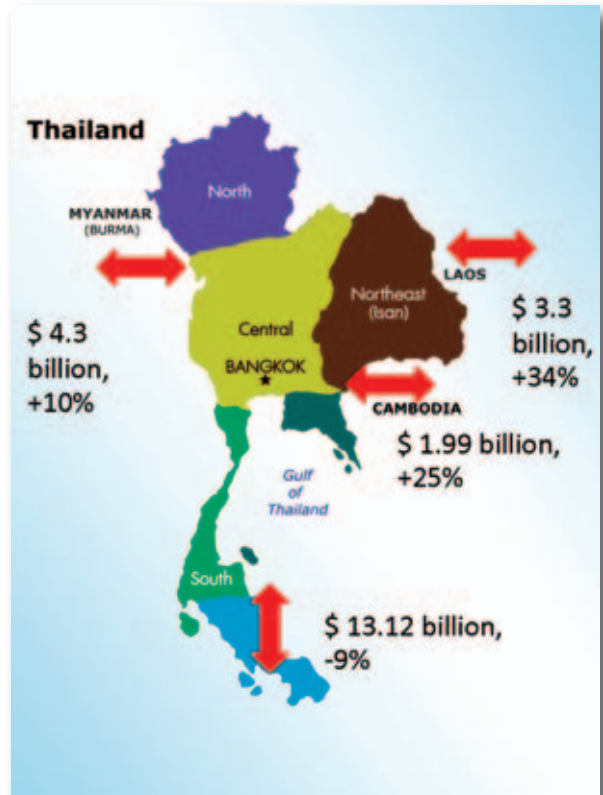
ระหว่างการพิจารณาของกฤษฎีกา (มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2558 ได้ให้ความเห็นชอบในหลักการ “ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” ตามที่กระทรวงการคลังเสนอแล้ว) เพื่อสนับสนุนให้นักลงทุนรายใหญ่และ SMEs ทั้งไทยและต่างชาติ ให้ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมถึงกระตุ้นให้เกิดการลงทุนต่อเนื่องของไทยในประเทศเพื่อนบ้าน

**“การผลักดัน
จะเกิดผลสำเร็จได้
ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือ
สนับสนุนและปฏิบัติหน้าที่
กันอย่างจริงจัง”**

แม้มาตรการทางการเงินและการคลัง จะเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยกระตุ้นและดึงดูดความสนใจ ที่จะมาลงทุนในพื้นที่ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แต่โครงสร้างพื้นฐานยังคง เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะหากยังไม่มีความพร้อมที่จะลงทุนได้ ไม่ว่าจะเพราะราคาที่ดินแพงขึ้นมาก หรือยังเป็นที่ยากลำบาก ต้องลงทุนในการปรับพื้นที่อีกมากหรือยังไม่มีความพร้อมที่จะเดินทาง ได้สะดวก น้ำไฟยังไม่พร้อม การลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว ย่อมยากที่จะเกิดขึ้นได้ ดังนั้นการผลักดันให้เกิดเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษบริเวณชายแดนทั่วทั้งประเทศจึงเป็นเรื่องใหญ่ ที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือ สนับสนุน และปฏิบัติหน้าที่ กันอย่างจริงจัง

การกำหนดเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

พื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการจัดตั้งเป็น เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ล้วนเป็นพื้นที่ชายแดนบนแนว ระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS Economic Corridors) ที่สามารถเข้าถึงปัจจัยการผลิตในพื้นที่ใกล้เคียง และฐานการผลิตของประเทศเพื่อนบ้านได้



ภาพแสดงมูลค่าทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่มา Department of Foreign Trade & Trade Council

ในการกำหนดพื้นที่เป้าหมายแต่ละแห่งจะพิจารณา จากศักยภาพ โอกาส ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยการผลิต ลักษณะและมูลค่าการค้าชายแดน แนวทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึง ปัญหาและข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่

โดยเมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า การ กำหนดผังพื้นที่จะเริ่มจากการเก็บข้อมูลเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อ สภาพภูมิศาสตร์ ป่าไม้ แหล่งน้ำ พื้นที่เสี่ยง มูลค่าทางเศรษฐกิจ และจำนวนประชากร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาออกแบบวางผังพื้นที่ที่จะพัฒนาเป็น พื้นที่ใช้สอยและพื้นที่เพื่อการคมนาคมบริเวณเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ

พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ครั้งแรก คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้กำหนดเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว สงขลา และตราด

(ตามประกาศ กนพ. 1/2558) ต่อมา กนพ. ได้ประกาศพื้นที่ระยะที่ 2 อย่างเป็นทางการเพิ่มเติม มีทั้งสิ้น 5 จังหวัด ได้แก่ หนองคาย นครราชสีมา เชียงราย นครพนม และกาญจนบุรี

	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
1	ตาก	แม่สอด	ท่าสายลวด พระธาตุผาแดง แม่กาษา แม่กุ แม่ดาว แม่ปะ แม่สอด มहांวัน
		พบพระ	ช่องแคบ พบพระ วาเลย์
		แม่ระมาด	ชะเนือจ้อ แม่จะเรอ แม่ระมาด
2	มุกดาหาร	เมืองมุกดาหาร	คำอาฮวน นาสีนวน บางทรายใหญ่ มุกดาหาร ศรีบุญเรือง
		ห้วยน้ำใหญ่	ชะโนด บางทรายน้อย ปงขาม ห้วยน้ำใหญ่
		ดอนตาล	ดอนตาล โพธิ์ไทร
3	สระแก้ว	อรัญประเทศ	ท่าข้าม บ้านด่าน ป่าไร่
		วัฒนานคร	ผักชะ
4	สงขลา	สะเดา	สะเดา สำนักขาม สำนักแต้ว ปาดังเบซาร์
5	ตราด	คลองใหญ่	คลองใหญ่ ไม้รูด หาดเล็ก
6	หนองคาย	เมืองหนองคาย	ค่ายบกหวาน ไนเมือง บ้านเดื่อ พระธาตุบังพวน โพธิ์ชัย โพนสว่าง มีชัย เวียงคุก สีกาย หนองกอมเกาะ หาดคำ หินโงม
		สระใคร	สระใคร
7	นครราชสีมา	เมืองนครราชสีมา	โคกเคียน
		ตากใบ	เจ๊ะเห
		ยี่งอ	ละหาร
		แว้ง	โล๊ะจูด
		สุโหงโกลก	สุโหงโกลก
8	เชียงราย	เชียงของ	ศรี่ง บุญเรือง ริมโขง เวียง ศรีดอนชัย สถาน ห้วยซ้อ
		เชียงแสน	บ้านแซว ป่าสัก แม่เงิน โยนก เวียง ศรีดอนมูล
		แม่สาย	เกาะช้าง บ้านด้าย โป่งงาม โป่งผา แม่สาย เวียงพางคำ ศรีเมืองชุม ห้วยไคร้
9	นครพนม	เมืองนครพนม	กุรุคุ ท่าค้อ นาทราย นาราชควาย ไนเมือง บ้านผึ้ง โพธิ์ตาก หนองญาติ หนองแสง อาจสามารถ
		ท่าอุเทน	โนนตาล रामราช เวินพระบาท
10	กาญจนบุรี	เมืองกาญจนบุรี	แก่งเลี่ยน บ้านเก่า

**“จุดเริ่มต้นอย่างเป็นทางการของนโยบาย
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษครั้งนี้
เริ่มตั้งแต่มีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนา
เศรษฐกิจพิเศษ หรือเรียกสั้นๆ ว่า
กนพ. โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2557”**

คณะกรรมการ กนพ.

ถ้าไม่กล่าวถึงคณะกรรมการ “กนพ.” คงถือว่าขาดส่วนสำคัญไป จุดเริ่มต้นอย่างเป็นทางการของนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หรือเรียกสั้นๆ ว่า กนพ. โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2557 โดยประธานกรรมการได้แก่ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือรองหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้รับมอบหมาย แต่การปฏิบัติหน้าที่ที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบัน พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ก็เป็นประธานมาโดยตลอด

หลังจากนั้นไม่นาน กนพ. ก็เร่งผลักดันมาตรการส่งเสริมการลงทุนของหน่วยงานต่างๆ โดยมาตรการของบีโอไอ มีการประกาศใช้อย่างเป็นทางการออกมาเป็นหน่วยงานแรก ได้แก่ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริม

การลงทุนที่ 4/2557 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2557 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทำให้หลายคนอาจเข้าใจผิดว่า มาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีมาตรการของบีโอไอเท่านั้น

แท้จริงแล้ว มาตรการของบีโอไอเป็นเพียงส่วนหนึ่งของมาตรการที่ให้สิทธิประโยชน์แก่การลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว ยังมีอีกหลายมาตรการจากหลายหน่วยงานที่จะทยอยประกาศใช้ แต่เนื่องจากมีรายละเอียดในเรื่องกฎหมายและผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและทำให้ยังไม่สามารถประกาศใช้ได้ ประกาศที่ทยอยออกมาในระยะหลังๆ นี้ จึงยังคงเป็นประกาศต่างๆ ที่ออกโดยบีโอไอ เพื่อกำหนดกิจการเป้าหมายในแต่ละพื้นที่ ซึ่งทำให้ผลการบังคับใช้ประกาศ กทท. ที่ 4/2557 มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม เรื่องของการให้สิทธิประโยชน์และกิจการเป้าหมายในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมถึงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ผู้เขียนจะขอนำไปกล่าวโดยเฉพาะในอีกบทความหนึ่ง

อนุกรรมการ 6 คณะ

ในการขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ กนพ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา 6 คณะ เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ดังนี้

1. คณะอนุกรรมการด้านสิทธิประโยชน์ กำหนดพื้นที่ และศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน ทำหน้าที่พิจารณาความเหมาะสมและกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกำหนดการให้สิทธิประโยชน์

2. คณะอนุกรรมการศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านแรงงาน การสาธารณสุข และความมั่นคง มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นประธาน ทำหน้าที่กำหนดแนวทางและขับเคลื่อนการจัดระบบแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ



3. คณะอนุกรรมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านศุลกากร มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธาน ทำหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและบริเวณใกล้เคียง

4. คณะอนุกรรมการด้านการจัดหาที่ดินและบริหารจัดการ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ทำหน้าที่กำหนดพื้นที่ของทางราชการที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และจัดทำผังการใช้ที่ดินและกำหนดแผนการนำที่ดินของทางราชการมาใช้ประโยชน์

5. คณะอนุกรรมการด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะทางการตลาดที่สนับสนุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ จัดสัมมนา เชิญชวนนักลงทุนทั้งจากภายในและต่างประเทศ ที่สนใจให้เข้ามาลงทุน

6. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระดับพื้นที่ มีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ตันยวรรณ) เป็นประธาน ทำหน้าที่ผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินงานของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ข้อเสนอแนะทางการตลาดและเชิญชวนนักลงทุนทั้งจากภายในและต่างประเทศที่สนใจให้เข้ามาลงทุน

จะเห็นได้ว่า รัฐบาลให้ความสำคัญกับการผลักดันนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอย่างมาก และคำนึงถึงทุกมิติที่จะช่วยให้นโยบายดังกล่าวประสบความสำเร็จ

การจัดหาที่ดิน

เมื่อกำหนดพื้นที่เป้าหมายแล้ว ส่งผลให้ราคาที่ดินในพื้นที่ดังกล่าวสูงขึ้นจนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจลงทุนของภาคเอกชน รัฐบาลจึงเร่งแก้ปัญหาดังกล่าวและหาทางจัดหาที่ดินเพื่อให้เอกชนสามารถเช่าใช้ที่ดินได้



ในราคาที่สมเหตุสมผลและสร้างประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมบนพื้นที่ดังกล่าว

“การจัดหาที่ดิน ได้มอบหมายมหาดไทย และ กก. กฤษฎีกาเสนอ คสช. เพื่อใช้อำนาจตาม ม.44 ของรัฐธรรมนูญฯ”

สำหรับการจัดหาที่ดินนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2558 เห็นชอบข้อเสนอแปลงที่ดินของรัฐเพื่อเป็นพื้นที่นำมาจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมหรือให้เอกชนเช่าใน 6 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ ตาก สระแก้ว ตราด มุกดาหาร สงขลา และหนองคาย รวม 24,871 ไร่ และมอบหมายกระทรวงมหาดไทยและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดทำรายละเอียดทางด้านกฎหมายและการชดเชยเพื่อถอนสภาพที่ดินของรัฐประเภทต่างๆ เสนอ คสช. เพื่อใช้อำนาจตาม ม.44 ของรัฐธรรมนูญฯ

ต่อมาจึงมีคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ 17/2558 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2558 เรื่องการจัดหาที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยกำหนดให้ที่ดินในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจตาก สระแก้ว ตราด มุกดาหาร และหนองคาย เฉพาะภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายคำสั่งเป็นที่ราชพัสดุ และให้กรมธนารักษ์จัดให้หน่วยงานของรัฐ

ใช้ประโยชน์ หรือจัดให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนเช่า เพื่อใช้เป็นพื้นที่พัฒนา ตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งอัตราค่าเช่าที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งขณะนี้ เรืออยู่ระหว่างการพิจารณากำหนดอัตราค่าเช่าที่ดินดังกล่าวในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

แผนพัฒนาพื้นที่

ถ้าลองไล่เรียงแผนงานและงบประมาณในแต่ละพื้นที่ สามารถสรุปพอให้เห็นภาพได้ดังนี้



1. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก

จังหวัดตากมีพื้นที่ชายแดนติดกับเมียนมาของเมียนมา บริเวณด่านพรมแดนอยู่ระหว่างการก่อสร้างอาคารตรวจบุคคล ลานตรวจสินค้า โดยเน้นการเพิ่มศักยภาพของด่านเกี่ยวกับการเกษตร ปศุสัตว์ และประมง

สำหรับแผนงานก่อสร้างระยะเร่งด่วนในปีนี้ได้แก่ การสร้างทางหลวงตาก-แม่สอด ตอน 4 พัฒนาระบบไฟฟ้า ระบบส่งน้ำและอ่างเก็บน้ำ และขยายทางขับทางวิ่งของท่าอากาศยานแม่สอด เพื่อให้สามารถรองรับเครื่องบินขนาด Boeing-737 ได้พร้อมกันจำนวน 3 ลำรวมถึงพัฒนาอาคารที่พักผู้โดยสารให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 600 คน/ชั่วโมง ส่วนปีงบประมาณ 2559 มีแผนก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเมยแห่งที่ 2 สร้างด่านแห่งใหม่ สร้างถนน ผังเมืองรวม และสำรวจออกแบบสถานีขนส่งสินค้ารวมถึงพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่



การปรับปรุงท่าอากาศยานนานาชาติแม่สอด



การขยายทางขับทางวิ่งของเครื่องบินในท่าอากาศยานแม่สอด

2. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

จังหวัดสระแก้วมีพื้นที่ชายแดนติดกับเวียดนามของกัมพูชา ในปีนี้มีแผนปรับปรุงด่านสำหรับสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และปีงบประมาณ 2559 มีแผนก่อสร้างด่านพรมแดนแห่งที่ 2 (บ้านหนองเอี่ยน และบ้านป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ)

สำหรับแผนงานก่อสร้างระยะเร่งด่วน ได้แก่ การสร้างทางหลวงอรัญประเทศ - หนองเอี่ยน และพัฒนาระบบไฟฟ้า ส่วนแผนงานปีงบประมาณ 2559 จะมีการ



จังหวัดตราดมีพื้นที่ชายแดนติดเกาะกงของ กัมพูชา ขณะนี้อยู่ระหว่างการก่อสร้างท่าเรือคลองใหญ่ และได้รับงบประมาณก่อสร้างด่านพรมแดนคลองใหญ่ แล้ว ในปีนี้มีแผนพัฒนาระบบไฟฟ้าและสร้างอาคาร ที่ทำการและที่พักสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง รวมถึง พัฒนาด้านสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ และประมง

สำหรับปีงบประมาณ 2559 มีแผนขยายทางหลวง ตราด-บ้านหาดเล็ก ตอน 3 สร้างถนนผังเมืองรวม สำรวจ ออกแบบสถานีขนส่ง และโครงการแก้มลิง

4. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร



สำรวจออกแบบสถานีขนส่งสินค้าจังหวัดสระแก้ว โครงการแก้มลิงคลองห้วยไผ่ ศึกษาความเหมาะสมในการ พัฒนานิคมอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบประปาในพื้นที่

3. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตราด



จังหวัดมุกดาหารมีพื้นที่ชายแดนติดสะหวันนะเขต ของ สปป.ลาว ในปีนี้บริเวณด้านมีแผนสร้างอาคารผู้โดยสาร ขาเข้า-ขาออก/ระบบ PIBICS/ตู้ตรวจ และพัฒนาด้าน สินค้าเกษตร ปศุสัตว์ ประมง พัฒนาระบบไฟฟ้า สถานีสูบน้ำด้วยระบบไฟฟ้า และระบบส่งน้ำ รวมถึง โครงการแก้มลิง

สำหรับปีงบประมาณ 2559 มีแผนก่อสร้าง ทางหลวงหมายเลข 12 กาฬสินธุ์-นาโคก-คำชะอี ตอน 1 ทางหลวงหมายเลข 212 ห้วยน้ำใหญ่-ธาตุนม ถนนผังเมืองรวม และสำรวจออกแบบสถานีขนส่งสินค้า

รวมถึงพัฒนาระบบประปา และศึกษาความเหมาะสมในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่

5. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา



จังหวัดสงขลามีพื้นที่ชายแดนติดบูกิตกาญฮีติ่มของมาเลเซีย ในปีนี้มีแผนพัฒนาระบบไฟฟ้า เพิ่มศักยภาพด้านสินค้าเกษตรชายแดน ปศุสัตว์ และประมง ส่วนปีงบประมาณ 2559 มีแผนสำรวจออกแบบสถานีขนส่งสินค้า พัฒนาระบบประปา ก่อสร้างด่านสะเดาแห่งใหม่ ปรับปรุงด่านปาดังเบซาร์ และศึกษาความเหมาะสมในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่น่าสนใจคือ โครงการมอเตอร์เวย์หาดใหญ่-สะเดา ระยะทางประมาณ 47.2 กิโลเมตร เขตทางกว้าง 70 เมตร ทิศทางไป-กลับฝั่งละ 2 ช่องจราจร โดยมีแนวเส้นทางเชื่อมกับถนนเพชรเกษม ที่ตำบลจูลง อำเภหาดใหญ่ ใกล้กับที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ ผ่านพื้นที่สนามบินนานาชาติหาดใหญ่ เข้าไปในเขตอำเภคลองหอยโข่ง แล้วเชื่อมต่อกับถนนกาญจนาภิเษกก่อนถึงด่านสะเดาแห่งใหม่

แผนพัฒนานิคมอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรมเป็นกิจกรรมหนึ่งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่จะผลักดัน เสริมสร้างการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ การลงทุน และการค้าในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ปัจจุบันการนิคมอุตสาหกรรมฯ ได้แบ่งการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก (5 พื้นที่) ออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่


ระยะที่ 1

- พื้นที่ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
- พื้นที่ตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
- พื้นที่ตำบลลำน้ำขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ระยะที่ 2

- พื้นที่ตำบลค้ออาสนวน อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
- พื้นที่ตำบลไม้รูด อำเภคลองใหญ่ จังหวัดตราด

แนวทางการดำเนินการพัฒนาพื้นที่ นิคมอุตสาหกรรม	ปีงบประมาณ	
	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2
- ศึกษาความเหมาะสมและความ เป็นไปได้ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม - ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) - ออกแบบรายละเอียดงานก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรม	2559	2561
ก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม	2560	2562
เปิดดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม	2561	2563

โดยคาดว่าในปี 2561 เราจะได้เห็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะแรกอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจระยะที่ 2 อีก 5 จังหวัดก็จะเริ่มดำเนินการไปพร้อมๆ กับระยะที่ 1 ซึ่งคงจะได้เห็นภาพใหญ่ของทั้งสองเขตในเวลาใกล้เคียงกัน 



เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ มาตรการส่งเสริมการลงทุน จากบีโอไอ และศูนย์ OSS

บีโอไอได้นำมติคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ที่เห็นชอบต่อแนวทางการให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมแก่กิจการที่มีการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมาเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กทท.) มีมติเห็นชอบกับแนวทางดังกล่าว จึงได้ออกเป็นประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 4/2557 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2557 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

สิทธิประโยชน์ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจากบีโอไอ

ใจความของประกาศดังกล่าวคือ การกำหนดสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมเป็นพิเศษแก่กิจการที่ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยต้องเป็นกิจการตามบัญชี

ประเภทของบีโอไอหรือตามที่ กนพ. กำหนด และอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือที่ถูกกฎหมายได้ โดยจะต้องยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ภายในเดือนธันวาคม 2560

**“ถ้าเป็นกิจการเป้าหมาย
ที่ กนพ. กำหนด จะได้รับสิทธิประโยชน์
การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
สูงสุดทันที 8 ปี”**



สำหรับการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล แบ่งออกเป็น 2 แนวทาง กล่าวคือ

1. ถ้าเป็นกิจการตามบัญชีประเภทของปีโอไอ ไม่ว่าจะ เป็นประเภทใดก็ตาม (บัญชีแนบท้ายประกาศ กทท. ที่ 2/2557 เรื่องนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557) หากลงทุนในพื้นที่ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จะบวกสิทธิประโยชน์การ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาให้เพิ่มเติม 3 ปี ซึ่ง ถ้ากิจการตามบัญชีดังกล่าวได้สิทธิ 8 ปีอยู่แล้ว (กฎหมาย ปีโอไอ ปัจจุบันให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเต็มที่ ไม่เกิน 8 ปี) ก็จะมีสิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ร้อยละ 50 ให้อีก 5 ปี

2. ถ้าเป็นกิจการเป้าหมายที่ กนพ. กำหนด จะได้รับสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้สูงสุดทันที 8 ปี และบวกสิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ให้อีก 5 ปีเลยเช่นกัน

สำหรับสิทธิประโยชน์อื่นๆ จะได้เหมือนกัน ดังนี้

- หักค่าขนส่ง ไฟฟ้า และประปา 2 เท่า เป็นเวลา 10 ปี
- หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ
- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
- ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก
- อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ



- สิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่มีใช้ภาษีอากร ได้แก่
 - 1) นำช่างต่างด้าวเข้ามาทำงาน
 - 2) ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน (หากเลิกหรือโอนกิจการให้ผู้อื่น จะต้องจำหน่ายที่ดินภายใน 1 ปี)

- 3) ส่งออกเงินตราต่างประเทศ

ส่วนเงื่อนไขการลงทุนอื่นๆ เช่น ขนาดการลงทุนขั้นต่ำ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน สภาพเครื่องจักรในโครงการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนตามประกาศหลัก (ประกาศ กทท. ที่ 2/2557)

สิทธิประโยชน์ในพื้นที่ 20 จังหวัด

ถ้าเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่กิจการ จะได้รับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษกับการลงทุนในพื้นที่ 20 จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ ได้แก่ กาฬสินธุ์ ชัยภูมิ นครพนม น่าน บึงกาฬ บัรรัมย์ แพร่ มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สระแก้ว สุโขทัย สุรินทร์หนองบัวลำภู อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ ก็ไม่ได้ต่างกัน เพราะจริงๆ แล้ววัตถุประสงค์ในการส่งเสริมฯ คล้ายคลึงกันมาก **สิ่งที่ผู้ลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้มากกว่าก็คือ การได้รับอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือโดยไม่จำกัดระยะเวลา** เพราะสอดคล้องกับแนวคิดที่ต้องการจำกัดพื้นที่การใช้แรงงานต่างด้าวให้อยู่บริเวณแนวชายแดนของประเทศ

กิจการเป้าหมายใน 5 พื้นที่แรก

กิจการเป้าหมายที่ กนพ. กำหนด เป็นกิจการเป้าหมาย เฉพาะ 5 พื้นที่แรก ซึ่งมีทั้งหมด 62 ประเภทย่อย มาจากการคัดเลือกกิจการตามบัญชีประเภทของปีโอไอ ซึ่งอยู่แนบท้ายประกาศ กทท. ที่ 2/2557 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557 โดยได้มีการปรับขอบเขตการให้การส่งเสริมฯ ในบางประเภทให้กว้างขึ้น มีข้อยกเว้นน้อยลง รวมถึงผ่อนปรนเงื่อนไขเพื่อให้ง่ายและจูงใจให้มีการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นในการพิจารณาว่ากิจการใดเข้าข่ายเป็นกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จะต้องพิจารณาประเภทประเภทกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษโดยตรง รวมถึงศึกษาเงื่อนไขในการลงทุนแต่ละประเภทตามประกาศเฉพาะนี้ด้วยเช่นกัน (ประกาศกิจการเป้าหมายที่ให้การส่งเสริมตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแบ่งตามพื้นที่ได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1/2558 ถึง 5/2558 ลงวันที่ 23 เมษายน 2558)

กิจการเป้าหมายทั้ง 62 ประเภท จัดกลุ่มได้เป็น 13 กลุ่มอุตสาหกรรม มีความสอดคล้องกับศักยภาพข้อจำกัด และความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกัน ดังนี้



13 กลุ่มอุตสาหกรรม (จำนวนรวม 62 ประเภทย่อย)	กลุ่มกิจการเป้าหมายที่ให้การส่งเสริมฯ ในพื้นที่				
	ตาก	สระแก้ว	ตราด	มุกดาหาร	สงขลา
1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓
2. การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิก	✓				
3. อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง	✓	✓			✓
4. การผลิตเครื่องเรือน	✓	✓			✓
5. อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	✓	✓			
6. การผลิตเครื่องมือแพทย์	✓	✓			
7. อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน	✓	✓			
8. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	✓	✓		✓	
9. การผลิตพลาสติก	✓	✓			
10. การผลิตยา	✓	✓			
11. กิจการโลจิสติกส์	✓	✓	✓	✓	✓
12. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	✓
13. กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	✓



ประเภทและเงื่อนไขที่แตกต่าง

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า กิจกรรมเป้าหมายแบ่งออกเป็น 5 ประเภทแยกตามพื้นที่ หากท่านต้องการทราบรายละเอียดทุกประเภทกิจการก็สามารถศึกษาได้จากประกาศทั้ง 5 ฉบับที่กล่าวมาแล้ว ในที่นี้จะขอกล่าวถึงเฉพาะประเภทที่มีความแตกต่างจากบัญชีหลักในประกาศ กทท. ที่ 2/2557 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557 ดังนี้

1) ประเภทกิจการที่มีการผ่อนปรนเงื่อนไข

1.5.2 กิจการเลี้ยงปศุสัตว์หรือสัตว์น้ำ (ยกเว้นกุ้ง)
ยกเลิกเงื่อนไขที่จะต้องมีการขยายพันธุ์สัตว์ในโครงการและระบบตรวจสอบย้อนกลับ

1.6 กิจการฆ่าและชำแหละสัตว์

ยกเลิกเงื่อนไขที่จะต้องมีการตรวจสอบย้อนกลับ

1.8 กิจการคัดคุณภาพ บรรจุ และเก็บรักษาพืช ผัก ผลไม้หรือดอกไม้

กำหนดเงื่อนไขขั้นต่ำเหลือเพียงต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

3.1.1 กิจการผลิตเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยประดิษฐ์

กำหนดเงื่อนไขเฉพาะกรณีการผลิตเส้นใยรีไซเคิลว่าจะต้องใช้เศษวัสดุของเสียที่เกิดขึ้นในประเทศเท่านั้น

4.12 กิจการผลิตรถจักรยานยนต์ (ยกเว้นที่มีความจุกระบอกสูบต่ำกว่า 248 ซีซี)

ยกเลิกเงื่อนไขการขึ้นรูปชิ้นส่วนของเครื่องยนต์

6.7.1 กิจการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดหลายชั้น (Multilayer Plastics Packaging)

ลดจำนวนขั้นต่ำของชั้นพลาสติกจาก “มากกว่า 3 ชั้นขึ้นไป” เป็น “มากกว่า 2 ชั้นขึ้นไป”

7.4.2 กิจการศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย (International Distribution Center : IDC)

ลดเงื่อนไขการกระจายสินค้าไปต่างประเทศจากเดิม 5 ประเทศขึ้นไป เหลือเพียง 1 ประเทศขึ้นไป

2) ประเภทกิจการที่ขยายขอบข่ายผลิตภัณฑ์ให้กว้างขึ้น

1.17 กิจการผลิตหรือถนอมอาหาร เครื่องดื่ม วัตถุเจือปนอาหาร (Food Additive) หรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร (Food Ingredient) โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (ยกเว้นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์)

กำหนดผลิตภัณฑ์ที่ยกเว้นเหลือเพียงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เท่านั้น ดังนั้น ประเภทกิจการที่ถูกยกเว้นภายใต้ประกาศ กทท. ที่ 2/2557 (บัญชีหลัก) ก็จะสามารถขอรับการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้ เช่น กิจการผลิตแป้งจากพืช บะหมี่ กุ้งสำเร็จรูป ซุปไก่สกัด เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเห็นว่า แม้จะไม่ระบุยกเว้นกิจการผลิตน้ำดื่มและไอศกรีมในกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แต่ก็จัดเป็นกิจการที่ไม่ให้การส่งเสริมอยู่เดิมก่อนออกประกาศ กทท. ที่ 2/2557 จึงควรคงหลักการนั้นไว้ โดยพิจารณาประกอบกับชื่อประเภทกิจการที่กำหนดว่าเป็น “กิจการผลิตหรือถนอมอาหารฯ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย” ด้วย

3) ประเภทกิจการที่ยกเลิกการกำหนดเงื่อนไข

3.1.2 กิจการผลิตด้ายหรือผ้า

3.1.4 กิจการผลิตเครื่องนุ่งห่มเครื่องประกอบ

การแต่งกาย และเคหะสิ่งทอ

3.3 กิจการผลิตกระเป๋าหรือรองเท้า หรือผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์หรือหนังเทียม

3.6 กิจการผลิตเครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน

3.11 กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์หรือชิ้นส่วน

4.4 กิจการผลิตเครื่องยนต์ต่อเนกประสงค์หรืออุปกรณ์

5.1 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า

5.2.3 กิจการผลิต Compressor และ/หรือ Motor สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า

**“สิทธิประโยชน์ของกรมสรรพากรคือ
ให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล
จากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10
เป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี”**

สิทธิประโยชน์ของกรมสรรพากร

สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทที่บีโอไอให้การส่งเสริมหรือไม่ผ่านเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำของบีโอไอสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ภายใต้มาตรการของกรมสรรพากรกระทรวงการคลังได้

โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10 เป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชี สำหรับกิจการที่จัดตั้งใหม่หรือการขยายอาคารถาวรที่ใช้ในการประกอบกิจการ สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้าหรือเพื่อการส่งออกเป็นหลัก และการผลิตสินค้าที่มีแนวโน้มจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน หรือรายได้ที่เกิดจากการให้บริการและมีการให้บริการนั้นในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ 20 เมษายน 2558 ให้ความเห็นชอบในหลักการ “ร่างพระราชบัญญัติ ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรา

รัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ก็ยังคงต้องรอดูรายละเอียดในประกาศของกรมสรรพากรที่เป็นทางการต่อไป

ผลสำรวจความสนใจลงทุน

จากที่บีโอไอได้จัดทำแบบสำรวจความต้องการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในช่วงเดือนเมษายน 2558 ทั้งโดยการแจกแบบสอบถามในงานสัมมนาต่างๆ และการทำแบบสอบถามออนไลน์ในเว็บไซต์ของบีโอไอ ทั้งในรูปแบบภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผลสำรวจที่ได้มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 934 ราย เป็น คนไทย 823 ราย และคนต่างชาติ 111 ราย

จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ส่วนใหญ่ทราบถึงมาตรการจูงใจของบีโอไอและกรมสรรพากร กว่าร้อยละ 70 โดยมีผู้ที่สนใจลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งสิ้น 203 ราย และพื้นที่ 3 อันดับแรกที่มีผู้สนใจไปลงทุน ได้แก่ อันดับ 1 ตาก อันดับ 2 สระแก้ว และอันดับ 3 มุกดาหาร

สำหรับกิจการเป้าหมายในแต่ละพื้นที่จากการตอบแบบสอบถามก็มีบ้างที่ไม่ตรงกับกิจการเป้าหมายที่ได้ประกาศไปแล้ว อย่างไรก็ตาม การกำหนดกิจการเป้าหมายคงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบตามหลักเกณฑ์ที่ กนพ. กำหนด

ในส่วนข้อเสนอเพิ่มเติม พบว่าส่วนใหญ่ยังต้องการให้เพิ่มอัตราลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อดึงดูด



การลงทุนเพิ่มระยะเวลาการยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลให้มากขึ้น และสนับสนุนมาตรการสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อช่วยเหลือนักลงทุนรายย่อย

ข้อเสนอนอกจากนี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยการลงทุน เช่น ต้องให้พัฒนาด้านการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงาน แก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานหรือช่วยจัดหาแรงงาน พัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจ เช่น ไฟฟ้า ประปา อินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง การขนส่งที่เชื่อมต่อกัน มีระบบการขนส่งที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยและต้นทุนต่ำ เป็นต้น

“จัดตั้งศูนย์ที่รวมการให้บริการ ของหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการลงทุนแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ หรือ One Stop Service (OSS) ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทั่วทั้งประเทศ”

OSS ในพื้นที่

เมื่อนักลงทุนคิดจะลงทุน สิ่งที่จะช่วยให้การตัดสินใจลงทุนเป็นไปอย่างรอบคอบก็คือ การได้ข้อมูลที่ถูกต้อง แต่การจะได้มาซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน



ทั้งหมดย่อมต้องติดต่อหน่วยงานมากมาย ทำให้เกิดความไม่สะดวก ดังนั้นรัฐบาลจึงพยายามเร่งรัดให้เกิดการจัดตั้งศูนย์ที่รวมการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จหรือ One Stop Service (OSS) ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั่วทั้งประเทศ เพื่อที่ว่าใครสนใจลงทุน ก็จะสามารถสอบถามเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ได้โดยสะดวก เพื่อช่วยดึงดูดให้เกิดการลงทุนได้ง่ายขึ้น

ปัจจุบัน OSS ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีการจัดตั้ง OSS ด้านการลงทุนในพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

1. **จังหวัดตาก** เปิดทำการ 2 จุด ได้แก่ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดตาก และเทศบาลนครแม่สอด
 2. **จังหวัดสระแก้ว** เปิดทำการ ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสระแก้ว
 3. **จังหวัดตราด** เปิดทำการ ณ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดตราด
 4. **จังหวัดมุกดาหาร** เปิดทำการ ณ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดมุกดาหาร
 5. **จังหวัดสงขลา** เปิดทำการ 2 จุด ได้แก่ ศาลากลางจังหวัดสงขลา และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 11 อำเภอหาดใหญ่
- นอกจากนี้ คาดว่าจะมีการจัดตั้ง OSS ด้านแรงงานขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ดังนี้
1. **จังหวัดตาก** จะเปิด 2 จุด ได้แก่ สำนักงานเขตเศรษฐกิจพิเศษตาก อำเภอแม่สอด และโรงพยาบาลแม่สอด
 2. **จังหวัดสระแก้ว** จะตั้งบริเวณอาคารกองอำนวยการตลาดโรงเกลือ
 3. **จังหวัดตราด** จะตั้งบริเวณศูนย์รวมราชการชายแดนบ้านหาดเล็ก
 4. **จังหวัดมุกดาหาร** จะตั้งภายในบริเวณศูนย์ดำรงธรรม
 5. **จังหวัดสงขลา** จะตั้งบริเวณศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 11 อำเภอหาดใหญ่

อบรมเจ้าหน้าที่ OSS

เนื่องจากการผลักดันนโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในศูนย์ OSS ที่เปิดดำเนินการแล้วให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูล กฎระเบียบ และการบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

ที่ผ่านมาได้มีการส่งเจ้าหน้าที่ประจำ OSS ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมาอบรมที่ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (One Start One Stop Investment Center: OSOS) บีโอไอ ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี เพื่อเรียนรู้การรับนักลงทุนและการให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการลงทุน อย่างไรก็ตาม การรวบรวมข้อมูลและความเคลื่อนไหวในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษต่างๆ ในระยะแรกนี้ ยังคงต้องอาศัยคนในพื้นที่เป็นหลัก

ศูนย์ OSOS

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีได้จัดตั้งศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (One Start One Stop Investment Center: OSOS) บีโอไอ ขึ้นที่ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรีหรือจามจุรีสแควร์ กรุงเทพฯ มาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 โดยมีเจ้าหน้าที่ของบีโอไอเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินการของ OSOS ในลักษณะเป็นศูนย์บริการด้านธุรกิจ (One Stop Service) ซึ่งให้บริการนักลงทุนทั้งที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอและนักลงทุนทั่วไปที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ

การบริการประกอบด้วยการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อมูล (ในรูปแบบ 4 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ ญี่ปุ่น และจีน) การบริการอนุมัติ/อนุญาต/รับรองเอกสาร ผ่านระบบออนไลน์ โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ OSOS ให้คำแนะนำในการกรอกข้อมูล และการบริการรับเรื่อง ส่งต่อ และติดตามผล



คุณทริธัญญา สุนิย์ รักษาการแทนเลขาธิการบีโอไอ (กลาง) ให้การต้อนรับผู้บัญชาการทหารสูงสุด ในฐานะกรรมการคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (ขวา) ผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว (ซ้าย1) รองผู้ว่าราชการจังหวัดตาก (ซ้าย2) และคณะในการเยี่ยมชม ศูนย์ OSOS เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2558

ที่ผ่านมา มี 21 หน่วยงานจาก 10 กระทรวง มาร่วมให้บริการ ทั้งแบบที่หนึ่งประจำและแบบเวียนมา โดยมีการนัดหมายล่วงหน้า ซึ่งอนาคตคาดว่าจะมีการขยายการให้บริการจากเดิมเป็นภาคีรัฐ 29 หน่วยงาน จาก 14 กระทรวง และภาคเอกชนจาก 9 องค์กร

ที่สำคัญคือ ต่อไป OSOS จะเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงข้อมูลและการประสานงานด้านการลงทุนกับศูนย์ One Stop Service หรือ OSS ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทุกแห่ง ซึ่งปัจจุบันก็เริ่มมีการตั้งอีเมลกลุ่มระหว่าง OSOS และ OSS ในแต่ละพื้นที่แล้ว เพื่อความสะดวกในการประสานงานระหว่างกัน

“OSS จะมีบริการให้คำปรึกษา

คำแนะนำและข้อมูล

การอนุมัติ/อนุญาตในงานที่สามารถทำได้

โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์”

OSOS ต้นแบบ OSS

คณะอนุกรรมการด้านสิทธิประโยชน์ กำหนดพื้นที่และศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน ได้เห็นชอบร่าง



ผู้บัญชาการทหารสูงสุด
เยี่ยมชมการทำงานของศูนย์วีซ่าและใบอนุญาตทำงาน
ณ ศูนย์ OSOS เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2558

ข้อเสนอแผนพัฒนาศูนย์ OSS ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่บีโอไอร่วมกับกระทรวงมหาดไทยจัดทำ โดยมีแนวคิดในการนำระบบการทำงานของ OSOS ไปปรับใช้กับ OSS ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

กล่าวคือ OSS จะมีบริการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อมูล การอนุมัติ/อนุญาตในงานที่สามารถทำได้ โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ หรือการให้คำแนะนำในการกรอกข้อมูลสำหรับงานที่สามารถดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ และการบริการรับเรื่อง ส่งต่อ และติดตามผล นอกจากนี้ OSS จะมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT System) มาสนับสนุน ทั้งในเชิงข้อมูลและระบบการติดตามงาน (Tracking System) ดังเช่นที่ใช้อยู่ที่ OSOS อาคารจัตุรัสจามจุรีในปัจจุบัน ที่สำคัญคือเจ้าหน้าที่ประจำ OSS จะต้องได้รับการฝึกอบรมอย่างเข้มข้น เพื่อให้มีความรอบรู้ สามารถให้ข้อมูลและตอบคำถามต่างๆ แก่นักลงทุนได้

Roadmap เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำแผนงาน (Roadmap) การขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตั้งแต่เดือน

ตุลาคม 2557 ถึงเดือนธันวาคม 2559 โดยตั้งเป้าหมายให้ผู้ประกอบการเริ่มเข้ามาลงทุนได้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2558 เป็นต้นไป

ในโอกาสที่ทหารบกปฏิบัติงานในศูนย์ OSS ของทุกพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษถูกกำหนดเต็มรูปแบบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เชื่อว่าการกรอกและยื่นแบบคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนกับบีโอไอ จะสามารถทำได้ที่ OSS ทุกพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเช่นกัน

การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

1. ผู้ที่ประสงค์จะลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนี้ สามารถยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ในนามบุคคลธรรมดา ก่อนได้ แต่อย่างน้อยจะต้องจัดตั้งบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ให้แล้วเสร็จภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ตอบรับมติการให้การส่งเสริมฯ แล้ว

2. สามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มขอรับการส่งเสริมฯ ได้ที่เว็บไซต์ www.boi.go.th ภายใต้หัวข้อ “สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน” หรือขอรับเอกสารได้ที่ศูนย์บริการลงทุน ซึ่งปัจจุบันให้บริการอยู่ที่ศูนย์ OSOS อาคารจามจุรีสแควร์ ชั้น 18 หรือศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภูมิภาค 1 - 6 ตามรายละเอียดด้านล่างนี้ (แบบคำขอรับการส่งเสริมฯ มี 3 แบบ ได้แก่ แบบคำขอสำหรับ กิจการทั่วไป กิจการบริการ และกิจการซอฟต์แวร์/พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์)

3. เมื่อกรอกคำขอในแบบฟอร์มเรียบร้อยแล้ว โปรดยื่นคำขอจำนวน 2 ชุด ณ สถานที่ที่สะดวก ดังนี้ (โปรดทำสำเนาคำขออีก 1 ชุด เพื่อผู้ขอรับการส่งเสริมฯ เก็บไว้เป็นสำเนา)

3.1 ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

หรือ One Start One Stop Investment Center : OSOS

ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี 319 ถนนพญาไท
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199

ศูนย์บริการข้อมูลทางโทรศัพท์ (Call Center)
โทรศัพท์ 0 2209 1162 ถึง 1164

E-mail: osos@boi.go.th

3.2 สำนักบริหารการลงทุน 1-4 สำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (ถนนวิภาวดีรังสิต)

- สำนักบริหารการลงทุน 1 สำหรับคำขอ
ในกิจการหมวด 1 เกษตรกรรมและผลผลิตจากการเกษตร
และหมวด 3 อุตสาหกรรมเบา

- สำนักบริหารการลงทุน 2 สำหรับคำขอ
ในกิจการหมวด 2 แร่ เซรามิก และโลหะขั้นมูลฐาน
และหมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

- สำนักบริหารการลงทุน 3 สำหรับคำขอ
ในกิจการหมวด 5 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและ
อิเล็กทรอนิกส์

- สำนักบริหารการลงทุน 4 สำหรับคำขอ
ในกิจการหมวด 6 เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษ
และหมวด 7 กิจการบริการ และสาธารณูปโภค

3.3 หากผู้สนใจลงทุนสะดวกติดต่อสำนักงาน ของบีโอไอในภูมิภาค สามารถยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ได้ที่ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภูมิภาค 1-6

- ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่
และพิษณุโลก) รับผิดชอบในเขตพื้นที่รวม 17 จังหวัด
คือ เชียงใหม่ เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน
ลำปาง ลำพูน พิษณุโลก กำแพงเพชร นครสวรรค์
พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี และตาก


- ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)
รับผิดชอบในเขตพื้นที่รวม 8 จังหวัด คือ นครราชสีมา
ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ
และอุบลราชธานี

- ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)
รับผิดชอบในเขตพื้นที่รวม 11 จังหวัด คือ ขอนแก่น
มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด อุดรธานี หนองบัวลำภู
หนองคาย สกลนคร เลย มุกดาหาร และนครพนม

- ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)
รับผิดชอบในเขตพื้นที่รวม 8 จังหวัด คือ ชลบุรี
ระยอง จันทบุรี ตราด สระแก้ว ปราจีนบุรี นครนายก
และฉะเชิงเทรา

- ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)
รับผิดชอบในเขตพื้นที่รวม 7 จังหวัด คือ สงขลา ตรัง
พัทลุง ยะลา นราธิวาส ปัตตานี และสตูล

- ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)
รับผิดชอบในเขตพื้นที่รวม 7 จังหวัด คือ สุราษฎร์ธานี
กระบี่ พังงา นครศรีธรรมราช ชุมพร ภูเก็ต และระนอง

**3.4 กรณีบริษัทในต่างประเทศประสงค์จะ
ลงทุนในประเทศไทย สามารถยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ
ผ่านสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศได้**
(โปรดอ่านรายละเอียดที่ตั้งสำนักงานและเขตพื้นที่ความ
รับผิดชอบในเว็บไซต์ www.boi.go.th หัวข้อ “เกี่ยวกับ
บีโอไอ” -> “ที่อยู่” -> “สำนักงานต่างประเทศ” หรือ
บริเวณปกหลังวารสารส่งเสริมการลงทุน) 

ที่มาข้อมูล

1. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ
2. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย



แม่สาย เชียงแสน เชียงของ... จังหวัดเชียงรายเมืองชายแดน แห่งอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการขนส่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้ประกาศกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ 1 (ตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด และสงขลา) และระยะที่ 2 (เชียงราย หนองคาย นครพนม กาญจนบุรี และนครราชสีมา) รวมพื้นที่ 10 จังหวัดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว วัตถุประสงค์สำคัญจะเป็นการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามตะเข็บชายแดน ซึ่งประเทศไทยมีชายแดนติดต่อกับหลายประเทศ ได้แก่ เมียนมา สปป.ลาว กัมพูชา มาเลเซีย

จังหวัดเชียงราย เป็นประตูการค้าสู่เมียนมา สปป.ลาว และจีนตอนใต้ ตั้งอยู่บนจุดยุทธศาสตร์ด้านเหนือสุดของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำเภอแม่สาย เชียงแสน และเชียงของ ถือว่าเป็นเมืองชายแดนเกิดใหม่

แห่งอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนที่สำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด และถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจเชียงราย ระยะที่ 2 โดยมีเขตติดต่อ ดังนี้

1. อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ติดอำเภอท่าลี่เหล็ก เมียนมา
2. อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ติดแขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว
3. อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ติดแขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว



คุณพัฒนา ลิทธิสมบัติ

ประธานคณะกรรมการเพื่อโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจหอการค้า
10 จังหวัดภาคเหนือ

สำหรับสถานการณ์การเตรียมความพร้อมและ
ความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองเป็นอย่างไรนั้น วารสาร
ส่งเสริมการลงทุนขอนำบทสัมภาษณ์ประธานกรรมการ

เพื่อโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจหอการค้า 10 จังหวัด
ภาคเหนือ มาให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบกัน

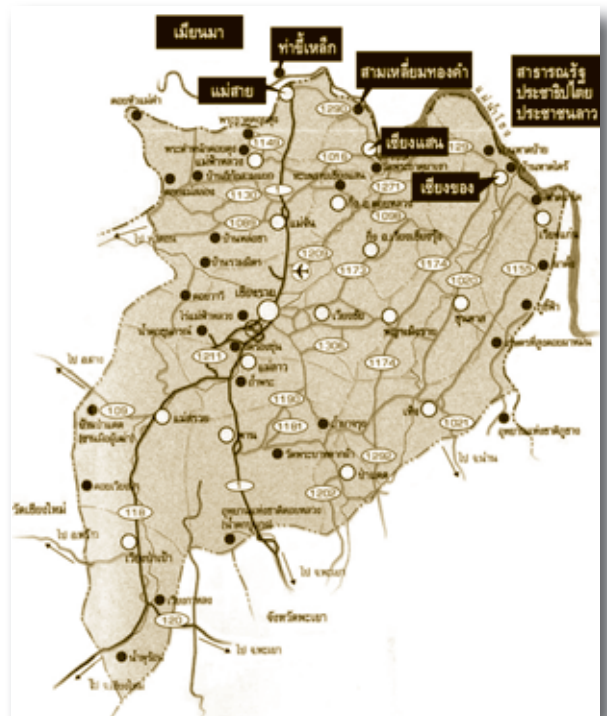


**“ยังมีการขยายตัวของการค้าการลงทุน
ในเมืองชายแดนแม่สายและท่าขี้เหล็ก
มากขึ้นเท่าไร การเติบโตและกระจายตัว
ในอำเภอแม่สายจะยังมีมากขึ้นเท่านั้น”**

การเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองชายแดน

คำถาม การเติบโตทางเศรษฐกิจชายแดนทั้งภาคการค้า
การลงทุน และการบริการ มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น
เพียงใดจากในอดีต อย่างไร

คุณพัฒนา การเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองชายแดน
จะเห็นได้อย่างชัดเจนในปี 2546 เมื่อรัฐบาลไทยดำเนิน
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองด้วยการกระจาย
อำนาจลงสู่ท้องถิ่น ไปยังองค์กรปกครองท้องถิ่น (อปท.)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหาร
ส่วนตำบล (อบต.) บทบาทของ Local Government
ทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ดี



จึงทำให้เมืองชายแดนแม่สายมีการพัฒนาพื้นที่สำหรับ
ประกอบการค้าชายแดนและที่อยู่อาศัย รวมทั้งกิจกรรม

ทางเศรษฐกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกระจายไปทั่วเมืองชายแดน ซึ่งแสดงถึง Border Economic Growth แบบมีส่วนร่วมอย่างหนึ่ง ความแตกต่างของรูปแบบการปกครอง การกระจายอำนาจ การรวบอำนาจของเมืองชายแดน ทั้งสองนี้ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนทั้งสองประเทศ ยิ่งมีการขยายตัวของการค้าการลงทุนในเมืองชายแดนแม่สาย และทำซีเหล็กมากขึ้นเท่าไร การเติบโตและกระจายตัวทางเศรษฐกิจในอำเภอแม่สายจะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ขณะที่ทำซีเหล็กยังต้องใช้เวลาอีกมากในการพัฒนาเมืองชายแดนนี้ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

การค้าในอำเภอแม่สาย ส่วนใหญ่เป็นการค้าชายแดน ส่วนการค้าข้ามแดนยังคงมีน้อย และในอนาคตการค้าผ่านแดนอาจจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากมีสะพานข้ามแดน 2 (ด่านแม่สายสอง) และสะพานมิตรภาพเมียนมา - ลาวที่ทำซีเหล็กและแขวงหลวงน้ำทาที่สามารถเชื่อมประเทศเมียนมา ไทย และสปป.ลาว เข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามรูปแบบการค้าข้ามแดนและ/หรือผ่านแดนในด้านนี้ จะเป็นการค้าแบบปกติ ไม่ใช่การค้าแบบพิเศษตามกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion Cooperation:GMS) ที่สามารถขนส่งสินค้าผ่านแดนตามข้อตกลงของ GMS ว่าด้วยการขนส่งสินค้าข้ามแดน (GMS Cross Border Transport Agreement, CBTA) แต่อย่างใด

แม้ว่ากรอบความร่วมมือ GMS จะมีการระบุเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจที่เชื่อมเมืองเชียงตุง ประเทศเมียนมา อำเภอแม่สาย ประเทศไทย และเมืองเมียวดี ประเทศเมียนมา อยู่ในภาคผนวกของความร่วมมือดังกล่าวก็ตาม เว้นแต่จะระบุเส้นทางทำซีเหล็ก เชียงลาบ เชียงกก หลวงน้ำทา เพิ่มเติมในภาคผนวกของข้อตกลงดังกล่าว

“ที่อำเภอเชียงแสน

มีเขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่ในฝั่งตรงข้าม

คือ คิงส์โรมัน (King's Roman)

เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว

สปป.ลาว”

การลงทุนในอำเภอแม่สาย ปัจจุบันราคาที่ดินมีราคาสูงขึ้นมา เนื่องจากความไม่ชัดเจนของการพัฒนา รูปแบบการค้าในบริเวณดังกล่าว ส่งผลทำให้ราคาที่ดินเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากมองโอกาสการลงทุนของที่ดินในรัฐจุนาน ยังมีความเป็นไปได้ เนื่องจากรัฐบาลของรัฐจุนานกำลังปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎหมายต่างๆ ของที่ดินในฝั่งเมียนมา และพื้นที่รัฐจุนานเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่เหมาะสมกับการขยายช่องทางด้านการท่องเที่ยว และมีเส้นทางที่สามารถเชื่อมต่อกับเมืองเชียงตุงไปตอนใต้ของจีนได้ด้วยระยะทางที่สั้นที่สุด

อำเภอเชียงแสน การเติบโตทางเศรษฐกิจของเชียงแสนจะแตกต่างจากแม่สาย เพราะว่าเป็นพื้นที่เชียงแสนเป็นพื้นที่ประวัติศาสตร์ มีโบราณสถาน ขนาดพื้นที่มีค่อนข้างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถจะขยายการเติบโตของกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้มากกว่าเดิม แต่ควรจะพัฒนาให้เป็นเมืองมรดกโลก เมืองโบราณพิเศษ และเมืองต้นทุนทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่องและทะเลสาบเชียงแสน (แรมซาร์ไซด์) โดยแท้จริงแล้ว การเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองชายแดนเชียงแสน ประกอบด้วย



(1) การค้าชายแดนที่เชื่อมโยงกับการขนส่งสินค้าทางแม่น้ำโขง

(2) การท่องเที่ยวและการบริการในเชิงวัฒนธรรมและโบราณสถาน

(3) การมีเขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่ในฝั่งตรงข้ามคือ คิงส์โรมัน (King's Roman) เมืองต้นฝั่ง แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว การเติบโตทั้ง 2 ด้านทำให้การบริหารจัดการพื้นที่เชียงแสนมีความยุ่งยากพอสมควร ถ้าจะเน้นการเติบโตของการค้าชายทางน้ำระหว่าง 3 ประเทศ (ไทย-ลาว-จีนตอนใต้) ตามกรอบความร่วมมือของระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ ก็จะไปติดตรงแรมซาร์ไซต์ ติดในเรื่องของโบราณสถานในโอกาสการค้าข้ามแดนและการค้าผ่านแดนของเชียงแสนที่เชื่อมโยงกับเมืองเขตเศรษฐกิจพิเศษคิงส์โรมัน อาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการพัฒนาเมืองชายแดนเชียงแสน

อำเภอเชียงของ ปัจจุบันเมืองเชียงของมีการพัฒนาในรูปแบบของเมืองชายแดน (Corridor Town) ที่สามารถใช้ประโยชน์จากเส้นทางตามระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ของกรอบความร่วมมือ GMS โดยเฉพาะการใช้สิทธิในเรื่องการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดน ขนส่งสินค้าที่ทำการผลิตสินค้าในพื้นที่ชายแดนเข้าสู่ระเบียงเศรษฐกิจได้เลย และเมืองชายแดน ยังช่วยสนับสนุนการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หากเราผลิตสินค้าได้ตามมาตรฐานของอาเซียน ก็สามารถสร้างเป็นฐานการผลิต โดยการนำชิ้นส่วนของประเทศหนึ่งมาประกอบและส่งออกไปเป็นสินค้าอาเซียน ส่งออกไปยังจีน



อำเภอเชียงของมีการบริหารจัดการพื้นที่ค่อนข้างดีในแง่ของโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการเมืองในรูปแบบ “1 เมือง 2 แบบ” ประกอบกับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจของห้วยทราย สปป.ลาว จึงทำให้การเติบโตและการกระจายทางเศรษฐกิจของเมืองชายแดนทั้งสองจะเป็นการเติบโตแบบมีส่วนร่วม

คำถาม รูปแบบการเติบโตของเศรษฐกิจชายแดนควรมีลักษณะอย่างไร และควรจะเป็นการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบมีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร

คุณพัฒนา หากมองรูปแบบการเติบโตทางเศรษฐกิจชายแดน โดยยึดความได้เปรียบในพื้นที่ชายแดนเป็นหลัก เมืองชายแดนเชียงราย ควรกำหนดตนเองในรูปแบบดังนี้

(1) **การเป็น Sister City และการเป็น Corridor Town** ซึ่งเป็นความต้องการของ ADB นั่นคือการผลิตสินค้าพื้นฐานแล้วปรับเปลี่ยนให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนทรัพยากรกัน เป็นฐานการผลิตเป็นการนำรูปแบบของ Asean Economics Community (AEC) เข้ามาใช้ในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดการใช้วัตถุดิบ (Material) จากประเทศเพื่อนบ้านมาเป็นส่วนประกอบ ตัวอย่างเช่น ถ้าสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย ร้อยละ 40 ของวัตถุดิบที่เป็นส่วนประกอบในการผลิตสามารถนำมาจากประเทศอื่นๆ ในสมาชิกอาเซียนได้ เพราะฉะนั้นก็สามารถนำรูปแบบนี้มาส่งเสริมการค้าระหว่างกันได้ และเป็นการสร้างโอกาสให้กับนักธุรกิจด้วยกัน หากเราสร้างเมืองในรูปแบบของเมืองชายแดน และกำหนดให้มีรูปแบบการใช้วัตถุดิบจากเมืองชายแดน เช่นเดียวกับกรอบความร่วมมือ AEC ก็สามารถสร้างอัตลักษณ์ให้กับสินค้าชายแดนร่วมในนามของ Corridor Town ได้

(2) **การเป็นเมืองอุตสาหกรรมอาหาร** เป็น Gastronomy and Culinary Industry โดยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเข้ามารับประทานอาหารท้องถิ่นอาหารพื้นบ้าน ที่มีเฉพาะในพื้นที่ เช่น อาหารเมี่ยงมาต้องรับประทานที่แม่สาย อาหารลาวต้องรับประทานที่เชียงของ

เป็นต้น ซึ่งสามารถสร้างความแตกต่างและความหลากหลายในเชิงวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ความสำเร็จของการเติบโตทางเศรษฐกิจชายแดนในรูปแบบนี้ จำเป็นต้องบูรณาการระหว่างรูปแบบเมืองชายแดนที่จะทำให้ตัวสินค้านั้นสามารถที่จะผลิตร่วมกันโดยเป้าหมายคือลูกค้ากลุ่มเดียวกัน ซึ่งก็คือลูกค้าที่เข้ามาในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ก็สามารถที่จะขายความเป็นอาหารพิเศษเฉพาะพื้นที่ เป็นรูปแบบเฉพาะของพื้นที่ (Location-Driven Strategy) คล้ายๆ กับประเทศญี่ปุ่นโดยสรุป การเติบโตของเมืองชายแดนควรมีลักษณะแบบมีส่วนร่วมมากกว่าแข่งขันกัน

คำถาม บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองชายแดนควรเป็นอย่างไร

คุณพัฒนา บทบาทของภาครัฐ การสนับสนุนของภาครัฐจะต้องมองต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งสำคัญ Governor Forum ควรจะมีการหารือกันและระบุอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนระหว่างผู้มีอำนาจ (Authority) ของแต่ละหน่วย เช่น ผู้ว่าฯ ทำซีเหล็กับนายอำเภอแม่สายก็ควรจะคุยในเรื่องของการอำนวยความสะดวกทางการค้า ในแง่ของกรอบแนวคิดแผนงาน (Roadmap) ที่ชัดเจนและแยกให้ออกระหว่างผู้มีอำนาจกับการดำเนินงานการอำนวยความสะดวกทางการค้า และควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งสองฝ่าย

ขณะที่บทบาทของภาคเอกชน การดำเนินงานของภาคเอกชนควรอยู่ในรูปแบบของการเติบโตแบบมีส่วนร่วมแบบพิเศษของชายแดนจะดีที่สุด มีการจัดประชุมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการเจรจาหรือเรื่องทิศทางการเติบโตร่วมกัน โดยเชิญภาคเอกชนแต่ละประเทศมาร่วมเป็นวิทยากร มาแลกเปลี่ยนมุมมองต่อสาธารณชน เป็นต้น

“ความสำเร็จของการเชื่อมโยงเมืองชายแดนกับพื้นที่อื่นๆ จำเป็นต้องมีการสร้าง เสาหลักทางเศรษฐกิจ”



ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของเมืองชายแดนกับพื้นที่อื่นๆ

คำถาม ความสำคัญของการเชื่อมโยงเมืองชายแดนกับพื้นที่อื่นๆ ในระดับชายแดน ประเทศ และภูมิภาค และกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ กับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นๆ ในระดับชายแดน ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค

คุณพัฒนา ความสำเร็จของการเชื่อมโยงเมืองชายแดนกับพื้นที่อื่นๆ จำเป็นต้องมีการสร้าง “เสาหลักทางเศรษฐกิจ” แนวคิดที่สำคัญคือ ถ้าสร้างกิจกรรมการผลิตในพื้นที่ หรือ Corridor Town และป้อนเข้าสู่ Economic Corridor เพื่อให้เกิดความคึกคักของค่าใช้จ่ายในการขนส่ง จึงจำเป็นต้องอาศัยประโยชน์ของเมืองชายแดนว่าจะสามารถผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของบริษัทขนส่งและผู้บริโภคปลายทางได้มากน้อยเพียงใด หากเมืองชายแดนผลิตสินค้าอาหารแห้ง แต่รูปแบบของการขนส่งสินค้าเป็นอาหารเย็น เมืองชายแดนก็จะไม่ได้ประโยชน์ในการขนส่ง เพราะฉะนั้นควรพิจารณารูปแบบในการขนส่งสินค้าว่าเป็นการขนส่งแบบไหน โดยเสาหลักจะเป็นเหมือนแผนงานในการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันเชียงใหม่มียุทธศาสตร์ Northern Land Port กับทุกด่านของเมืองชายแดน และใช้ประโยชน์จากทุกด่านเพื่อขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ จึงถือว่า เชียงใหม่เป็น New Connectivity Model ของพื้นที่ชายแดนไม่ใช่เชียงราย



ขณะที่เชียงรายมองตัวเองเป็นเมืองชายแดน (Gateway) ที่เชื่อมต่อกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค ประเทศเมียนมา สปป.ลาว และจีนได้ **ดังนั้นเชียงราย ควรจะเป็น Northern Land Port ที่เป็นผู้ให้บริการ (Facilitator) ขณะที่เชียงใหม่เป็น Northern Land Port ที่เป็นผู้ป้อนอาหาร (Feeder)** เช่น ถ้าเชียงใหม่ จะส่งสินค้ามาที่เชียงราย เชียงรายก็ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการที่ดี โดยการส่งสินค้าออกไปยังประเทศใกล้เคียง ซึ่งถือเป็นจุดแข็งของเชียงรายที่สามารถเชื่อมต่อกับประเทศอื่นๆ ได้ หรือถ้าเชียงใหม่เป็น Medical Hub เชียงรายก็ควรจะเป็น Health Connectivity ที่สามารถเชื่อมโยงการให้บริการโรงพยาบาลในที่ต่างๆ ได้ เช่น การมีเฮลิคอปเตอร์รับส่งผู้ป่วยก็สามารถเดินทางไปใช้บริการโรงพยาบาลที่เชียงใหม่ได้ เป็นต้น

คำถาม รูปแบบการเชื่อมโยงแบบใหม่ของพื้นที่ชายแดน ควรมีลักษณะอย่างไร ในบริบทเศรษฐกิจและสังคม

คุณพัฒนา พหุวัฒนธรรมของการทำอาหาร (Gastronomy) และศิลปะในการประกอบอาหาร เป็นรูปแบบการเชื่อมโยงแบบใหม่ของพื้นที่ชายแดน เช่น เชียงของก็จะเน้น พหุวัฒนธรรมของการทำอาหารลาวร่วมกับอาหารไทย แม่สายก็จะเน้นอาหารเมียนมากับอาหารไทย เชียงแสน สามารถเชื่อมโยงได้ทั้งอาหารเมียนมากับอาหารไทย อาหารลาวกับอาหารไทย และอาหารจีนกับอาหารไทย ในอนาคตก็จะลดเหลือเฉพาะอาหารที่เด่นๆ แต่ใน

ปัจจุบันควรจะสนับสนุนให้เป็นแบบนี้ก่อน ซึ่งเป็นลักษณะ บริบทสังคมที่เชื่อมโยงแบบใหม่ของพื้นที่ชายแดนร่วม

**“ควรมีการตกลงทำความร่วมมือ
ระหว่างเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ของสองประเทศ ในรูปแบบ
1 เขตเศรษฐกิจพิเศษ 2 ประเทศ
คือ ทั้งสองฝ่ายควรมีความร่วมมือกัน
เป็นหนึ่งเดียว ไม่แข่งขันกัน”**

นโยบายเมืองชายแดนในอนาคต

คำถาม นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของ เมืองชายแดนในอนาคต ควรมีลักษณะแบบใด

คุณพัฒนา ควรมีการตกลงทำความร่วมมือระหว่างเขต เศรษฐกิจพิเศษของสองประเทศ ในรูปแบบ 1 เขต เศรษฐกิจพิเศษ 2 ประเทศ (1 Border Economic Zone 2 Countries) คือ ทั้งสองฝ่ายควรมีความ ร่วมมือกันเป็นหนึ่งเดียว ไม่แข่งขันกัน โดยสามารถ ทำการแลกเปลี่ยนการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันตามกรอบ ความร่วมมือ GMS และการแลกเปลี่ยนการผลิตและ การเป็นฐานผลิตร่วมตามกรอบความร่วมมือ AEC โดยวางกรอบความร่วมมืออย่างหลวมๆ ในระยะแรก และเปลี่ยนเป็นหนึ่งตลาด (Single Market) หรือหนึ่ง ความร่วมมือ (Single Corporation) ในรูปแบบฐาน การผลิตร่วมหนึ่งตลาด (One Market) ในระยะต่อไป โดยสินค้าที่ผลิตได้จะมีลักษณะพิเศษเฉพาะของเขต เศรษฐกิจพิเศษ

รวมทั้งการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจไปสู่ ประเทศตลาดเกิดใหม่ (Emergingmarket Country) เช่น ประเทศในกลุ่ม CLMV ประเทศเศรษฐกิจใหม่ใน กรอบเบงกอล กลุ่มประเทศ BRIC ประเทศเศรษฐกิจใหม่ ในกรอบของแอฟริกา เป็นต้น ความร่วมมือที่เข้มแข็ง

ของเขตเศรษฐกิจพิเศษร่วมกัน จะสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกไปยังประเทศตลาดเกิดใหม่ได้เป็นอย่างดี

คำถาม นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ถือเป็นสัญญาณการเปลี่ยนแปลงเมืองชายแดนจังหวัดเชียงรายในทศวรรษหน้าหรือไม่ อย่างไร


คุณพัฒนา นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ถือเป็นสัญญาณการเปลี่ยนแปลงเมืองชายแดนจังหวัดเชียงรายในทศวรรษหน้าอย่างแน่นอน หากพิจารณาทางกายภาพก็จะเห็นในรูปของการเปลี่ยนแปลงเมือง จากเมืองชายแดนกลายเป็นเมือง จากเดิมสังคมเกษตรกรรมเข้าสู่สังคมสมัยใหม่ ที่สำคัญเมืองชายแดน จังหวัดเชียงราย ก็จำเป็นต้องมีเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นตัวชักจูงซึ่งอันนี้สำคัญมาก

คำถาม ระบบเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน ของจังหวัดเชียงราย รวมทั้งภาพพจน์ของจังหวัดเชียงรายในอนาคตควรจะเป็นอย่างไรบ้าง

คุณพัฒนา เดิมระบบเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนของจังหวัดเชียงราย จะเน้นอยู่ที่ภาคการเกษตร การค้าชายแดน และการท่องเที่ยว แต่ปัจจุบัน รูปแบบของเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน จะถูกนำมาผสมผสานกันเกิดเป็นระบบเศรษฐกิจแบบผสม ได้แก่ ภาคเกษตร ร่วมกับการค้าชายแดน ภาคการค้าผ่านแดน และภาคเกษตรร่วมกับการท่องเที่ยว ทำให้เกิดภาพของสินค้าและบริการที่หลากหลายมากขึ้น เช่น สินค้าเกษตรกับบริการด้านการท่องเที่ยวก็กลายเป็นอาหารเพื่อการท่องเที่ยว ธุรกิจโฮมสเตย์ สินค้าบริการ การท่องเที่ยวร่วมกับการค้า ก็จะกลายเป็นโลจิสติกส์ท่องเที่ยว โดยสรุประบบเศรษฐกิจ ทั้งภาคการเกษตร การค้าชายแดน และการท่องเที่ยว ได้ทำให้เกิดรูปแบบการค้าและการลงทุนใหม่ในจังหวัดเชียงราย

ภาพพจน์ของจังหวัดเชียงรายในอนาคตจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการยกระดับของตนเอง เหมือนกับการยกระดับของจังหวัดชายแดนเป็นจังหวัดที่เป็นประตู

การค้า หากเชียงรายยกระดับเป็นศูนย์กลาง (Hub) หรือทำให้กลายเป็นสิงคโปร์น้อย พื้นที่และประชาชนในจังหวัดเชียงรายก็จะได้ประโยชน์จากการเป็นประตูการค้าที่แท้จริง หากเชียงรายยกระดับเป็นภูมิภาคเชียงรายก็จะ เป็น Northern Land Port เป็นผู้ให้บริการของ เชียงใหม่ ของหลวงน้ำทา และของหลวงพระบาง หรือจะเป็นได้เพียงตัวเชื่อมไปยังเมืองต่างๆ เท่านั้น

ตัวอย่างเช่น หากเชียงรายเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว ก็สามารถใช้สิทธิ์จาก Single Visa ของอาเซียนและการขนส่งจาก GMS เพื่อเข้าไปในประเทศอาเซียนได้ และทำให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ดังนั้นภาพพจน์ของเชียงรายจะเป็นอย่างไรอยู่ที่การวางตนเองว่าต้องการให้เป็นศูนย์กลางที่เป็นผู้ป้อนอาหาร หรือจะเป็นผู้ให้บริการ 

ที่มาของข้อมูล

1. สำนักงานเศรษฐกิจชายแดนและโลจิสติกส์ (Office of Border Economy and Logistics Study: OBELS) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
2. คุณพัฒนา สิทธิสมบัติ ประธานคณะกรรมการเพื่อโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจหอการค้า 10 จังหวัดภาคเหนือ



จังหวัดตากกับการเป็น เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ มุมมองของภาคเอกชน

ศักยภาพการด้านการลงทุนของจังหวัดตาก

จังหวัดตากมีพื้นที่ 16,406 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 70 แบ่งการปกครองเป็น 9 อำเภอ

มีประชากรประมาณ 530,000 คน โดยมีข้อมูลด้านเศรษฐกิจที่สำคัญดังแสดงตามตารางต่อไปนี้

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)					
ปี พ.ศ.	2553	2554	2555	2556	2557
รายได้ของจังหวัด ที่เพิ่มขึ้นประจำปี	37,372 ล้านบาท	38,885 ล้านบาท	43,105 ล้านบาท	46,718 ล้านบาท	50,344 ล้านบาท
ผลิตภัณฑ์จังหวัด ต่อหัวต่อปี	71,177 บาท/คน/ปี	74,483 บาท/คน/ปี	83,092 บาท/คน/ปี	90,581 บาท/คน/ปี	92,544 บาท/คน/ปี
มูลค่าการค้าชายแดนด้านอำเภอแม่สอด					
ปี พ.ศ.	2553	2554	2555	2556	2557 ★
มูลค่ารวม	25,349 ล้านบาท	21,849 ล้านบาท	39,339 ล้านบาท	46,252 ล้านบาท	63,673 ล้านบาท
คาดว่าปี 2558 เข้าสู่ประชาคมอาเซียนมูลค่าการค้าชายแดน จะสูงถึง 100,000 ล้านบาท				เป็นมูลค่า การค้าชายแดน ที่สูงที่สุดในภาคเหนือ	

สินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของปี 2558

(มกราคม - เมษายน 2558) มูลค่า 21,030.33 ล้านบาท ได้แก่ เบียร์ ไทรศัพท์มือถือพร้อมอุปกรณ์ น้ำมันเบนซิน รถจักรยานยนต์ น้ำมันดีเซล ผ้าฝ้ายพิมพ์ ไทรศัพท์ รองเท้าแตะ หมวกเสื้อ และน้ำมันปาล์ม

สินค้านำเข้า 10 อันดับแรกของปี 2558

(มกราคม - เมษายน 2558) มูลค่า 987.24 ล้านบาท ได้แก่ โค กระบือ ถั่วลิสง แร่พลวง ถั่วเขียวผิวมัน หอมหัวใหญ่ ไทรศัพท์มือถือ กระจาปะลาตากแห้ง ปลาเบญจพรรณสด อวนจับปลาไหลอน รถแทรกเตอร์เก่า (ใช้แล้ว)

“จังหวัดตาก เป็นจุดตัด ของทางหลวงเอเชียไฮเวย์ 3 สาย ได้แก่ AH1, AH2 และ AH16”

จังหวัดตาก มีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2557) 680 โรง มีเงินลงทุนรวม 18,081 ล้านบาท จำนวนโรงงานแยกตามอำเภอ เป็นดังนี้

อำเภอ	จำนวนโรงงาน
แม่สอด	372
เมืองตาก	142
วังเจ้า	39
บ้านตาก	31
พบพระ	33
แม่ระมาด	21
ท่าสองยาง	16
อุ้มผาง	10
สามเงา	16

โดยจำนวนโรงงานแยกตามประเภทอุตสาหกรรม สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่

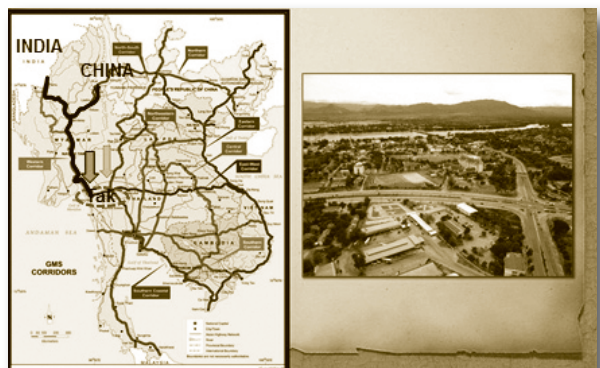
- อุตสาหกรรมเกษตร 144 โรง
- อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย 118 โรง
- อุตสาหกรรมโลหะ 63 โรง
- อุตสาหกรรมสิ่งทอ 52 โรง
- อุตสาหกรรมการขนส่ง 47 โรง

นอกจากนี้ตำแหน่งที่ตั้งของจังหวัดตาก เป็นจุดตัดของทางหลวงเอเชียไฮเวย์ 3 สาย ได้แก่ AH1, AH2 และ AH16 และในอนาคตจะสามารถเชื่อมโยงโลจิสติกส์ไปประเทศจีนและอินเดียได้สะดวก ดังแสดงในภาพ

จังหวัดตากเป็นจุดตัดทางหลวงเอเชียไฮเวย์ 3 สาย (AH1, AH2, AH16)



การเชื่อมโยงจีน - อินเดีย



สรุปศักยภาพการค้าการลงทุนของจังหวัดตาก ดังนี้

(1) เป็นเมืองยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของประเทศ
สู่เมียนมา ประเทศในเอเชียใต้ และมหาสมุทรอินเดีย
ไปยังตะวันออกกลางและยุโรป โดยมีสะพานมิตรภาพ
ไทย - เมียนมา เป็นประตูเชื่อมสู่อันดามัน จังหวัดตากอยู่

บนแนวพัฒนาอุตสาหกรรมด้านตะวันออก - ตะวันตกของไทย โดยมีแม่สอดเป็นเมืองชายแดนอยู่ทางด้านทิศตะวันตก ส่วนทางด้านทิศตะวันออกอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร

(2) **มีการเปิดด่านถาวร** ที่อำเภอแม่สอดตรงข้ามจังหวัดเมียวดีของเมียนมา ทำให้การเดินทางของนักท่องเที่ยว และการนำเข้า - ส่งออกสินค้าเป็นไปอย่างสะดวก ส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาพรวม

(3) **มีสภาพภูมิประเทศและที่ตั้งเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการค้าขายและอุตสาหกรรม** เพื่อการส่งออก เนื่องจากมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านโดยตรง

(4) **มีวัตถุดิบในพื้นที่หลายชนิดและมีปริมาณมากเพียงพอที่จะดำเนินการด้านอุตสาหกรรม** เช่น แร่ประเภทต่างๆ (แกรนิต หินอ่อน ลิกไนต์ เฟลสปาร์ เป็นต้น) มีผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ เช่น ข้าวโพด ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ผักต่างๆ

(5) **มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ** เช่น มีถนนลาดยางทุกอำเภอ มีการขยายถนนเป็น 4 ช่องจราจร กำลังผลิตไฟฟ้า ระบบประปา และโทรศัพท์ สามารถจัดให้รองรับกิจกรรมการค้าตามแนวชายแดน และโรงงานอุตสาหกรรมได้

(6) **มีแหล่งท่องเที่ยวกว่า 40 แห่ง** ที่มีความหลากหลายครบถ้วน สวยงาม มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมหลากหลาย สามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาค เชื่อมต่อเมียนมา บังกลาเทศ และอินเดียได้

ความคืบหน้าการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดตาก

กลไกการบริหารเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

1. จากส่วนกลาง

มีคณะกรรมการที่สำคัญ 2 ชุด ได้แก่

1) **คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.)** มีหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เป็นประธาน และมีสำนักงานคณะกรรมการ



พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นกรรมการและเลขานุการ โดย กนพ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ 6 ชุด เพื่อขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในแต่ละด้าน

2) **คณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (ขนพ.)** มีรองหัวหน้า คสช. เป็นประธาน และมีรองเลขาธิการ สศช. เป็นกรรมการและเลขานุการ

2. จากระดับพื้นที่

จังหวัดได้มีคำสั่งจังหวัดตากที่ 616/2558 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2558 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก และคำสั่งจังหวัดตากที่ 617/2558 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2558 เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก ซึ่งประกอบด้วยคณะทำงาน 7 คณะ ดังนี้

(1) คณะทำงานด้านสิทธิประโยชน์ และศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน

(2) คณะทำงานด้านแรงงาน สาธารณสุข และความมั่นคง

(3) คณะทำงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านศุลกากร

(4) คณะทำงานด้านการกำหนดขอบเขตพื้นที่ และการจัดที่ดิน

(5) คณะทำงานด้านการส่งเสริมการศึกษา การฝึกทักษะอาชีพ และการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่

- (6) คณะทำงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สังคม วัฒนธรรมประเพณีและการยกระดับคุณภาพชีวิต
- (7) คณะทำงานด้านการบริหารสำนักงานเขต
พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ

(One Stop Service : OSS) และศูนย์ประสานงานบ้านพี่
เมืองน้อง (Sister City) ระหว่างแม่สอดและเมียวดี

มุมมองจากภาคเอกชนในพื้นที่



คุณบรรพต ก่อเกียรติเจริญ
ที่ปรึกษาหอการค้า จังหวัดตาก
และอดีตประธานหอการค้า จังหวัดตาก 2 สมัย

ในคราวที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ตันยุววรรณ) ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระดับพื้นที่ (1 ใน 6 คณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดย กนพ.) ลงพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อติดตามผลการดำเนินงานขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เมื่อวันที่ 17 - 18 พฤษภาคม 2558 ที่ผ่านมา ผู้เขียนได้มีโอกาสสัมภาษณ์ **คุณบรรพต ก่อเกียรติเจริญ ที่ปรึกษาหอการค้า จังหวัดตาก และอดีตประธานหอการค้า จังหวัดตาก 2 สมัย** ถึงมุมมองต่างๆ ในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก โดยเริ่มจากประเด็นจุดที่ตั้งของอำเภอแม่สอดในปัจจุบัน ที่กำลังจะเป็นทางผ่านของถนน ASEAN Highway 3 สาย

คือ AH 1, AH 2 และ AH 16 ซึ่งประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกำลังมีการลงทุนพัฒนากัน ต่อไปจนถึงเรื่องแนวคิด วิธีการ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษที่แม่สอด ตลอดจนการเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน คุณบรรพต ให้ความเห็นว่า

“ในอนาคต ถ้าถนนที่เชื่อมต่อไปมาเสร็จ รถบรรทุกจะวิ่งผ่านเส้นทางนี้มาก เพราะว่าเป็นเส้นทางที่สะดวกที่สุด เข้าไปพม่าที่ย่างกุ้งเชื่อมต่อไปได้ถึงจีนและอินเดีย ต่อไปการขนส่งทางเรือ (ผ่านช่องแคบมะละกา) เขาจะให้ความสำคัญน้อยลง เพราะทางเรือจะมีต้นทุนสูง จึงใช้ทางนี้แทน หลังจากถนนเส้นเมียวดี - กอกะเร็ก สร้างเสร็จ แม่สอดจะเป็นจุดผ่านแดนที่สำคัญของสินค้า

ในอนาคตรถบรรทุกพม่าวิ่งเข้ากรุงเทพฯ ก็ต้องมาเปลี่ยนรถกันที่แม่สอด เรามีพื้นที่ที่จะรองรับหรือไม่ รถหัวลากจะวิ่งได้เยอะขึ้น โดยลากผ่านเส้นทางนี้เข้าย่างกุ้ง ประหยัดเวลาได้ 3 เท่า แม่สอดจึงเป็นครึ่งทางระหว่าง ย่างกุ้ง - กรุงเทพฯ เป็น Center of East - West จากจุดแข็งตรงนี้ แม่สอดจึงควรได้รับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และภาคบริการ เช่น ศูนย์กระจายสินค้า โรงแรม คลังสินค้า เพื่อรองรับการเป็น Logistic Hub ของภูมิภาค นี่ก็จุดแข็งสำคัญของแม่สอด”

“เรื่องการพัฒนาเขตเศรษฐกิจที่แม่สอด ผมไม่คิดว่าผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ จะทำให้ ขบวนการเขตเศรษฐกิจพิเศษเกิดขึ้นได้ ในพื้นที่เอง เปรียบเทียบเหมือนกับขบวนรถไฟ คุณมีตู้หลายโบกี้ แต่เวลานี้ หัวรถจักรคุณไม่มี คุณจะกระชากโบกี้ได้

อย่างไร ถ้าตราใบได้ห้วงจักรไม่มีกำลังมากพอที่จะมาดึงรถไฟขบวนนี้ เขตเศรษฐกิจพิเศษจึงคืออนาคตที่ต้องเตรียมการ ในมุมมองคิดว่าควรจัดสรรพื้นที่สำหรับ SMEs ทำธุรกิจขนาดเล็ก เช่น ภาคบริการ ภาคการค้า **ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีห้วงจักร นั่นคือมีธุรกิจขนาดใหญ่มาลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งวิธีการบริหารจัดการในเมืองต้น ที่ผมคิดก็คือ**

1) แบ่งพื้นที่ให้อุตสาหกรรมในประเทศมาทำ 4 - 5 แปลง ให้ธุรกิจขนาดใหญ่มาทำ 100 - 200 ไร่ คือให้มาเป็นห้วงจักรไว้ก่อน

2) พื้นที่ที่เหลือในเฟสสอง นิคมอุตสาหกรรมหรือทีมบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ตั้งขึ้นมา ควรให้อุตสาหกรรม โดยอาจจะเป็น SMEs ที่คิดว่าน่าสนใจเข้ามาลงทุน โดยยังไม่จำเป็นต้องจำกัดประเภท เพียงแต่อย่าไปเอาอุตสาหกรรมที่ก่อกมลภาวะมา


ผมคิดว่าเราควรจะทำให้ภาคบริการ ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบการโดย SMEs และภาคอุตสาหกรรม เกิดขึ้นไปพร้อมกัน

เรื่องความสัมพันธ์ไทย - เมียนมา การเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เราควรผลักดันเขตเศรษฐกิจพิเศษของทั้งสองประเทศมาร่วมกัน แล้วเราก็จะได้ประโยชน์ร่วมกัน เพราะพื้นที่ติดกัน มีสะพานเป็นตัวเชื่อมจึงควรพัฒนาไปด้วยกัน ในเมื่อจะเป็น AEC แล้ว เส้นพรมแดนจะบางลงจนไม่ได้เป็นส่วนสำคัญแยกแม่น้ำเมยที่เป็นเส้นพรมแดนออก ใช้ประโยชน์ร่วมกันเลย อะไรเป็นจุดแข็งของพม่า อะไรเป็นจุดแข็งของเราเอามาร่วมกัน เช่น ในอนาคตผมคิดว่าจุดแข็งของเราคือ การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมมากกว่า เป็นต้น

นั่นคือหนึ่งความเห็นจากมุมมองของภาคเอกชนในพื้นที่ นักธุรกิจแม่สอดที่เข้าไปทำการค้าในเมียนมาหลายสิบปี

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดตาก กำลังอยู่ระหว่างการขับเคลื่อนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ภายใต้กลไกต่างๆ ของภาครัฐ รวมทั้งภาคเอกชนในพื้นที่

สำหรับปีต่อไปได้ออกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 4/2557 เรื่องนโยบายส่งเสริมการลงทุน

ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2557 และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2558 เรื่องนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดตาก เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2558 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เป็นเรื่องที่รัฐบาลให้ความสำคัญในลำดับต้นๆ ดังนั้นในไม่ช้านี้ ผลจากการดำเนินงานและการขับเคลื่อนต่างๆ ดังกล่าวคงได้ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรมตามเป้าหมาย 



โอกาสการลงทุน ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดมุกดาหาร



จังหวัดมุกดาหาร เป็น 1 ใน 5 จังหวัดที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) กำหนดให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษครอบคลุมพื้นที่ใน 5 อำเภอ 11 ตำบล ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอหว้านใหญ่ อำเภอดอนตาล อำเภอดำชะอี และอำเภอนิคมน้ำอ้อย เพื่อให้บริการโลจิสติกส์ การแปรรูปผลผลิตการเกษตร บริการธุรกรรมการเงิน การนำเข้าส่งออกสินค้าที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงศูนย์จำหน่ายสินค้าปลอดภาษี ส่วนรูปแบบเขตเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหารได้พิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านอุปสงค์ปัจจัยการผลิต ความเชื่อมโยงพื้นที่และยุทธศาสตร์การแข่งขันจากพื้นที่โดยรอบที่สอดคล้องกับกิจกรรมในพื้นที่ ดังนี้

การผลิตเพื่อส่งออก (Export Processing Zone : EPZ)

การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว เป็นช่องทางที่มีพื้นที่ราบขนาดใหญ่ สามารถทำเกษตรกรรมและสิทธิพิเศษส่งออกไปยังกลุ่ม

ประเทศยุโรป (GPS) ทำให้มีความได้เปรียบกว่ามุกดาหาร จึงมีกลุ่มผลิตน้ำตาลมิตรผลและน้ำตาลขอนแก่น ขอรับสัมปทานลงทุนปลูกอ้อยและโรงงานน้ำตาลในแขวงสะหวันนะเขต หากจะมีการกำหนดพื้นที่เพื่อการส่งออกสู่ตลาดเวียดนามและญี่ปุ่น อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพน่าจะ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมแปรรูปสุลัตว์ สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตอื่นนอกเหนือจากอุตสาหกรรมการเกษตรนั้น ต้องเผชิญการแข่งขันกับเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวันเซโน ในแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาวอย่างแน่นอน

ระบบโลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า

จังหวัดมุกดาหารเป็นจุดได้เปรียบ ด้วยเชิงที่ตั้งที่มีศักยภาพในการพัฒนา เป็นประตูเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าบนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก



(East West Economic Corridor : EWEC) โดย
ผลักดันความร่วมมือกับเขตเศรษฐกิจพิเศษสะพานไซโน
เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกันเช่นเดียวกับแนวคิด
การใช้สนามบินร่วมกัน

จะเห็นได้ว่า **จังหวัดมุกดาหารตั้งอยู่ในเขตเชื่อมต่อ
ผ่านเขตเศรษฐกิจพิเศษสะพานไซโน เชื่อมต่อท่าเรือด่านง
ของเวียดนามและสามารถขึ้นสู่จีนตอนใต้ที่หนานหนิง
ด้วยจุดแข็งที่เชื่อมโยงประเทศกลุ่มน้ำโขง จุดนี้จึงถูกพิจารณา
เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก ภายใต้ยุทธศาสตร์
เมืองแห่งการค้า การขนส่ง ต่อเนื่องหลายรูปแบบ พัฒนา
พื้นที่ศุลกากรให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่จัดตั้งศูนย์โลจิสติกส์
พัฒนาฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์และกระตุ้นให้เกิดการ
ท่องเที่ยวข้ามแดน**

“พื้นที่ยอดนิยมเป็นเส้นทางจากตัวเมือง

ไปยังสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2

มุกดาหาร-สะพานเขต

ที่มีราคาพุ่งสูงขึ้นจากเดิม

ถึงร้อยละ 3-5 ล้านบาท

เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 40-50

จากการเปิดเผยของนายสมศักดิ์ สີบุญเรือง
เลขาธิการหอการค้าจังหวัดมุกดาหาร มีใจความน่าสนใจว่า



สิ่งที่เห็นเด่นชัดในขณะนี้คือ บรรดาห้างยักษ์ใหญ่ต่าง
หันทิศทางการลงทุนในพื้นที่จังหวัดมุกดาหารแทบจะ
ครบถ้วนทุกห้าง ทั้งที่มีประชากรเพียง 3 แสนคนเศษ
เริ่มจากห้างเทสโก้โลตัส โกลบอลเฮ้าส์ ไทวัสดุ แม็คโคร
บิ๊กซี ล่าสุดห้างโรบินสัน เปิดเมื่อเดือนธันวาคม 2557

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มทุนด้านโรงแรม โรงพยาบาล
เอกชน มหาวิทยาลัยนานาชาติ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์
ต่างลงพื้นที่สอบถามกว่าวันซื้อที่ดินกันไม่น้อย จึงทำให้
ราคาที่ดินสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ยอดนิยมเป็น
เส้นทางจากตัวเมืองไปยังสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2
มุกดาหาร-สะพานเขต ที่มีราคาพุ่งสูงขึ้นจากเดิมถึง
ร้อยละ 3-5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 40-50 โดยเฉพาะ
เส้นทางจากตัวเมืองไปยังสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2 ระยะทาง
ประมาณ 5 กิโลเมตร ราคาสูงถึงร้อยละ 12 ล้านบาท

ด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง ขยายปรับเปลี่ยนสถานี
ขนถ่ายสินค้าขนาดใหญ่ภายในประเทศและระหว่างประเทศ
ออกไปนอกตัวเมืองรองรับการเจริญของเมือง และการ
เปิดประตูสู่ AEC **เส้นทางคมนาคมทางอากาศกำหนด
ไว้ที่สนามบินเลิงนงกา อำเภอลิ่งนงกา จังหวัดยโสธร
ห่างจากมุกดาหารประมาณ 45 กิโลเมตร เป็นสนามบินเก่า
ของกองทัพบก สามารถให้บริการประชาชนครอบคลุม
พื้นที่ 3 จังหวัด ประกอบด้วย ยโสธร อำนาจเจริญ
และมุกดาหาร ขณะที่จังหวัดมุกดาหารได้เสนอรัฐบาล
เพื่อสร้างสนามบินในพื้นที่โดยหาที่ดินประมาณ 3 พันไร่
หากเป็นไปได้การมีสนามบิน 2 แห่งเพื่อรองรับก็จะดียิ่งขึ้น**

“จังหวัดได้จัดตั้งศูนย์

บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน

(One Stop Service : OSS)

ที่ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดมุกดาหาร

ณ ศาลากลางจังหวัดมุกดาหาร

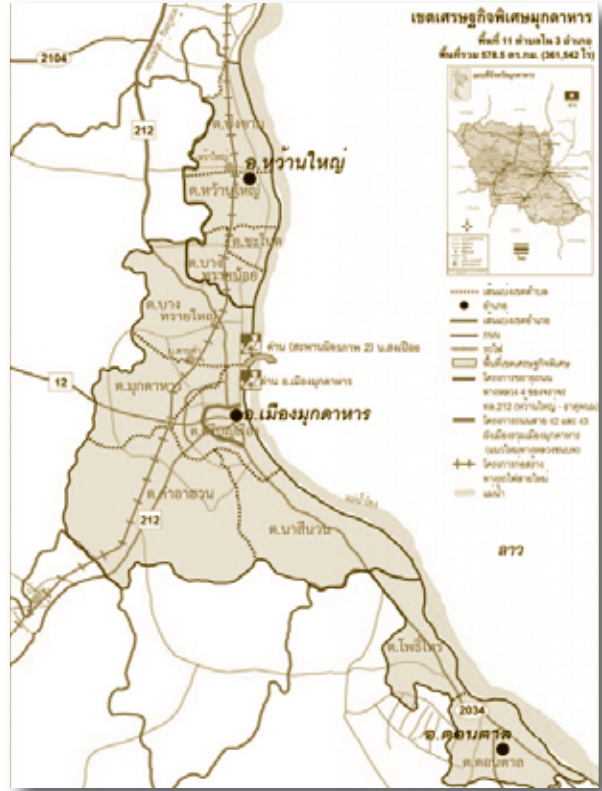
เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน”

การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหารจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่มีการบริหารจัดการที่ดี จังหวัดได้จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service : OSS) ที่ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดมุกดาหาร ณ ศาลากลางจังหวัดมุกดาหาร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนและผู้สนใจ ประกอบด้วย หน่วยงานจากภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานแรงงานจังหวัด เป็นต้น ซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดมุกดาหาร

สำหรับสิทธิประโยชน์และกิจการเป้าหมายของจังหวัดมุกดาหารนั้น คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดกิจการเป้าหมายซึ่งจะได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุดตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 4/2557 จำนวน 5 กลุ่มกิจการ ได้แก่

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมงและกิจการที่เกี่ยวข้อง
2. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
3. กิจการโลจิสติกส์
4. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
5. กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2560 



เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ของจังหวัดมุกดาหาร มีดังนี้

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล
มุกดาหาร	เมืองมุกดาหาร	คำอาฮวน นาสีนวน บางทรายใหญ่
		มุกดาหาร ศรีบุญเรือง
	ห้วยน้ำใหญ่	ชะโนด บางทรายน้อย ปงขาม ห้วยน้ำใหญ่
	ดอนตาล	ดอนตาล โพธิ์ไทร



มาตรการส่งเสริมการลงทุน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

นับตั้งแต่ปี 2547 ถึง 2557 บีโอไอได้ออกมาตรการเพื่อส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มาอย่างต่อเนื่อง ที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาแนวทางการให้ส่งเสริมใหม่ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ ด้วยมุ่งหวังว่าการฟื้นฟูเศรษฐกิจในพื้นที่ จะเป็นกำลังสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศ

มาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ล่าสุด ได้แก่ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 3/2557 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2557 **ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ 4 จังหวัด คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล และ 4 อำเภอในจังหวัดสงขลา (จะนะ นาทวี สะบ้าย้อย และเทพา)**

ประกาศดังกล่าวเป็นการขยายเวลาประกาศที่ออกมาก่อนหน้านี้ ซึ่งสิ้นสุดลงในปี 2557 ที่ผ่านมา เนื่องจากรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ บีโอไอจึงได้เสนอขอขยายเวลามาตรการดังกล่าวออกไปอีก โดยยังคงเนื้อหาของมาตรการเช่นเดียวกับประกาศเดิม โดยผู้ประสงค์จะขอรับสิทธิประโยชน์จากบีโอไอ จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2560



**“การลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
จะได้รับการผ่อนปรนเป็นพิเศษ
คือ กำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำ
เพียง 500,000 บาท
ซึ่งกรณีลงทุนในพื้นที่อื่นๆ
จะกำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำ
ไว้ที่ 1 ล้านบาท”**

สำหรับการขอรับส่งเสริมฯ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ แบ่งออกเป็น 3 กรณี

1. กรณีทั่วไป

แนวคิดของการส่งเสริมฯ กรณีทั่วไป ถ้าให้เข้าใจง่ายๆ ก็คือ ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ เป็นบริษัทที่เพิ่งจัดตั้งใหม่ หรือยังไม่ได้จัดตั้งบริษัทมาก่อน และจะลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในจังหวัดและอำเภอตามที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งก็ไม่ได้ได้อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมด้วย และจะลงทุนเพียง 1 โครงการ หรือยังไม่มีแผนระยะใกล้ที่จะลงทุนโครงการที่ 2 ก็จะไม่เข้าข่ายลักษณะของกรณีทั่วไปที่ว่านี้

เงื่อนไขการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะได้รับการผ่อนปรนเป็นพิเศษ กล่าวคือ กำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำเพียง 500,000 บาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ซึ่งกรณีลงทุนในพื้นที่อื่นๆ จะกำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำไว้ที่ 1 ล้านบาท (ไม่รวม

ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) และผ่อนปรนหลักเกณฑ์การใช้เครื่องจักรในโครงการด้วย โดยอนุญาตให้นำเครื่องจักรใช้แล้วในประเทศ มาใช้ในโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ แต่กำหนดไว้ว่า จะต้องมียุทธศาสตร์ไม่เกิน 10 ล้านบาท (โดยคำนวณจากราคา Book Value 10 ล้านบาทจึงเป็นจำนวนที่มากที่สุดที่เดียว) และจะต้องลงทุนเครื่องจักรใหม่มีมูลค่าไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของมูลค่าเครื่องจักรใช้แล้ว ซึ่งที่กำหนดไว้นี้ก็เพราะยังจำเป็นต้องมีการลงทุนใหม่บ้างเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

หากสามารถทำได้ดังที่กล่าวข้างต้น ก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ดังนี้

- ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี โดยไม่กำหนดสัดส่วนการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (มีภาษีต้องเสียเท่าไร รัฐยกเว้นให้ทั้งหมดในระยะเวลา 8 ปี นับจากวันมีรายได้ครั้งแรกของโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ นี้)
- ให้ได้รับการลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 75 ของอัตราปกติสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่ต้องนำมาผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นระยะเวลา 5 ปี
- ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุน ในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- ให้ได้รับอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลา 15 ปี นับตั้งแต่วันเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น
- ให้ได้รับอนุญาตให้หักเงินลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ
- ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร ได้แก่
 - 1) นำช่างต่างด้าวเข้ามาทำงานโดยได้รับการอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษ ในเรื่องการออกวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน



- 2) ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน (หากเลิกหรือโอนกิจการให้ผู้อื่น จะต้องจำหน่ายที่ดินภายใน 1 ปี)
- 3) ส่งออกเงินตราต่างประเทศ

**“จะต้องยื่นหนังสือยืนยันการลงทุน
ในโครงการเดิมด้วย
คล้ายกับเป็นใบจองสิทธิ์ว่า
ต่อไปจะมีการนำโครงการเดิม
มายื่นขอรับสิทธิประโยชน์
จากบีโอไอด้วย”**

2. กรณีพิเศษ

แนวคิดของการส่งเสริมฯ กรณีพิเศษนี้ เป็นแนวคิดใหม่ที่เกิดขึ้นเพื่อมุ่งให้เกิดการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จริงๆ โดยการดึงผู้ประกอบการที่มีการลงทุนอยู่แล้ว ทั้งแบบที่อยู่นอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มาสนใจลงทุนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงผู้ที่อยู่ในพื้นที่อยู่แล้วก็ให้ขยายการลงทุนในพื้นที่เพิ่มเติม

กรณีพิเศษนี้ ผู้ลงทุนสามารถยื่นขอรับสิทธิประโยชน์สำหรับโครงการที่ดำเนินการอยู่แล้วร่วมกับโครงการที่จะลงทุนใหม่ได้ เพียงแต่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังนี้

1. โครงการที่ดำเนินการอยู่แล้ว หรือที่ภาษาทางการจะเรียกว่า “โครงการเดิม” จะต้องดำเนินการกิจการในประเภทที่อยู่ในข่ายให้การส่งเสริมฯ ได้ ซึ่งก็คือ จะต้องเป็นกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557
2. โครงการใหม่ก็ต้องเป็นกิจการภายใต้บัญชีแนบท้ายประกาศที่ 2/2557 เช่นกัน โดยผู้ขอรับการส่งเสริมฯ จะต้องเป็นนิติบุคคลเดียวกับที่ทำโครงการเดิม หรือเป็นนิติบุคคลใหม่ ซึ่งมีกลุ่มเจ้าของผู้ประกอบการของโครงการเดิมถือหุ้นทั้งสิ้น



3. ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ โครงการใหม่ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2560 ซึ่งก็เหมือนการขอรับการส่งเสริมฯ กรณีทั่วไป แต่ต่างกันตรงที่จะต้องยื่นหนังสือยืนยันการลงทุนในโครงการเดิมด้วย คล้ายกับเป็นใบจองสิทธิ์ว่า ต่อไปจะมีการนำโครงการเดิมมายื่นขอรับสิทธิประโยชน์จากบีโอไอด้วย เพราะบีโอไอกำหนดให้ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ สำหรับโครงการเดิมหลังจากที่โครงการใหม่แล้วเสร็จพร้อมเปิดดำเนินการ คือบีโอไอต้องแน่ใจก่อนว่าโครงการใหม่ได้ลงทุนแล้วจริงๆ โครงการเดิมจึงจะมายื่นขอรับการส่งเสริมฯ และขอรับสิทธิประโยชน์ได้

สำหรับเงื่อนไขขนาดการลงทุนขั้นต่ำก็เหมือนกับกรณีทั่วไป แต่หลักเกณฑ์การใช้เครื่องจักรในโครงการที่มีการผ่อนปรนดังที่กล่าวมาแล้วคงบังคับใช้กับโครงการใหม่เท่านั้น เพราะโครงการเดิมน่าจะเป็นเครื่องจักรใช้แล้วในประเทศทั้งสิ้น

หากสามารถลงทุนได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด โครงการใหม่ก็จะได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับที่แจ้งไว้ในกรณีทั่วไป แต่จะได้เสริมกรณีโครงการเดิม โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี เป็นสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 100 ของมูลค่าเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ในโครงการใหม่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้



“กรณี 3 จะได้รับการอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้ โดยไม่กำหนดระยะเวลาการอนุญาต เหมือนอย่างกรณีโครงการอื่น”

3. กรณีส่งเสริมการลงทุนในกิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรม รวมถึงส่งเสริมกิจการให้ตั้งในนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือในพื้นที่คลัสเตอร์

แนวคิดนี้มุ่งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงดึงดูดให้นักลงทุนเข้าไปประกอบกิจการในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว เป็นการจัดระเบียบอุตสาหกรรมในพื้นที่ อีกทั้งสนับสนุนการรวมกลุ่มในรูปแบบคลัสเตอร์ด้วย

ลักษณะพิเศษของมาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้กรณี 3 นี้ก็คือ **สามารถรวมการลงทุนของ “โครงการแรก” กับ “โครงการขยาย” เข้าเป็นโครงการเดียวกันได้** โดยจะมีการยกเลิกบัตรส่งเสริมของโครงการแรกและออกบัตรส่งเสริมฉบับใหม่ที่รวมโครงการแรกกับโครงการขยายเข้าด้วยกัน

นอกจากนี้ **กรณี 3 จะได้รับการอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้โดยไม่กำหนดระยะเวลาการอนุญาต** เหมือนอย่างกรณีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมในพื้นที่อื่น ซึ่งปัจจุบันมีการประกาศผ่อนผันให้ใช้แรงงาน

ต่างด้าวไร้ฝีมือได้ถึงสิ้นเดือนธันวาคม 2559 เท่านั้น ทั้งนี้ แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือดังกล่าวต้องเป็นแรงงานที่ถูกกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการถูกกฎหมายด้วยวิธีเข้ามาทำงานภายใต้ MOU หรือได้รับการจดทะเบียนแรงงานอย่างถูกต้อง

สำหรับเงื่อนไขการลงทุนมีความเหมือนและแตกต่างจาก 2 กรณีแรกดังนี้

1. ขนาดการลงทุนขั้นต่ำของโครงการแรกและโครงการขยายคือ 500,000 บาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) แต่โครงการขยายมีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่า จะต้องมีการลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนของโครงการแรกด้วย
2. หลักเกณฑ์การใช้เครื่องจักรในโครงการมีการผ่อนปรนเช่นเดียวกับ 2 กรณีแรก
3. โครงการขยายจะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ และเริ่มมีรายได้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของโครงการแรก
4. จะต้องเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมฯ โครงการขยายที่ได้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ โครงการแรก ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2560

นโยบายภาคใต้กับการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

กรณีผู้ที่จะลงทุนในจังหวัดนราธิวาส อาจสงสัยว่าสิทธิประโยชน์ตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหรือนโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้แบบใดได้สิทธิมากกว่ากัน

คำตอบก็คือ ณ ขณะนี้ **นโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้สิทธิมากกว่า** เนื่องจากมีมาตรการที่หลากหลายกว่า และสิทธิประโยชน์ขั้นต่ำกรณีทั่วไป ก็เทียบเท่ากรณีลงทุนในกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

แล้ว แต่ก็ยังไม่ชัดเจนนัก เพราะขณะที่ผู้เขียนจัดทำบทความนี้ กิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาสยังไม่ถูกประกาศเป็นทางการ จึงยังต้องรอดูประเภทกิจการเป้าหมายและเงื่อนไขสำหรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาสก่อนว่า จะมีความ

แตกต่างจนทำให้การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส มีข้อได้เปรียบมากกว่าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่

สถิติโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ระหว่างปี 2547 – 2557 ที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ (หน่วยลงทุน : ล้านบาท)

ปี	จำนวนโครงการ/ เงินลงทุน	นราธิวาส	ปัตตานี	ยะลา	สตูล	สงขลา			รวม
						จะนะ	เทพา	นาทวี / สะบ้าย้อย	
2547	จำนวน		1	1					2
	เงินลงทุน		354	90					444
2550	จำนวน			2					2
	เงินลงทุน			330					330
2551	จำนวน		1	1					2
	เงินลงทุน		155	19					174
2552	จำนวน			3					3
	เงินลงทุน			175					175
2553	จำนวน		1	1					2
	เงินลงทุน		200	74					274
2554	จำนวน			1					1
	เงินลงทุน			80					80
2555	จำนวน			1					1
	เงินลงทุน			11					11
2556	จำนวน	1	1						2
	เงินลงทุน	340	50						390
2557	จำนวน			1	3	2	1		7
	เงินลงทุน			79.7	1,323.6	227.1	1,015		2,645.4
สรุปรวมทั้งสิ้น 22 โครงการ เป็นเงินลงทุนทั้งสิ้น 4,523.4 ล้านบาท									

จากสถิติข้างต้น การลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นของประเทศไทยย่อมมีน้อยกว่ามาก แต่โดยรวมแล้วก็มีกรอบอนุมัติโครงการลงทุนถึง 22 โครงการ คิดเป็นมูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้น 4,523.4 ล้านบาท จ้างแรงงานไทย 2,011 คน

โครงการส่วนใหญ่เป็นกิจการที่คนไทยถือหุ้นทั้งสิ้นจำนวน 15 โครงการ รองลงมาเป็นการร่วมทุนระหว่างไทยกับต่างชาติ 5 โครงการ และอีก 2 โครงการเป็นกิจการที่ต่างชาติถือหุ้นทั้งสิ้น

ผลิตภัณฑ์ที่ลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในประเภทกิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ รองลงมาคือ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ถัดมาเป็นกิจการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ



กรม. ขยายเวลามาตรการชายแดนใต้

นอกจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนของบีโอไอแล้ว กระทรวงการคลังก็อยู่ระหว่างเร่งรัดมาตรการอื่นๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2557 มีมติอนุมัติขยายระยะเวลามาตรการสำหรับเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ หลายมาตรการตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบให้ขยายระยะเวลามาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียม และมาตรการด้านการเงิน ยกเว้นมาตรการพักชำระหนี้ลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ออกไปอีก 3 ปี ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ 31 ธันวาคม 2560

2. เห็นชอบมาตรการสินเชื่อผ่อนปรนโดยธนาคารออมสิน ให้ครอบคลุมลูกค้ารายเดิมและลูกค้ารายใหม่

3. เห็นชอบการขยายระยะเวลามาตรการพักชำระหนี้ลูกค้า ธ.ก.ส. ออกไปอีก 3 ปี 3 เดือน ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ 31 ธันวาคม 2560 โดยให้รัฐบาลชดเชยดอกเบี้ยเงินกู้ให้ ธ.ก.ส. แทนลูกค้า ธ.ก.ส. ในอัตรา MRR - 1.5 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2557 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2560 (ต่อเนื่องจากมาตรการพักหนี้เกษตรกรรายย่อยและประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่มีหนี้คงค้างต่ำกว่า 500,000 บาท ซึ่งสิ้นสุดโครงการลงแล้วเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2553)

4. อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกา และเห็นชอบในหลักการร่างประกาศกระทรวงเพื่อขยายระยะเวลามาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียมออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2560 ดังนี้

4.1 ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

4.2 ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน กรณีการโอนและการจำนองอสังหาริมทรัพย์ตามมาตราการสนับสนุนเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

4.3 ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กรณีการโอนและการจำนองห้องชุดตามมาตราการสนับสนุนเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

5. อนุมัติงบประมาณสำหรับแต่ละมาตรการ ดังนี้

5.1 งบประมาณสำหรับมาตรการชดเชยส่วนต่างเบี้ยประกันปีละ 20 ล้านบาท ระยะเวลา 3 ปี โดยให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) เป็นหน่วยงานรับการจัดสรรงบประมาณ

5.2 งบประมาณสำหรับการชดเชยส่วนต่างระหว่างต้นทุนเงินกับอัตราผลตอบแทนที่ธนาคารออมสินได้รับจากการปล่อยสินเชื่อตามมาตรการสินเชื่อผ่อนปรน ในวงเงินปีละ 930 ล้านบาท ระยะเวลา 3 ปี โดยให้ธนาคารออมสินเป็นผู้ขอรับการจัดสรรงบประมาณ และให้เบิกจ่ายตามที่เกิดขึ้นจริง

5.3 งบประมาณสำหรับมาตรการพักหนี้เกษตรกร ลูกค้ำ ธ.ก.ส. ในส่วนของเงินต้นที่ไม่เกิน 200,000 บาท ในวงเงินปีละ 330 ล้านบาท ระยะเวลา 3 ปี 3 เดือน โดยให้ ธ.ก.ส. เป็นผู้ขอรับการจัดสรรงบประมาณ และให้เบิกจ่ายตามที่เกิดขึ้นจริง

อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องดำเนินการในหลายด้านไปพร้อมๆ กัน ไม่เฉพาะในด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงด้านการพัฒนาการศึกษา การสร้างงาน การพัฒนาสาธารณูปโภค ฯลฯ

“สภาความมั่นคงแห่งชาติ

อยู่ระหว่างจัดทำ

ร่างนโยบายการบริหารและการพัฒนา

จังหวัดชายแดนภาคใต้ 2558-2560”

ความปลอดภัยและสันติสุขในพื้นที่

นโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในระยะที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าจะให้สิทธิและประโยชน์สูงสุดตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนแล้วก็ตาม เนื่องจากปัญหาหลักในเรื่องความปลอดภัย ซึ่ง



กระทบวงอุตสาหกรรมมีแผนที่จะประสานงานกับ กอ.รมน. เพื่อปรับกระบวนการรักษาความปลอดภัยให้เป็นกรณีพิเศษในพื้นที่ซึ่งมีการลงทุน เพื่อให้นักลงทุนมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น

ขณะนี้ สภาความมั่นคงแห่งชาติอยู่ระหว่างจัดทำ “ร่างนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2558-2560” โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 11-12 พฤษภาคม 2558 สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) ได้เชิญองค์กรในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาร่างนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560 ในวันที่ 11 พฤษภาคม 2558 ได้เชิญกลุ่มนักธุรกิจและตัวแทนผู้นำศาสนาเข้าร่วมประชุม และในวันที่ 12 พฤษภาคม 2558 ได้เชิญเครือข่ายองค์กรประชาสังคม ทั้งเครือข่ายสตรีและเยาวชน เครือข่ายนักศึกษา นักวิชาการ และสื่อมวลชน เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างนโยบายดังกล่าวที่โรงแรมซีเอสปัตตานี โดยมีคุณกนกทิพย์ รชตะนันท์ รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นประธานในที่ประชุม

ร่างนโยบายที่ สมช. นำเสนอในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 6 ข้อ กล่าวคือ

1) เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย สงบสันติ มีความไว้วางใจต่อกัน ปราศจากเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรงจากทุกฝ่าย

2) เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่ ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา



3) เพื่อให้สังคมไทยและสังคมในพื้นที่ตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมและรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหา

4) เพื่อพัฒนาศักยภาพของคน สังคม และเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรมในสังคมอย่างทั่วถึง

5) เพื่อสร้างความเชื่อมั่น หลักประกันความต่อเนื่อง และเตรียมความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข

6) เพื่อสร้างความเข้าใจต่อสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศให้เกิดการสนับสนุนและเกื้อกูลต่อการแก้ปัญหา

คุณदनัย มุ้สา ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม
สมช. กล่าววว่า สำหรับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการพูดคุยเพื่อสันติสุขในข้อที่ 5) นั้น ยังมีเนื้อหาที่ระบุในรายละเอียดอีก 2 ประการ คือ

1) สร้างสภาวะแวดล้อมที่มีความเชื่อมั่นและเปิดพื้นที่ที่มีหลักประกันความปลอดภัยในการเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มในกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข โดยส่งเสริมความต่อเนื่องของกระบวนการกับบุคคลที่มีความเห็นและอุดมการณ์ต่างจากรัฐให้มีเอกภาพ และมีการดำเนินการตาม “แผนขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้” อย่างมีประสิทธิภาพ

2) เสริมสร้างความพร้อมของทุกภาคส่วนในกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐ สื่อมวลชน และประชาชนทั้งในและนอกพื้นที่ ให้มีความรู้ ความเข้าใจต่อพัฒนาการของสถานการณ์ที่เป็นจริงของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข และพร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนกระบวนการอย่างต่อเนื่อง

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ การส่งเสริมการลงทุนจึงเป็นเพียงมาตรการหนึ่งที่จะช่วยสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่เท่านั้น ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงประชาชนในพื้นที่ต้องร่วมมือกันเพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย มีความเติบโตทางเศรษฐกิจและประชาชนในพื้นที่ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขต่อไป 📧

ที่มา เว็บไซต์โรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้



เคล็ดลับการลงทุนในต่างประเทศ ตัวอย่างความสำเร็จ ของนักธุรกิจหญิงจีนในไทย

สมัยก่อนชาวจีนที่เข้ามาตั้งรกรากอยู่ในประเทศไทยนั้น ต่างขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ และยังสามารถทำงานได้หลากหลาย ปัจจุบันคนจีนรุ่นใหม่เข้ามาประกอบธุรกิจ ก็ต้องฝ่าฟันทำธุรกิจเพื่อความอยู่รอด เป็นการดำเนินธุรกิจอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ง่าย ซึ่งแนวคิดในการดำเนินธุรกิจนี้ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติใด ก็สามารถใช้เคล็ดลับนี้ได้ ในการไปลงทุนในประเทศต่างๆ โดยเฉพาะนักลงทุนไทย

วารสารส่งเสริมการลงทุน ขอแนะนำนักธุรกิจหญิงจีนท่านหนึ่ง ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจทางด้านพลาสติกในประเทศไทย และไม่ละเลยในการตอบแทนสังคมและผืนแผ่นดินไทยที่ให้โอกาส ปัจจุบันนักธุรกิจท่านนี้นับเป็นหนึ่งในผู้เชี่ยวชาญของวงการพลาสติก คือ **คุณไล้ ซี เถา กรรมการผู้จัดการ บริษัท สยามเหรียญทอง จำกัด**

บริษัท สยามเหรียญทอง จำกัด เริ่มก่อตั้งวันที่ 12 พฤศจิกายน 2542 ทุนจดทะเบียน 24 ล้านบาท ประเภทธุรกิจ ผลิต จำหน่ายและส่งออกเม็ดพลาสติก พลาสติกวิศวกรรม พลาสติกในอุตสาหกรรม มีกำลังการผลิตในปัจจุบันมากกว่า 15,000 ตัน/ปี ประกอบด้วย



คุณไล้ ซี เถา
กรรมการผู้จัดการบริษัท สยามเหรียญทอง จำกัด



คุณไล้ ซี เถา

พร้อมคณะผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

เฝ้าทูลละอองพระบาท ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเงิน

แต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย

เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2557

1. เม็ดพลาสติกไนลอนซิก-เกอร์วีไซเคิล (Nylon 6,66 Pellet) กำลังการผลิต 7,000 ตัน/ปี
2. เม็ดพลาสติกไนลอนซิกผสมไฟเบอร์กลาส (Nylon 6,66 Fiber Glass Pellet) กำลังการผลิต 6,000 ตัน/ปี
3. พลาสติกวิศวกรรม-ซูเปอร์ลีน (Superlene Cast Nylon POM Rod) กำลังการผลิต 1,000 ตัน/ปี
4. ยางรีเครม (Rubber Reclaim) กำลังการผลิต 1,000 ตัน/ปี

มีวิสัยทัศน์ คือ พัฒนาคณะเอง พัฒนาฝีมือพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการที่ดี เป็นที่เชื่อมั่นของลูกค้าตลอดไป

โดยบริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุน เพื่อผลิต Compounded Plastic ประเภท 6.12 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก โดยได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเกณฑ์ของประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2553 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สถานประกอบการตั้งอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี (เขต 1)

เรียนรู้จากประสบการณ์

ย้อนไปเมื่อ 25 ปีที่แล้ว หรือประมาณปี 2533 คุณไล้ ซี เถา มีโอกาสเดินทางเข้ามาประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยมาพร้อมกับญาติพี่น้อง ซึ่งมีพี่สาวที่ประกอบธุรกิจอยู่แล้วในเมืองไทย ตอนที่เข้ามาในวัยประมาณ 15 ปี แม้ว่าจะยังเรียนไม่จบก็ตาม เมื่อมาถึงก็ใช้เวลาในการปรับตัวไม่นาน และเริ่มรู้สึกชอบเมืองไทย อากาศดีของคนไทย ชอบผลไม้ไทยโดยเฉพาะทุเรียน ชอบรับประทานทุเรียนมาก ซึ่งพี่สาวบอกว่าถ้ารับประทานทุเรียนได้ก็อยู่เมืองไทยได้ จึงอยู่มาจนถึงทุกวันนี้ และเมื่อกลับไปเมืองจีนเพียงช่วงระยะเวลาสั้น กลับไม่ชอบรู้สึกอยากกลับเมืองไทย คิดถึงทุเรียน ส้มตำ ฯลฯ และมีความรู้สึกที่เราเป็นคนไทยแล้ว จึงตัดสินใจอยู่และเริ่มต้นเรียนภาษาไทยอย่างจริงจังทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน รวมทั้งยังช่วยงานพี่สาวควบคู่ไปด้วย

มุ่งมั่นเรียนภาษาไทย

กว่าจะอ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ ต้องใช้ระยะเวลามากกว่า 5 ปี โดยใช้เวลาเรียนในช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์ ประมาณวันละ 2 - 3 ชั่วโมง ส่วนวันจันทร์ - ศุกร์นั้น ใช้เวลาเรียนประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง ซึ่งอาจารย์ที่สอนนั้น ได้นำหนังสือภาษาไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาให้อ่านและสอนให้สะกดคำ จากนั้นเป็นประโยค ดังนั้นจึงต้องทราบความหมาย เพราะแต่ละคำหรือประโยคจะยากขึ้น แต่ด้วยความชอบบวกกับความตั้งใจจริง และชอบอยู่เมืองไทย จึงทำให้มุ่งมั่นศึกษาภาษาไทยอย่างจริงจัง

ส่วนเทคนิคการฟังภาษาไทยนั้น ใช้วิธีการดูโทรทัศน์ควบคู่ไปด้วย หากฟังคำได้แล้วไม่ทราบความหมาย ก็จะจดและนำไปสอบถามกับอาจารย์ผู้สอน เมื่อศึกษาไประยะหนึ่งทำให้ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้หากเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาจีน ภาษาไทยจะง่ายกว่า โดยภาษาจีนจะยากเป็นอันดับหนึ่ง

ในระหว่างนั้นก็ศึกษาเรียนรู้การประกอบธุรกิจทางด้านพลาสติกไปด้วย และเมื่อมั่นใจว่ามีประสบการณ์ทางด้านนี้เป็นอย่างดีแล้ว จึงจัดตั้งบริษัท สยามเทรียอูง จำกัด ขึ้นเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2542 **ในช่วงเริ่มต้นดำเนินธุรกิจลักษณะซื้อมาขายไป เน้นสินค้าประเภทพลาสติกที่ผลิตในไทยโดยซื้อมาและส่งออกไปยังประเทศจีน** เริ่มแรกต้องเรียนรู้ก่อนว่าตลาดจีนมีความต้องการสินค้าประเภทใด จากนั้นก็แสวงหาสินค้าชนิดนั้นๆ ส่งออกไป และประมาณปี 2543 เป็นจังหวะที่กลุ่มพลาสติกเติบโตอย่างรวดเร็วและจีนก็มีความต้องการใช้พลาสติกเป็นจำนวนมาก บริษัทจึงจัดหาพลาสติกทุกชนิดส่งออก

ภายในระยะเวลา 3 - 5 ปีที่คลุกคลีอยู่กับวงการพลาสติกประเภทต่างๆ ทำให้ทราบว่าพลาสติกกลุ่มใดที่ลูกค้ามีความต้องการใช้ในปริมาณมาก จึงตัดสินใจลงทุนสร้างโรงงานและนำเข้าเครื่องจักรมาเพื่อดำเนินการผลิตสินค้าชนิดนั้นๆ รวมถึงการส่งออกเองด้วย หลังจากบริษัททำการผลิตและส่งออกอยู่ประมาณ 5 - 6 ปี กลุ่มลูกค้าก็มีความต้องการสินค้าและรู้จักบริษัทมากขึ้น จากการผลิตเม็ดพลาสติกก็เข้าสู่การผลิต **Compounded Plastic**

**“Compounded Plastic
เหมาะนำไปขึ้นรูปเป็นชิ้นส่วนยานยนต์
เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์
ที่ต้องการให้รับแรงกระแทก
หรือทนอุณหภูมิสูงได้”**

สำหรับ **Compounded Plastic** คือ การผลิตพลาสติกจากเม็ดพลาสติกในลอนซิกผสมกับไฟเบอร์กลาสและสารเติมแต่งต่างๆ เพื่อปรับให้มีคุณสมบัติตามการใช้งาน และอาจมีการผสมกับวัสดุเสริมแรงอื่นๆ เช่น ไยแก้ว ในอัตราร้อยละ 10 20 และ 30 ทั้งนี้เพื่อ

ทำให้เม็ดพลาสติกที่ได้มีคุณสมบัติที่ดีขึ้น เช่น แข็งแรง ทนความร้อน มีความยืดหยุ่นสูง และทนแรงกระแทกได้ดี เหมาะสำหรับนำไปขึ้นรูปเป็นชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ อะไหล่เครื่องจักร อุตสาหกรรม เฟือง ลูกล้อ ลูกกลิ้ง และอื่นๆ ที่ต้องการให้รับแรงกระแทกหรือทนอุณหภูมิสูงได้ โดย **Compounded Plastic ที่บริษัทผลิตนั้น เป็นการผลิตเพื่อส่งออกถึงร้อยละ 80 - 90 และที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 10 - 20 จำหน่ายในประเทศ**

สินค้าที่บริษัทผลิตนั้น มีลูกค้าในประเทศหลักๆ ที่ส่งออกก็คือ จีน ไต้หวัน เวียดนาม และฮ่องกง

เครื่องจักรส่วนใหญ่ก็นำเข้ามาจาก จีน ไต้หวัน และญี่ปุ่น ปัจจุบันมีเครื่องผลิตเม็ดพลาสติกกว่า 10 เครื่อง หากประเทศใดมีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเหมาะสมกับเครื่องจักรและสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าได้ บริษัทก็จะจัดซื้อมาช่วยและเสริมประกอบกับเครื่องจักรเดิมทันที ซึ่งงานในส่วนนี้หากเป็นคนทั่วไปอาจจะยาก แต่คนที่ทำอยู่ประจำและต่อเนื่องจะทราบเรื่องเหล่านี้ดี

ยกตัวอย่าง วัตถุดิบ หากทำการสั่งซื้อผิดพลาดไปก็ทำให้เสียของ นำมาใช้งานไม่ได้ หรือแม้แต่ในการผลิต หากพนักงานบอกว่าทำไม่ได้ โดยไม่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเพราะอะไร งานชิ้นนั้นก็ล้มเหลว หากเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น ในฐานะผู้บริหารจะยอมไม่ได้ โดยจะให้โอกาสพนักงานพยายามหาวิธีการเพื่อจะทำงานชิ้นนั้นให้เป็นผลสำเร็จ หากทำไม่ได้ก็จะทำให้ดู คือจะเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ต้องทำให้ได้



อาคารสำนักงานของบริษัท

ไม่ย่อถ้อต่ออุปสรรคต่างๆ

ในกระบวนการผลิตก็เช่นเดียวกัน บางครั้งพนักงานใหม่ ยังไม่ทราบอะไรมากนัก หากไปเห็นเขาทำงานไม่ถูกวิธี ก็จะไปช่วยแก้ไขให้ถูกต้องทันที โดยจะไม่ปล่อยให้เขาทำแบบนั้นเด็ดขาด เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ ซึ่งการทำเช่นนั้นนับเป็นแบบอย่างที่ดี ที่จะทำให้ธุรกิจเจริญเติบโตต่อไปได้มากยิ่งขึ้น

การที่ต้องให้ความสนใจกับทุกกระบวนการทำงานของบริษัทนั้น เนื่องจากทุกอย่างสร้างเองทำเอง และมักจะกล่าวกับพนักงานทุกๆ คนเสมอว่า “เราลงเรือลำเดียวกันแล้ว ต้องให้ถึงฝั่ง”

สำหรับเงินทุนที่เริ่มต้นดำเนินธุรกิจนั้นอยู่ที่ประมาณ 1,200,000 บาท โดยมีพนักงานใน 2 ส่วนคือ ฝ่ายผลิต และสำนักงาน ซึ่งฝ่ายผลิตจะทำงานติดต่อกัน 2 สัปดาห์ถึงจะหยุดเดินเครื่องได้ เนื่องจากเวลาเครื่องจักรเดินเครื่องแล้วจะหยุดไม่ได้ เพราะหากหยุดอาจเกิดความเสียหายต่อสินค้าได้ รวมทั้งเมื่อเปิดเครื่องครั้งแรกจะสิ้นเปลืองไฟฟ้ามาก เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาในการอุ่นเครื่องประมาณ 4 ชั่วโมงต่อเครื่อง

สำหรับการเข้าออกของพนักงานฝ่ายผลิตนั้น ก็มีบ้าง แต่ส่วนใหญ่จะมีการทำสัญญาอย่างน้อย 2 - 3 ปีขึ้นไปถึงจะให้ทำงานในฝ่ายผลิตได้ โดยต้องทดลองงานก่อนประมาณ 3 เดือน หากใครมีความสามารถและไหวพริบดี ก็จะปรับเปลี่ยนให้ไปทำงานกับเครื่องจักรพร้อมเซ็นสัญญา อย่างน้อยต้องทำงานกับเครื่องจักร



ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของบริษัท

ประมาณ 2 ปี ดังนั้นหากใครไม่มีใจรักงานในส่วนนี้ก็ไม่ควรเข้ามาในฝ่ายผลิต

สิทธิและประโยชน์บีโอไอช่วยธุรกิจได้

เนื่องจากเป็นชาวจีนที่เดินทางมาจากเมืองซัวเถา ทำให้การดำเนินการเรื่องการจัดตั้งบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจนั้น ในช่วงแรกๆ จึงค่อนข้างยุ่งยากพอสมควร แต่ด้วยความตั้งใจจริง ประกอบกับมีเพื่อนที่ดีคอยให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ และเพื่อนที่เป็นทนายความช่วยดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการจัดทะเบียนบริษัทให้จนสามารถจัดตั้งบริษัทได้เป็นผลสำเร็จ โดยมีผู้ถือหุ้นคนไทย (พี่สะใภ้) ร้อยละ 51 : 49

จากการที่บริษัทต้องนำเข้าวัตถุดิบบางชนิดจากต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศนั้น บริษัทจะต้องชำระภาษีทั้งนำเข้าและส่งออก ซึ่งในแต่ละปีก็อยู่ในอัตราที่ค่อนข้างสูง ในส่วนนี้ก็ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนๆ ให้ติดต่อสอบถามไปที่บีโอไอ ว่าจะมีช่องทางดำเนินการอย่างไรบ้าง

เมื่อได้ติดต่อสอบถามกับเจ้าหน้าที่บีโอไอแล้ว ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการลงทุนและสิทธิประโยชน์ของบีโอไอมากยิ่งขึ้น ซึ่งบีโอไอนอกจากให้การส่งเสริมการลงทุนแล้ว ยังมีนโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการที่เป็น SMEs อีกด้วย ซึ่งการขอรับการส่งเสริมฯ ครั้งแรกแม้จะต้องใช้เอกสารต่างๆ ประกอบหลายรายการ แต่บริษัท โชคดีที่มีมืออาชีพเข้ามาช่วยดูแลให้ จึงทำให้ได้รับความสะดวก และไม่ยุ่งยากแต่อย่างใด

**“บริษัทได้รับสิทธิและประโยชน์
จากบีโอไอทำให้การนำเข้าสินค้าเคมีบางชนิด
ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า
รวมทั้งยังช่วยลดระยะเวลา ขั้นตอน
ในการนำเข้าและการส่งออกสินค้าได้มาก”**

การที่บริษัทได้รับสิทธิและประโยชน์จากบีโอไอ ทำให้การนำเข้าสินค้าเคมีบางชนิดได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า รวมทั้งยังช่วยลดระยะเวลาและขั้นตอนในการนำเข้าและการส่งออกสินค้าได้มาก จากที่ต้องใช้เวลา 1 - 2 สัปดาห์ ก็เหลือเพียง 1 - 2 วันเท่านั้น

ทั้งนี้บริษัทได้เข้าร่วมออกบูธจัดแสดงผลภัณฑ์ต่างๆ ของบริษัทในงาน “บีโอไอ แฟร์ 2011” ด้วย ทำให้บริษัทได้พบปะบริษัทอื่นๆ ที่สนใจซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้นด้วย

สภาวะตลาดส่งออกในปัจจุบัน

เนื่องจากในช่วงนี้สภาวะเศรษฐกิจโลกค่อนข้างซบเซา โดยเฉพาะราคาน้ำมันที่มีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวัตถุดิบที่บริษัทนำเข้าก็สกัดมาจากน้ำมันขณะนี้ราคาลดลงไปประมาณ 1,000 เหรียญสหรัฐฯ (ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2558) จึงทำให้ราคาขายสินค้าลดลง และสต็อกวัตถุดิบขาดทุน จากที่ซื้อมาในราคาประมาณ 2,000 เหรียญสหรัฐฯ ก็เหลือเพียง 1,000 กว่าเหรียญสหรัฐฯ เท่านั้น เพราะการสั่งซื้อวัตถุดิบนั้นบริษัทต้องวางแผนล่วงหน้าอย่างน้อย 6 เดือน ไม่สามารถสั่งซื้อและผลิตได้ทันที ส่งผลทำให้บริษัทขาดทุนจากสต็อกที่ปัจจุบันราคาปรับตัวลดลง

“ปัญหาที่พบในการลงทุนที่จีนคือ เรื่องวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน ต้องรู้จักคนเป็นจำนวนมาก รวมทั้ง ต้องไปทำความรู้จักกับเจ้าหน้าที่ ในหน่วยงานต่างๆ จะทำให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น และต้องเรียนรู้เรื่องคนด้วย”

เปรียบเทียบการลงทุนในจีนและไทย

ปัญหาที่มักจะพบในการลงทุนที่จีนคือ เรื่องวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน การทำงานของหน่วยงานราชการแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน แรงงานและ



ลูกค้าต่างก็ต้องศึกษาเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การลงทุนในจีนนั้นบางทีก็ต้องรู้จักคนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งต้องไปทำความรู้จักกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆ ให้มากก็จะทำให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น นอกจากเรียนรู้เรื่องกฎระเบียบ และกฎหมายแล้ว ยังต้องเรียนรู้เรื่องคนด้วย จีนเป็นประเทศที่กว้างใหญ่มาก ในแต่ละเมืองหรือมณฑลก็มีความแตกต่างกัน ศาสนามีมาก ภาษาที่ใช้ก็หลากหลาย โดยเฉพาะภาษาท้องถิ่น (ภาษาทางการคือ จีนกลาง) รวมถึงเรื่องอาหารการกิน ซึ่งทางภาคเหนือจะเน้นอาหารที่มีรสเค็ม ส่วนทางใต้จะเน้นหวาน การใช้ชีวิตประจำวันแต่ละภาคก็แตกต่างกันมาก ดังนั้นใครที่จะเข้าไปลงทุนก็ต้องศึกษาให้รอบคอบ เนื่องจากกฎหมายที่จีนค่อนข้างเข้มงวด

สำหรับค่าครองชีพในจีนขณะนี้ถือว่ามီอัตราค่อนข้างสูง แรงงานเริ่มหายาก ราคาที่ดินแพงกว่าไทยมาก สำหรับพื้นที่ที่จีนเปิดให้ลงทุนในช่วงนี้คือ บริเวณภาคเหนือของประเทศ

ส่วนการลงทุนในประเทศไทยนั้น หากดำเนินการจัดเตรียมเอกสารต่างๆ อย่างครบถ้วนและถูกต้อง ตามที่หน่วยงานต่างๆ กำหนดไว้ ก็สามารถจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไปได้อย่างราบรื่น โดยส่วนตัวนั้นมีความคิดเห็นว่า “ในเมื่อเราอาศัยแผ่นดินไทยอยู่ ใช้เงินของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เราก็ต้องถือกฎอย่างเคร่งครัด” เช่น เมื่อได้รับเงินมา 100 บาท ก็แบ่งทำบุญ 20 บาท รวมถึงชำระภาษีด้วย ส่วนที่เหลือจะเป็นกำไรก็ทำตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ใช่ได้เงินมา 100 บาทก็นำเข้ากระเป๋าทั้งหมด



ปัจจุบันกลุ่มลูกค้าของบริษัทมีอยู่ 2 กลุ่มใหญ่ คือ ลูกค้าประจำ จะสั่งซื้อในระยะเวลา 6 เดือน ถึง 1 ปี โดยเน้นการผลิตเก็บสต็อกจากนั้นก็ทยอยจัดส่งให้ลูกค้า ส่วนลูกค้าอีกกลุ่มคือ ลูกค้าชาวจรทั้งหลาย

นวัตกรรมทางความคิด

บริษัทรับซื้ออวนเก่าใช้แล้วจากทุกภาคของประเทศ (แต่ต้องผ่านการทำความสะอาดแล้ว) เศษอวนใหม่ เศษผ้า และเศษเส้นใย ที่เป็นโพลีเอสเตอร์ นำมารีไซเคิลเป็นเม็ดพลาสติก และนำไปฉีดเป็นลูกบอลแก๊ส อีเอ็ม ส่วนเฟอร์นิเจอร์ อะไหล่เครื่องจักร และอื่นๆ

จะเห็นได้ว่าเป็นการนำของเหลือใช้มาดัดแปลงใหม่ ซึ่งช่วยลดปริมาณขยะได้อีกทางหนึ่ง โดยการนำเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีมาใช้ในการแปรรูป รวมทั้งเติมส่วนผสมต่างๆ เข้าไปเพื่อให้เกิดความแข็งแรง ทนทาน เหมาะกับการใช้งาน เพื่อจะได้นำกลับมาใช้ใหม่ ในช่วงที่เริ่มต้นดำเนินการใหม่ๆ มีหลายบริษัทที่เข้ามาโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เนื่องจากต้องจ้างบริษัทมาทำลาย หลังจากที่เราพบว่าบริษัทมีเครื่องจักรที่สามารถแปรรูปได้ จึงเริ่มเปลี่ยนเป็นการขายจากกิโลกรัมละประมาณ 1 - 2 บาท ปัจจุบันปรับราคาเพิ่มขึ้นเป็น 20 และ 30 บาท โดยเป็นมูลค่าที่เพิ่มขึ้นคือ ไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อจ้างทำลาย แต่ได้รับเงินกลับไป

ทั้งนี้วัตถุดิบที่ใช้ส่วนใหญ่จะมาจากภาคใต้ จากของเหลือใช้ที่นำมาแปรรูปเป็นสินค้า ปัจจุบันไทยมีกำลังผลิตอวนในประเทศประมาณ 10,000 ตันต่อปี แต่ชาว

ประมงไทยใช้เพียง 4,000 - 5,000 ตันต่อปีเท่านั้น ส่วนที่เหลือส่งออกไปจำหน่ายในประเทศต่างๆ เพราะฉะนั้นเมื่อความต้องการใช้อวนในประเทศจำนวน 5,000 ตัน ชาวประมงจะเปลี่ยนอวนใหม่อย่างน้อยเดือนละประมาณ 400 ตัน ดังนั้นก็จะเกิดของเสียอย่างน้อยเดือนละ 400 ตัน หากนำไปเผาจะก่อให้เกิดมลภาวะ ฝังก็ไม่ย่อยสลาย แต่ถ้านำมาแปรรูปได้ก็นำมาใช้งานได้อีกหลายอย่างถือว่าเป็นการรีไซเคิลของเก่ามาเป็นของใช้ที่มีประโยชน์

เคล็ดลับสู่ความสำเร็จ

การที่ประสบความสำเร็จในเมืองไทย ก็ด้วยบุคลิกพิเศษ และความใฝ่รู้ที่หมั่นศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง การที่ได้เรียนรู้ภาษาไทยทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี จึงทำให้เกิดความน่าเชื่อถือกับผู้ที่ติดต่อด้วยยิ่งขึ้น รวมทั้งยังชอบเรียนรู้เรื่องราวใหม่ๆ อะไรที่ไม่รู้จักก็ขอยากรู้ในทุกเรื่อง ไม่เว้นแม้แต่เครื่องจักรในโรงงาน ที่ไหนมีการจัดงานแสดงสินค้า นิทรรศการต่างๆ จะต้องไปร่วมแสดงหรือชมงาน หรือเมื่อมีเครื่องจักรที่ผลิตสินค้าซึ่งเป็นเทคโนโลยีใหม่ๆ ก็จะไปศึกษาหาความรู้ หากชอบและเกิดประโยชน์กับบริษัทก็จะสั่งซื้อทันที โดยสรุปคือความสำเร็จเกิดจากการเป็นคนที่ยากรู้อยากศึกษาทุกเรื่อง

หลักการบริหารงานและคน

เนื่องจากยังเป็นบริษัทขนาดเล็กไม่ใหญ่มาก จำเป็นต้องดูแลทุกเรื่องเอง ตั้งแต่การสั่งซื้อวัตถุดิบ ดูแลกระบวนการผลิต สูตรการผลิต ผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ ลูกค้า การเงิน ฯลฯ โดยสรุปคือต้องรู้ตั้งแต่ต้นจนจบ รวมถึงต้องดูแลและบริหารด้วย จึงต้องรู้ทุกๆ ส่วนของงาน ไม่เช่นนั้นจะบริหารจัดการไม่ได้

นอกจากนี้ยังมีการถ่ายทอดความรู้เรื่องการคัดเลือกวัตถุดิบให้กับพนักงาน ว่าควรเลือกแบบไหนถึงจะคุ้มค่า ต้องสามารถคำนวณออกมาได้ว่าต้นทุนต้องไม่ขาดทุน เพราะถ้าขาดทุนไม่ใช่บริษัทอยู่ไม่ได้ พนักงานก็ไม่มี

เงินเดือนเช่นกัน และจะต้องทำอะไรเพื่อให้ลูกค้ำทั้งเก่าและใหม่ ให้ความสนใจผลิตภัณฑ์ของบริษัทอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ผลิตสินค้าออกมา ลูกค้ำซื้อเพียงครั้งเดียวแบบนี้จะทำให้บริษัทได้รับความเสียหายได้

กิจวัตรประจำวันคือ ไม่ว่าจะมีการกิจที่หนักตามหรือมีเวลาว่างเพียง 2 - 3 ชั่วโมง จะต้องเข้าไปดูความเรียบร้อยของโรงงานเสมอ ทั้งนี้เพื่อความสบายใจของเราเองว่าจะไม่เกิดข้อผิดพลาดใดๆ ขึ้น นับเป็นคุณสมบัติที่ดีของผู้บริหาร แต่อาจเป็นข้อด้อยคือ ไม่สามารถเติบโตได้มากกว่านี้ เพราะต้องรับทั้งงานเล็กและใหญ่ไปพร้อมกัน จึงไม่มีโอกาสคิดค้นงานอื่นๆ เพิ่มเติม

ในส่วนของพนักงานนั้นแต่ละคนจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน หากทำงานนั้นเสร็จก็จบ แต่ถ้าพนักงานคนไหนทำงานไม่เสร็จตามกำหนดก็ต้องรับผิดชอบให้แล้วเสร็จ และที่ผ่านมายังไม่เคยต่อว่าพนักงานคนใดเลย หากพนักงานเกิดทำงานผิดพลาดก็จะให้แก้ไขจนถูกต้อง บรรยากาศการทำงานจึงเป็นลักษณะกันเองแบบครอบครัว

อย่างไรก็ตาม การที่ได้อยู่เมืองไทย และนับถือศาสนาพุทธ ชอบทำบุญไหว้พระ และไม่ได้ถือว่าเงินเป็นเรื่องใหญ่ คือ เรามีเงินเราก็กินใช้ เพราะ “เราเกิดมาก็ตัวเปล่า เวลาตายไปก็ตัวเปล่า” ไม่จำเป็นต้องสะสมเงินไว้เป็นจำนวนมาก ควรทำให้ชีวิตมีความสุขดีกว่า ส่วนการไปพบลูกค้ำแต่ละรายนั้น ไม่ใช่ว่าลูกค้ำที่ไปพบทุกคนจะต้องสั่งซื้อสินค้ากับเราทุกครั้ง แต่เป็นการไปเยี่ยมเยียนและพบปะแบบเพื่อนมากกว่า ลูกค้ำจะสั่งซื้อหรือไม่ก็ได้ คือให้สบายใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย ดังนั้นลูกค้ำหลายรายจึงกลายเป็นเพื่อนกันมากกว่าเป็นลูกค้ำ

“แผนงานในอนาคต ตั้งใจว่าจะสร้างโกดังให้เช่าซึ่งเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่ลงทุนเพียงครั้งเดียวสามารถเก็บรายได้ได้อย่างต่อเนื่อง”

แผนงานในอนาคต

สำหรับแผนงานในอนาคตที่วางไว้นั้น ไม่เกี่ยวกับงานด้านอุตสาหกรรมพลาสติก โดยได้จัดซื้อที่ดินไว้จำนวนหนึ่งแปลง ตั้งใจว่าจะสร้างเป็นโกดังให้เช่าซึ่งเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่ลงทุนเพียงครั้งเดียวก็สามารถเก็บรายได้ได้อย่างต่อเนื่อง แตกต่างจากการทำโรงงานที่ต้องใช้เวลาในการบริหารค่อนข้างมาก รวมถึงต้องใช้ความรู้ความสามารถ การเปรียบเทียบ และยังต้องแข่งขันกับต่างประเทศค่อนข้างสูงด้วย

หากเราบริหารจัดการเองก็ไม่มีปัญหา เนื่องจากสามารถสื่อสารภาษาจีนกับกลุ่มลูกค้ำชาวจีนได้ แต่ในอนาคตหากบุตรหลานหรือบุคลากรที่ขึ้นมาทำหน้าที่แทนไม่สามารถบริหารจัดการได้อาจจะยาก ดังนั้นจึงเตรียมวางแผนไว้ว่าอีก 10 ปี หากเกษียณแล้วใครจะขึ้นมาแทนได้บ้าง ถ้าไม่ได้อาจจะต้องวางแผนดำเนินการหลายๆ อย่าง รวมถึงไม่ได้คาดหวังว่าลูกๆ หลานๆ จะมาสานต่อกิจการ อาจจะเป็นบุคลากรในโรงงานที่มีความสามารถขึ้นมาก็ได้ และให้ดำเนินการบริหารต่อไป

ได้รับบริการที่ดีจากภาครัฐ

สำหรับการดำเนินธุรกิจของบริษัทในช่วงที่ผ่านมา นั้น โดยส่วนตัวมองว่า ยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ยังต้องเรียนรู้อีกมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง วัฒนธรรม กฎหมาย เศรษฐกิจไทยและโลก การลงทุนในประเทศไทย ส่วนใหญ่หน่วยงานต่างๆ อำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี คนไทยก็มีอัธยาศัยดี เรื่องเอกสารต่างๆ ก็รวดเร็วเกินความคาดหมาย จากที่คิดไว้ว่าต้องใช้เวลาอย่างน้อย



ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของบริษัท



3 - 6 เดือน แต่เมื่อยื่นเรื่องเพื่อดำเนินการก็ใช้เวลาเพียงไม่นาน นับว่าคล่องตัวมาก ไม่ว่าจะเป็นกรมสรรพากร กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ ฯลฯ

“เรื่องที่คาดหวังคือ

อยากให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงอีก

เพื่อจะได้มีโอกาส ในการแข่งขันมากขึ้น”

เรื่องที่คาดหวังไว้ สืบเนื่องจากราคาน้ำมันตลาดโลก ยังปรับตัวลดลงมาก (ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2558) ถ้าเป็นไปได้ในฐานะผู้ส่งออกหวังจะให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงอีกเล็กน้อย เพื่อให้ผู้ส่งออกจะได้มีโอกาสในการแข่งขันในตลาดโลกมากขึ้น เนื่องจากขณะนี้ต้นทุนต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจอยู่ในเกณฑ์สูง เช่น วัตถุดิบ ค่าจ้างแรงงาน เป็นต้น อีกทั้งตลาดแรงงานในประเทศไทยค่อนข้างขาดแคลน หาแรงงานยาก จะเห็นได้ว่าต้นทุนต่างๆ ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากเงินบาทอ่อนค่าลงอีก ก็พอจะช่วยผู้ประกอบการได้บ้าง

ความมุ่งมั่นจากนี้

จากการที่ตนเองได้ใช้ชีวิตในประเทศไทยมากกว่า 25 ปี ทำให้รู้สึกรักเมืองไทยเพราะคนไทยมีอัธยาศัยดี ชอบบรรยากาศของประเทศไทย และตัวเองก็มีความสำนึกรักแผ่นดินไทย รู้สึกว่าโชคดีที่ได้อยู่ในประเทศไทย ภายใต้พระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และคนไทยที่ให้โอกาสแก่คนต่างชาติ ปัจจุบันนี้รู้สึกว่าเป็นคนไทยคนหนึ่ง ที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมไทย โดยจะใช้เวลาที่มีทำประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ ทุกครั้งที่มีโอกาส ความตั้งใจต่อจากนี้ก็หวังจะใช้ชีวิตกับครอบครัวในประเทศไทยตลอดไป แม้ว่าขณะนี้จะยังไม่ได้รับสัญชาติไทยก็ตาม ทั้งนี้เพราะรู้สึกว่าตนเองต้องทดแทนคุณของแผ่นดินนี้ต่อไป

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนหวังว่าบทความนี้ จะทำให้ผู้ประกอบการไทยที่ลงทุนในประเทศ และนักลงทุนที่สนใจไปลงทุนยังต่างประเทศ ได้มองเห็นถึงเส้นทางการประกอบธุรกิจว่าต้องเป็นไปอย่างไร เพื่อจะสามารถต่อยอดธุรกิจได้ต่อไป 📧



การพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมอากาศยาน ในประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย



จากการศึกษาของบริษัท ฟรอสต์ แอนด์ ซัลลิแวน พบว่าอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานของโลก เริ่มมีการย้ายฐานธุรกิจสู่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ตะวันออกกลาง และลาตินอเมริกามากขึ้น เช่น เม็กซิโก บราซิล มาเลเซีย และประเทศในแถบแอฟริกาเหนือ เป็นต้น เพื่อลดต้นทุนค่าจ้างแรงงาน เนื่องจากอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานจำเป็นต้องใช้แรงงานจำนวนมาก เช่น Heavy Maintenance Checks เป็นต้น

แต่สำหรับภาคธุรกิจที่ใช้แรงงานไม่มากนัก เช่น การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์และชิ้นส่วน ยังไม่มีการย้ายฐาน

การให้บริการมากนัก โดยขณะนี้คลัสเตอร์อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานหรือ MRO Cluster กำลังพัฒนาขึ้นทั่วทุกมุมโลก เช่น Eastern Europe, UAE, Mexico และ Brazil รวมถึงแถบเอเชียแปซิฟิก เช่น Singapore, Malaysia, Hong Kong, Eastern China และ Australia



Migration of Airframe Heavy Maintenance Man-hours Supply

Operator region	Africa	Asia Pacific	Europe	Latin America	Middle East	North America
Africa	76%		14%		8%	2%
Asia Pacific		100%				
Europe	3%	9%	84%		4%	
Latin America		5%		92%		3%
Middle East		1%	16%		83%	
North America		35%		4%	3%	58%
Total	3%	44%	24%	4%	9%	16%

ที่มา: ฟรอสต์ แอนด์ ซัลลิเวน

โดยทั่วไปค่าใช้จ่ายในด้านการซ่อมบำรุงอากาศยานจะมีมูลค่าประมาณร้อยละ 10 ของต้นทุนการดำเนินการทั้งหมดของเครื่องบิน แต่เนื่องจากการแข่งขันระหว่างธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำ ทำให้เกิดความพยายามที่จะลดต้นทุนดังกล่าว ส่งผลให้เกิดการสร้างแรงกดดันให้ธุรกิจซ่อมบำรุงอากาศยานเปลี่ยนรูปแบบไป โดยรูปแบบของการลดต้นทุนแบบหนึ่งที่ถูกนำเสนอโดยผู้ให้บริการซ่อมบำรุงหลายแห่งคือ การ Standardization หรือการกำหนดมาตรฐานราคาของบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน

นอกจากนั้นยังมีความต้องการให้มีการบริการแบบรวมศูนย์หรือ One-Stop-Service กล่าวคือสามารถรับบริการซ่อมบำรุงทุกด้านในสถานที่เดียว ดังนั้นจะพบว่าสนามบินหลายแห่งในโลกได้มีการพัฒนาขีดความสามารถการซ่อมบำรุงอากาศยานแบบศูนย์รวมเพื่อให้สามารถครอบคลุมความต้องการของลูกค้าทุกด้าน

จากแนวโน้มการขยายฐานการให้บริการซ่อมบำรุงลำตัวอากาศยาน (Airframe MRO) มาสู่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมากขึ้น จึงถือเป็นความท้าทายของประเทศไทยว่าจะสามารถปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันส่วนแบ่งตลาดในอุตสาหกรรมนี้ภายใต้แผนพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมอากาศยานและศูนย์ซ่อมอากาศยาน และขึ้นส่วนได้หรือไม่

เมื่อพิจารณาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนแล้ว สิงคโปร์และมาเลเซีย ถือเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จ

Migration of Engine Maintenance Supply

Operator region	Europe	North America	Middle East	Latin America	Eastern Europe	Asia Pacific	Africa
Europe	74%	11%	1%	5%	0%	9%	0%
North America	16%	65%	1%	3%	0%	14%	0%
Middle East	45%	22%	4%	0%	0%	30%	0%
Latin America	29%	43%	19%	5%	0%	5%	0%
Eastern Europe	44%	15%	8%	0%	3%	30%	0%
Asia Pacific	18%	14%	2%	1%	0%	65%	0%
Africa	57%	8%	15%	0%	0%	21%	0%
Total	33%	34%	3%	3%	1%	26%	1%

ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนและศูนย์ซ่อมอากาศยานในช่วงกว่าสิบปีที่ผ่านมา

**“จากกล่าวได้ว่าสิงคโปร์
เป็นประเทศที่มีศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน
ที่สมบูรณ์แบบที่สุดของภูมิภาคเอเชีย
โดยมีศูนย์ซ่อมฯ
อยู่ที่สนามบินเชเลตาร์”**

ประเทศสิงคโปร์

จากกล่าวได้ว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยานที่สมบูรณ์แบบที่สุดของภูมิภาคเอเชีย โดยมีศูนย์ซ่อมฯ อยู่ที่สนามบินเชเลตาร์ ซึ่งมีบริษัทนานาชาติเข้าร่วมทำธุรกรรมซ่อมบำรุงฯ กว่า 100 บริษัท มีขีดความสามารถในการซ่อมบำรุงตัวเครื่อง (Airframe Maintenance) การยกซ่อมเครื่องยนต์ (Engine Overhaul) การซ่อมส่วนประกอบเครื่องบิน (Component Repair) การซ่อมโครงสร้างและระบบอิเล็กทรอนิกส์ การบิน (Structural and avionics systems repair) และการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงเครื่องบิน (Aircraft modifications and conversion) ตัวอย่างผู้ประกอบการชั้นนำที่ลงทุนในสนามบินเชเลตาร์ เช่น Boeing, Bombardier, EADS, Pratt & Whitney, Rolls-Royce และ SIA Engineering Company

อุตสาหกรรมอากาศยานสิงคโปร์ เกิดจากความร่วมมือทุกภาคส่วน

การผลักดันอุตสาหกรรมอากาศยานและศูนย์ซ่อมของสิงคโปร์เกิดจากความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน เช่น กรมการบินพลเรือน ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน กำหนดระเบียบ และพัฒนากิจกรรมด้านการบินพลเรือนของสิงคโปร์ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

โดยมี Economic Development Board (EDB) ทำหน้าที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน รวมทั้งสร้างสิ่งจูงใจเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมอากาศยานจากบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ และในประเทศ

Jurong Town Council ทำหน้าที่พัฒนานิคมอุตสาหกรรมในสิงคโปร์รวมถึงสนามบินเซเลตาร์ และกระทรวงคมนาคม ทำหน้าที่พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และติดตามธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง

จากการร่วมมือหลายฝ่ายทำให้สิงคโปร์มีกลยุทธ์หลายด้านในการสร้าง Value Chain ซึ่งประกอบด้วย การดึงดูดการลงทุนจากบริษัทในอุตสาหกรรมอากาศยานสำคัญๆ ระดับโลก การลงทุนในระบบสาธารณูปโภคเฉพาะทาง การให้ความช่วยเหลือสนับสนุน SMEs การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และความสามารถพิเศษด้านวิศวกรรม ตัวอย่างการสนับสนุนจากรัฐบาล เช่น

• Industrial Post Graduate Program

เป็นโครงการระดับปริญญาโทและเอกด้านอุตสาหกรรมอากาศยาน ซึ่งได้รับการผลักดันจาก EDB ในปี 2554 มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการค้นคว้าวิจัย ผ่านการฝึกอบรมในสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่มีกิจกรรมด้านการค้นคว้าวิจัย โดยนักศึกษาจะใช้เวลาในการเรียนในโครงการค้นคว้าวางานวิจัยกับภาคเอกชน เช่น EADS และ Thales

• ศูนย์กลางการฝึกอบรมของภูมิภาค สิงคโปร์

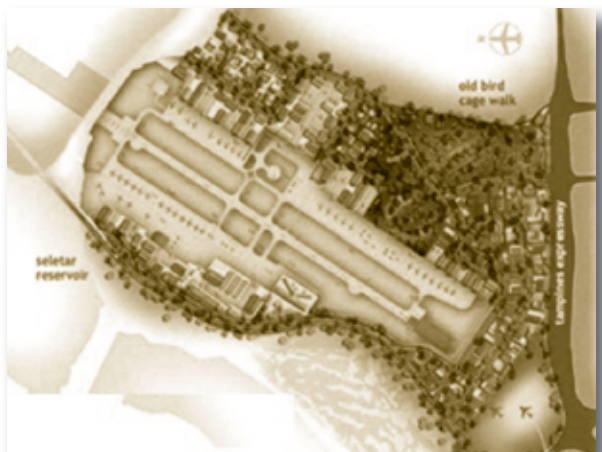
อำนวยความสะดวกให้บริษัทข้ามชาติ เช่น Boeing และ Eurocopter เข้ามาจัดตั้งโครงการฝึกอบรม รวมทั้ง



การร่วมมือระหว่าง Lufthansa และ Temasek Polytechnic ให้บริการฝึกอบรมและออกไปประกาศนียบัตรรวมทั้งใบอนุญาตวิศวกรอากาศยาน

• เงินช่วยเหลือด้านการฝึกอบรม หน่วยงาน Workforce Development Agency ให้เงินช่วยเหลือแก่ SMEs เพื่อการฝึกอบรมพนักงานและยกระดับขีดความสามารถในจำนวนไม่เกินร้อยละ 80 ของค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

• การช่วยเหลือด้านเงินเดือนแก่บัณฑิตใหม่ การช่วยเหลือเงินเดือนโดย EDB ให้กับบริษัทที่จ้างนักศึกษาจบใหม่ชาวสิงคโปร์เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทักษะทางเทคนิคเฉพาะทาง



นิคมอุตสาหกรรมเซเลตาร์ ประเทศสิงคโปร์

- **ข้อตกลงทวิภาคด้านมาตรฐานการบิน FAA** ตกลงรับการออกไปอนุญาตการออกแบบและการผลิต ส่วนประกอบอากาศยานที่ออกโดยกรมการบินพลเรือนของสิงคโปร์ ซึ่งช่วยลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ

สิทธิประโยชน์

ถึงแม้ว่าสิทธิประโยชน์ทางการเงินอาจไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนเป็นอันดับแรกของ

ผู้ประกอบการ แต่ก็ถือเป็นกฎเกณฑ์สำคัญที่ทำให้สิงคโปร์สามารถใช้สิทธิประโยชน์ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายจากบริษัทชั้นนำที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้สิทธิประโยชน์ในการต่อรองกับผู้ประกอบการให้แบ่งปันผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับประเทศสิงคโปร์ ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับคนงานสิงคโปร์ และการให้ค้ำประกันการขยายการลงทุนในธุรกิจที่มีคุณค่าในระยะยาว

ตัวอย่างมาตรการทางภาษีเพื่อการส่งเสริมการลงทุนของประเทศสิงคโปร์

กิจกรรม	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล	ระยะเวลา	เงื่อนไข
จุดใจให้เกิดการตั้งฐานการลงทุนอย่างยั่งยืนในสิงคโปร์			
การย้ายสำนักงานใหญ่	ร้อยละ 15	3 + 2 ปี	บริษัทที่มีสำนักงานใหญ่ที่ใช้กิจการของการบริหาร
การพัฒนาและขยายกิจการ	ร้อยละ 10	ปีต่อปี	การพัฒนาและขยายกิจการที่ก่อให้เกิดผลต่อเศรษฐกิจ
สถานภาพผู้บุกเบิก	ร้อยละ 100	ไม่เกิน 15 ปี	กลยุทธ์ของโครงการที่ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมที่ต้องการ
จุดใจเพื่อให้เกิดการลงทุนที่เน้นนวัตกรรมและการพัฒนาบุคลากร			
การลงทุนด้าน Automation	ไม่เกินร้อยละ 30-60 ของค่าใช้จ่ายที่มีคุณสมบัติแต่ไม่เกิน SG\$100,000	ปีต่อปี	สนับสนุนและกระตุ้นนวัตกรรมและการริเริ่มด้านประสิทธิภาพ
การฝึกอบรม	ไม่เกิน SG\$100,000/ปี	ปีต่อปี	
การวิจัยและพัฒนา	ไม่เกินร้อยละ 60 ของค่าใช้จ่าย	ปีต่อปี	
นวัตกรรมการบิน	ร้อยละ 70 ของค่าใช้จ่ายที่มีคุณสมบัติไม่เกิน SG\$2,000,000	ปีต่อปี	
เงินอุดหนุนภาษีการลงทุน			
การเพิ่มมูลค่าที่ดิน	ร้อยละ 25 + ร้อยละ 5	10 ปี	บริษัทที่ทำให้ที่ดินมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
ขึ้นส่วนหมุนเวียนของเครื่องบิน	ร้อยละ 50	5 + 5 ปี	เงินอุดหนุนสำหรับการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเกี่ยวกับการใช้ขึ้นส่วนหมุนเวียนเพื่อในกิจกรรมซ่อมบำรุง
การลงทุนแบบบูรณาการ	เป็นรายการณี (สูงสุดร้อยละ 100)	5 ปี	บริษัทที่มีรายจ่ายฝ่ายทุนในการจัดหาโรงงานและเครื่องจักรกลในต่างประเทศ
สิ่งจูงใจที่ให้เป็นภาระเฉพาะบริษัท			
อุตสาหกรรมอากาศยาน	รายการของสิ่งจูงใจที่ได้มีการออกแบบให้กับบริษัทที่ต้องการลด/เงินช่วยเหลือ โดยที่บริษัทนั้นจะต้องตกลงที่จะอยู่ในสิงคโปร์และมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขขั้นต่ำที่กำหนดในสิ่งจูงใจอื่นๆ		

จากการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของภาครัฐ ทำให้สิงคโปร์กลายเป็นประเทศที่มีขีดความสามารถในการรองรับอุตสาหกรรมอากาศยานสูง โดยมีความพร้อมตั้งแต่ระดับนโยบายของประเทศที่มีแผนแม่บทในการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้อย่างชัดเจน ทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภคในสนามบินเซเลตาร์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุน (Ease of Doing Business) นอกจากความสะดวกในการจัดตั้งบริษัทแล้ว ยังช่วยให้บริษัทสามารถเริ่มประกอบธุรกิจภายในเวลารวดเร็ว

ความท้าทาย

อย่างไรก็ตามปัจจุบันสิงคโปร์กำลังเผชิญกับความท้าทายสำคัญทางด้านข้อจำกัดของพื้นที่ ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการรายเดิมไม่สามารถขยายกิจการได้ และไม่สามารถรองรับผู้ประกอบการรายใหม่ รวมทั้งปัญหาแรงงานทั้งด้านปริมาณที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้เพียงพอ รวมทั้งค่าแรงที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความสามารถของผู้ประกอบการลดลงจากต้นทุนในการประกอบธุรกิจที่สูงขึ้น

“กลยุทธ์ของมาเลเซีย คือการลงทุน การฝึกอบรมและพัฒนาด้านอากาศยาน และดึงดูดผู้ลงทุนจากต่างประเทศ โดยจัดตั้ง Aerospace Malaysia Innovation Center”

ประเทศมาเลเซีย

มาเลเซียถือเป็นอีกหนึ่งประเทศในอาเซียน ที่ให้ความสำคัญกับธุรกิจซ่อมบำรุงอากาศยาน โดยมีการจัดทำแผนแม่บทตั้งแต่ปี 2540 ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมาย

ว่าจะต้องพัฒนาอุตสาหกรรมอากาศยานไปสู่ระดับโลก ภายในปี 2558 ทั้งนี้ในปี 2557 แผนแม่บทดังกล่าวยังได้รับการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางอุตสาหกรรมโลก โดยอุตสาหกรรมอากาศยานของมาเลเซียครอบคลุมกิจกรรมตั้งแต่การออกแบบและพัฒนา การผลิตชิ้นส่วน การซ่อมบำรุง และการกำจัดอากาศยาน

นอกจากนั้นยังตั้งเป้าหมายการมีส่วนแบ่งตลาด MRO ร้อยละ 5 ของตลาดโลก และมีผู้ผลิตชิ้นส่วนอากาศยานที่เป็นที่ยอมรับในระดับโลกในระดับ Tier 2 และ 3 โดยกลยุทธ์ของมาเลเซียคือ การลงทุนการฝึกอบรมและพัฒนาด้านอากาศยาน ดึงดูดผู้ลงทุนจากต่างประเทศ และอำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยภาครัฐได้จัดตั้ง Aerospace Malaysia Innovation Center (AMIC) เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการขับเคลื่อนงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งจะช่วยยกระดับมาเลเซียให้เป็นหนึ่งในผู้เล่นที่สำคัญในอุตสาหกรรมอากาศยานของโลกในระยะยาว



ความร่วมมือจากส่วนต่างๆ เพื่อเตรียมรองรับอุตสาหกรรมอากาศยาน

เช่นเดียวกับสิงคโปร์ การผลักดันอุตสาหกรรมอากาศยานและศูนย์ซ่อมบำรุงของมาเลเซีย ได้รับการร่วมมือจากหลายภาคส่วน เช่น กรมการบินพลเรือน ทำหน้าที่สนับสนุน พัฒนา และจัดวางระเบียบในกิจกรรมการบินพลเรือนของมาเลเซียให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล Malaysian Investment Development Agency (MIDA) ทำหน้าที่สร้างมาตรการจูงใจการลงทุนให้เกิด

การลงทุนในอุตสาหกรรมอากาศยานในมาเลเซีย มหาวิทยาลัยกัวลาลัมเปอร์ เป็นสถาบันการศึกษาหลักที่รวมหลักสูตรที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการบิน Malaysian International Aerospace Center (MIAC) ทำหน้าที่บริหารพัฒนาอุตสาหกรรมอากาศยานของมาเลเซียอยู่ภายใต้บริษัท Malaysian Airports Berhad และ Malaysian Industry Government Group for High Technology (MIGHT) ทำหน้าที่สนับสนุนอำนวยความสะดวกและพัฒนามาตรการจูงใจการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรม

อากาศยานในทั้งและต่างประเทศ

มาตรการจูงใจการลงทุน

มาเลเซียได้ออกแบบมาตรการด้านภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนค่อนข้างหลากหลาย โดยเน้นให้เกิดการลงทุนที่ครบวงจรห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การวิจัยและพัฒนา การผลิตและซ่อมบำรุง การพัฒนามาตรฐาน การประเมินและการทดสอบ รวมไปถึงการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตัวอย่างมาตรการทางภาษีเพื่อการส่งเสริมการลงทุนของประเทศมาเลเซีย

กิจกรรม	ลดหย่อนภาษีเงินได้ในนิติบุคคล	ระยะเวลา	เงื่อนไข
การวิจัยและพัฒนา	ร้อยละ 100	5 - 15 ปี	ยกเว้นภาษีนำเข้าร้อยละ 100 สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในงานค้นคว้าวิจัย
การผลิต	ร้อยละ 100	สูงสุด 15 ปี	ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบและการยกเว้นการเก็บภาษีจากการขายเครื่องจักร
บริการซ่อมบำรุง	ร้อยละ 100	สูงสุด 10 ปี	ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบและการยกเว้นการเก็บภาษีจากการขายเครื่องจักร
การพัฒนามาตรฐาน การประเมินผล และทดสอบ	ร้อยละ 100	มากที่สุด 5 ปี	-
การพัฒนาทุนมนุษย์	-	-	สิทธิลดหย่อนครั้งที่สองรับค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสำหรับผู้ให้การฝึกอบรมนักบินเรื่องการแปลงใบอนุญาตนักบินและการฝึกอบรมครูการบิน
จูงใจการลงทุนให้เกิดการผลิตและวิจัยพัฒนาในระยะยาว			
การซ่อมบำรุง การผลิต ทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาทุน	อุดหนุนในระยะแรกร้อยละ 10 และร้อยละ 3 ต่อปีในปีถัดไป	-	สำหรับบริษัทที่มีรายจ่ายฝ่ายทุนในการก่อสร้างหรือซื้ออาคารที่ใช้ในการผลิตหรือวิจัยและพัฒนา
มาตรการจูงใจเฉพาะทาง			
ทุกภาคส่วน	สิ่งจูงใจเฉพาะตามความต้องการของแต่ละบริษัท โดยบริษัทสามารถแสดงความจำนงขอรับสิทธิทางภาษีอากรหรือเงินช่วยเหลือที่สามารถรับได้จาก MIDA		

เมื่อพิจารณาจากกลไกการผลิตต้นอุตสาหกรรมอากาศยานและซ่อมบำรุงอากาศยานของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียจะพบว่า **จุดแข็งที่เหมือนกันของทั้ง**


สองประเทศคือ การทำงานแบบบูรณาการทั้งภาครัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมกับอุตสาหกรรมอากาศยาน เช่น กรมการบินพลเรือน



นิคมอุตสาหกรรม หน่วยงานส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งภาคการศึกษา และเอกชนจากผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยี ได้ร่วมมือกันสร้างพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และความสามารถในการออกแบบวิจัยและพัฒนา

นอกจากนั้นกลไกการส่งเสริมการลงทุนผ่านสิทธิประโยชน์ด้านต่างๆ ได้มีการออกแบบไว้อย่างน่าสนใจ เนื่องจากมีการออกแบบสิทธิประโยชน์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการกระตุ้นให้ลงทุนในสิ่งปลูกสร้าง เพื่อเป็นหลักประกันให้เกิดการขยายการลงทุนอย่างยั่งยืนภายในประเทศ อาวุธที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความยืดหยุ่นในการใช้**สิทธิประโยชน์** เพื่อสร้างสถานการณ์ **Win-Win Situation** ทั้งกับ

ผู้ประกอบการและประเทศ ด้วยมาตรการจูงใจเฉพาะทางที่ภาครัฐและผู้ประกอบการสามารถเจรจาสิ่งที่ตนต่างต้องการ เพื่อนำมาสู่สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการแลกกับเงื่อนไขในการลงทุนและพัฒนาบุคลากรตามที่ภาครัฐต้องการ

ในอนาคตอันใกล้นี้ เราอาจจะได้เห็นนวัตกรรมด้านการให้สิทธิประโยชน์ สำหรับการดึงดูดให้เกิดการลงทุนนิคมอุตสาหกรรมหรือศูนย์ซ่อมอากาศยานในประเทศไทย ซึ่งน่าจะมีอะไรมากกว่าการให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี จะต้องมึที่เด็ดที่จะจูงใจ ให้สามารถแย่งชิงส่วนแบ่งจากการขยายตัวในอุตสาหกรรมอากาศยานในขณะนี้เข้ามาลงทุนในไทยด้วย เพราะผู้ประกอบการหลายรายที่มีการลงทุนอยู่แล้วในอาเซียน ต่างกำลังมองหาแหล่งที่ตั้งใหม่ เพื่อรองรับการขยายการลงทุนของธุรกิจการบินในอนาคต 



ในอดีตการดำน้ำเพื่อไปหาหอยมุก นักดำน้ำที่ลงไปไม่ได้หาหอยมุกอย่างเดียว แต่ยังมีหอยเป๋าฮื้อและหอยเปลือกแข็งชนิดต่างๆ ปลาหมึกยักษ์ กุ้งล็อบสเตอร์ หอยเม่นทะเล สาหร่าย โดยหอยมุกถือเป็นผลผลิตทางทะเลที่ถือว่าเป็นเสมือน “ไข่มุก” ในการดำน้ำของบรรดาผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในชุมชนและมีวิถีชีวิตแบบชาวเล หรือที่เราเรียกกันว่า “อามา”

ถึงตรงนี้แล้ว ผู้อ่านอาจสงสัยว่า อามาจะต้องเป็นผู้หญิงเท่านั้นหรือไม่ คำตอบก็คือ ใช่ค่ะ ในอดีตกาลหลายพันปี อามาต้องเป็นผู้หญิงที่มีอาชีพนักดำน้ำหาผลผลิตจากทะเลเพื่อนำมาขายและใช้เพื่อการบริโภคภายในครัวเรือน ภายหลังเริ่มมีอามาที่เป็นผู้ชายปะปนบ้างแต่น้อยมากๆ ทั้งนี้อามานั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. FunadoAma เป็นอามาที่ออกไปดำน้ำที่มีระดับความลึกประมาณ 15 - 25 เมตร โดยจะออกเรือไปกับชายชาวประมงซึ่งส่วนมากจะเป็นสามี ผู้ซึ่งจะคอยบังคับเรือและช่วยดึงอามาขึ้นจากทะเล อุปกรณ์ที่สำคัญของอามาในการดำน้ำในแต่ละครั้งก็คือ มีดและทุ่นถ่วงน้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัม ซึ่งจะผูกไว้ที่เอว ก่อนจะดำลงไปเพื่อนำหอยเป๋าฮื้อและหอยเปลือกแข็งชนิดอื่นๆ ขึ้นมาใส่เรือ โดยเมื่อหมดลมหายใจในการดำน้ำแต่ละครั้ง อามาก็จะกระตุกเชือก เพื่อส่งสัญญาณให้สามีทราบว่าจะถึงเวลาที่จะต้องดึงอามาขึ้นมาจากทะเลแล้ว



2. OyogidoAma เป็นอามาที่จะดำน้ำใกล้ชายฝั่ง โดยจะดำน้ำในระดับความลึกที่ไม่มากนัก ประมาณ 2 - 4 เมตร และไม่มีการใช้เรือ ใช้เพียงอุปกรณ์ในการดำน้ำ ได้แก่ มีด ขอบเกี่ยว และถังไม้ โดยจะใส่ผลิตภัณฑ์ที่เก็บได้จากท้องทะเลลงในถังไม้เหล่านั้น

“สาเหตุที่อามาสวมใส่ชุดสีขาว เนื่องมาจากความเชื่อว่าสีขาว จะป้องกันอันตรายจากจลามาได้”

อย่างไรก็ตามปัจจุบันอามาสองประเภทนี้มีความเหมือนกันในแง่ของการแต่งกายคือ จะแต่งกายด้วยชุดสีขาวคลุมตั้งแต่ศีรษะถึงเท้า (อดีตอามาจะแต่งกายน้อยชิ้นกว่าปัจจุบันมาก) แวนตากันน้ำทรงรีขนาดใหญ่ และอุปกรณ์ในการเก็บเกี่ยวผลิตผลจากทะเล เช่น มีดแบบแบน ขอบเกี่ยว โดยจะใช้อุปกรณ์เหล่านี้ตามลักษณะผลิตผลทางทะเลที่พบ สำหรับหอยเม่นทะเลนั้น จะต้องใช้ขอบเกี่ยว หรือหากเป็นหอยเป่าฮือต้องใช้มีดแบบแบนเพื่อชะออกจากไซดหิน แต่สมัยก่อนยังไม่มีการใส่ตีนกบเพื่ออำนวยความสะดวกและป้องกันอันตรายที่เกิดจากคมของหินหรือสิ่งมีคมอื่นๆ เหมือนในปัจจุบัน จึงเป็นการดำน้ำด้วยเท้าเปล่า

ส่วนสาเหตุที่อามาสวมใส่ชุดสีขาวเนื่องมาจากความเชื่อว่าสีขาวจะป้องกันอันตรายจากจลามาได้ ทั้งนี้



การดำน้ำแต่ละครั้งของอามา ลมหายใจแต่ละครั้งมีเวลาครั้งละประมาณ 2 นาที และอามาจะออกไปดำน้ำประมาณ 2 ครั้งต่อวัน ในช่วงเวลาเช้าและบ่าย ใช้เวลาครั้งละประมาณ 30 - 40 นาที

ก่อนออกเดินทางอามาจะทำพิธีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้การเดินทางออกไปในทะเลมีความปลอดภัยและได้ผลิตผลจากทะเลจำนวนมาก ทั้งเพื่อการดำรงชีวิตและขายที่ตลาด และเมื่อกลับขึ้นมาจากทะเลอันหนาวเหน็บ อามาก็จะเข้าไปฝังไฟในกระท่อมเพื่อให้ร่างกายอบอุ่นและยังถือเป็นที่สังสรรค์ของบรรดาเหล่าอามาอีกด้วย

นอกจากนี้อามาก็คงยังทำหน้าที่เป็นแม่บ้านทำอาหาร และดูแลครอบครัวตามปกติ อันถือเป็นวิถีจักรการดำเนินชีวิตของอามา

คำถาม : เหตุใดอามาถึงเป็นผู้หญิง?

คำตอบ : ที่อามาเกือบร้อยละร้อยเป็นผู้หญิงนั้น เนื่องจากเชื่อว่าผู้หญิงสามารถเก็บความอบอุ่นได้ดีกว่าผู้ชาย เพราะมีชั้นไขมันที่หนากว่า ซึ่งทนต่อความเย็นได้ดีกว่าผู้ชาย

ในปี 2557 หน่วยงานท้องถิ่นของญี่ปุ่นได้พยายามรักษาสมดุลระหว่างทรัพยากรธรรมชาติในทะเลและปริมาณอุปสงค์โดยการปล่อยหอยเป่าฮือในชั้นอนุบาลลงสู่ทะเล รวมทั้งออกกฎหมายห้ามการดำน้ำแบบใช้ถังอากาศ และกำหนดขนาดของหอยเป่าฮือที่สามารถจับได้ว่าต้องมีขนาดความยาว 10 เซนติเมตร ซึ่งเท่ากับอายุของหอยที่ 10 ปี

สาเหตุที่ทางการของญี่ปุ่นต้องออกกฎหมายเหล่านี้ เนื่องจากปริมาณการจับสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ รวมไปถึงปัญหามลพิษที่ส่งผลต่อทั้งจำนวนและการเติบโตของหอยเป่าฮือ ซึ่งถือเป็นแหล่งที่มาของรายได้หลักของการประกอบอาชีพอามา เมื่อพิจารณาถึงจำนวนที่ลดลงของหอยประเภทนี้แล้วจะเห็นได้ว่ามีปริมาณลดลงถึงร้อยละ 90 ภายใน 40 ปีเลยทีเดียว

**“ญี่ปุ่นได้เสนอวัฒนธรรมอามา
จังหวัดมิเอะ ให้ได้รับการรับรอง
จากองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
(UNESCO) ว่าเป็นหนึ่งในวัฒนธรรม
ที่มีการสืบทอดเก่าแก่มาช้านาน”**

หอยเป๋าฮื้อ

หอยเป๋าฮื้อหรือหอยโข่งทะเล (Abalone) เป็นหอยทะเลฝาเดียวที่อาศัยอยู่ในน้ำทะเลสะอาด ที่มีความเค็มสูง มักอาศัยอยู่ตามแนวหินหรือปะการัง จัดเป็นหอยที่กินพืช (Herbivorous Feeder) เป็นอาหารโดยขูดกินตะไคร่น้ำหรือสาหร่ายขนาดเล็กในกลุ่มสีแดง สีน้ำตาลและสีเขียวที่เกาะติดอยู่ตามก้อนหิน หอยเป๋าฮื้อถือเป็นสัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจที่นิยมบริโภคเนื่องจากมีรสชาติดีและมีราคาแพง

ราคาของหอยเป๋าฮื้อที่จับได้จากทะเลธรรมชาติที่ญี่ปุ่นมีราคาสูงถึง 8,000 เยนต่อ 1 กิโลกรัม (ข้อมูลปี 2556) แต่หอยเป๋าฮื้อส่วนมากที่บริโภคภายในประเทศจะมาจากการเลี้ยงในระบบฟาร์ม ซึ่งจะนำสาหร่ายทะเลชนิดต่างๆ ที่สามารถเก็บเกี่ยวจากธรรมชาติหรือเพาะเลี้ยงให้เป็นอาหาร

ปัจจุบันญี่ปุ่นได้เสนอวัฒนธรรมอามา จังหวัดมิเอะ (Mie Prefecture) ให้ได้รับการรับรองจากองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ว่าเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมที่มีการสืบทอดเก่าแก่มาช้านานตั้งแต่สมัยโชวะ ซึ่งปัจจุบันวัฒนธรรมดังกล่าวได้เหลือเพียงญี่ปุ่นและเกาหลีเท่านั้น ที่ยังคงมีการดำเนินชีวิตแบบเดิมเหลืออยู่ สำหรับจำนวนอามาเฉพาะที่จังหวัดมิเอะนั้น มีประชากรผู้หญิงที่ดำรงชีพโดยการเป็นอามาอยู่ประมาณ 1,000 คน ซึ่งถือเป็นกลุ่มอามาที่มีจำนวนมากที่สุดในโลกในขณะนี้



สำหรับผู้ที่สนใจวิวัฒนาการของอามาในอดีตถึงปัจจุบันนั้น ที่เมืองโทบะ จังหวัดมิเอะ มีพิพิธภัณฑ์ที่จะบอกเล่าความเป็นมาของอามาให้ได้ชมกัน พร้อมกับข้าวของเครื่องใช้ของอามาด้วย หากมีโอกาสอยากจะเชิญชวนผู้อ่านลองไปสัมผัสวิถีชีวิตในชุมชนชาวเลเล็กๆ ที่ยังคงใช้ชีวิตอย่างพอเพียง รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีแต่ดั้งเดิมโดยสืบทอดการเป็นอามาจากรุ่นสู่รุ่น ก่อนที่อาชีพอามาจะหายไปและเป็นเพียงตำนานที่กล่าวถึงกัน 📖



โครงการอนุมัติให้การส่งเสริม การลงทุน เดือนมิถุนายน 2558

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร						
1	ชันซอส อุตสาหกรรมอาหาร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารและเครื่องปรุงรส บรรจุภาชนะผนึก	1.11	16.80	65	เพชรบุรี
2	ไทยคาสเตอร์เว็กซ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ซีดีซีเทียม กรดสเตียริก และกลีเซอรินบริสุทธิ์	1.12	220.00	60	สมุทรปราการ
3	นายวิวัฒน์ชัย จิระเกษมสุข (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง (NATIVE STARCH)	1.13	190.00	46	นครราชสีมา
4	นางสาวอารีวรรณ พรหมสุวรรณ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งปรุงแต่งอาหาร	1.11	11.00	11	สุราษฎร์ธานี
5	MR. SHAOYUE CHEN (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ถ่านอัดก้อน (BRIQUETTE CHARCOAL)	1.17	7.98	11	ปราจีนบุรี
6	นายศุภชัย จินตนาเลิศ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไบโอดีเซล	1.18	120.00	53	ชลบุรี
7	เอส.วี. เซลลูโลส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วุ้นน้ำมะพร้าว	1.11.2	5.10	8	นนทบุรี
8	อุบล สตาร์ช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง	1.13	1,387.00	91	อุบลราชธานี
9	เควีเอส เพชร โปรดัคส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไก่เนื้อ ลูกสุกรและสุกรขุน	1.5	300.00	135	กำแพงเพชร
10	เอ็นเนอร์ยี่ แอนด์ เอ็นไวรอนเมนทอล เซอร์วิส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม และผลิตเชื้อเพลิงจากกากของเสีย อุตสาหกรรม	1.18	180.00	10	ชลบุรี
11	สหกรณ์ผู้ปลูกอ้อยและ ปาล์มน้ำมันจังหวัดชลบุรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ และเมล็ดในปาล์มอบแห้ง	1.12	150.00	33	ชลบุรี
12	บี โปรเฟสชั่นนอล คอมซัลแทนท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เชื้อเพลิงจากขยะ (REFUSE DERIVED FUEL) และสารปรับปรุงดิน	1.18 และ 1.4	19.20	10	ปราจีนบุรี
13	นายพงษ์เทพ สิริจิตกุล (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปลา น้ำมันปลาเข้มข้น ปลาปน	1.6	118.20	11	สมุทรสาคร
14	บางจากไบโอฟูเอล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มกึ่งบริสุทธิ์ (RBDPO) และกรดไขมันปาล์ม (PFAD)	1.12	425.00	10	พระนครศรีอยุธยา
15	ไทยนิปปอนเวจเทเบิล จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อาหารกึ่งสำเร็จรูปแช่แข็ง เช่น ไก่ปรุงรสแช่แข็ง	1.17	49.00	49	พิษณุโลก

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิก และโลหะขั้นมูลฐาน						
1	โรอัลโคเบนเฮแกน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - เดนมาร์ก)	ผลิตภัณฑ์เซรามิก เช่น เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	2.5	360.00	265	สระบุรี
2	โซติจูกรณทิบูลย์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากยิปซัม เช่น ยิปซัมผงและปูนปลาสเตอร์	2.8	10.70	3	นครสวรรค์
3	นายโชคชัย พณิชย์อำนวย (หุ้นเงินทั้งสิ้น)	ALUMINIUM ALLOY INGOT	2.15	220.00	100	ชลบุรี
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา						
1	คริสตี้ เจมส์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องประดับและชิ้นส่วน	3.7	195.70	334	กรุงเทพฯ
2	แวนสควาร์ อินโนเวชั่นส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ - มอริเชียส)	ลิ้นหัวใจเทียมและอุปกรณ์	3.11	23.20	17	นนทบุรี
3	เด็นเคิน ทันชี (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วน ENDOSCOPE เช่น CONNECTOR PIN/RING FOR ENDOSCOPE และ CONTROL SHAFT/SLEEVE/ PLATE FOR ENDOSCOPE	3.11.1	27.60	23	ชลบุรี
4	คาร์มา โมบิลิตี้ จำกัด (หุ้นได้ทั้งหมด)	รถเข็นคนไข้ และรถเข็นคนไข้ ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้า ชิ้นส่วนรถเข็นคนไข้ และเก้าอี้อาบน้ำและนั่งถ่าย	3.9	9.40	60	นครราชสีมา
5	ไทยเท็กซ์ เอเชีย จำกัด (ร่วมทุนเนเธอร์แลนด์ - สหรัฐฯ)	NON - WOVEN FABRIC	3.1	2,258.70	397	ชลบุรี
6	เฮลตี้ โกลฟ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ถุงมือสำหรับตรวจโรค (EXAMINATION GLOVE)	3.9	500.00	414	สงขลา
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง						
1	ฮาราซู (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอะลูมิเนียมขึ้นรูป	4.3	115.60	6	ปราจีนบุรี
2	ยาซึโยคา อัลลอย วิล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักร เช่น เครื่องหล่ออะลูมิเนียมแม่พิมพ์ (MOLD) ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ (MOLD PART) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.2 และ 4.2.5	72.00	20	ปทุมธานี
3	นายวีรวุฒิ ไวมลืองอรเอก (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น BRACKET	4.3	59.20	51	ปทุมธานี
4	นายวีรวุฒิ ไวมลืองอรเอก (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น FILTER COVER	4.3	73.80	120	ปทุมธานี
5	บีเอ็มเทค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	อุปกรณ์เครื่องจักรที่มีการออกแบบ วิศวกรรมเอง เช่น MOTOR GAS SEARATOR และ PUMP	4.5.2	90.00	45	ชลบุรี
6	นางพัชรินทร์ โพธิ์ศิริสุข (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 1)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น กระบะดัมพ์	4.10	294.00	137	ระยอง
7	นางพัชรินทร์ โพธิ์ศิริสุข (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 2)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น ส่วนต่อเติมรถบรรทุก	4.10	161.30	104	ระยอง

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
8	นางรัตนา สุทธิรมน (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 3)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น ส่วนต่อเติมรถบรรทุก	4.10	253.00	161	ระยอง
9	ไทย เซอร์เทค เมทัล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว (SURFACE TREATMENT)	4.4	13.70	26	ปทุมธานี
10	ไทย โคะอิโท จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโคมไฟสำหรับยานพาหนะ เช่น BODY REFLECTOR EXTENSION และ LENS	4.10	105.30	16	สมุทรปราการ
11	ซี วาย ซี เมทัล จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น OXYGEN SENSOR PART	4.3	120.00	47	ชลบุรี
12	เอเบิล ซาโน อินดัสตรีส์ (1996) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ท่อสำหรับยานพาหนะ	4.10	40.00	23	ระยอง
13	เอเบิล ซาโน อินดัสตรีส์ (1996) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ท่อสำหรับยานพาหนะ	4.10	153.10	63	พระนครศรีอยุธยา
14	เอเบิล ซาโน อินดัสตรีส์ (1996) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ท่อสำหรับยานพาหนะ	4.10	115.00	73	ระยอง
15	บางชันยนต์เนอเวล เอเชมบลี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น ตัวถังห้องโดยสารและกระเบี่ยงท้าย	4.8	149.50	44	กรุงเทพฯ
16	นายธิเบต รุ่งโรจน์กิตติยศ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว (SURFACE TREATMENT)	4.4	20.00	14	นครราชสีมา
17	วี.เอส. อุตสาหกรรมยาง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ล้อยางตัน (SOLID TIRES)	4.10	58.60	27	สมุทรสาคร
18	ระยองไวร์ อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	P.C. WIRE และ P.C. STAND WIRE	4.3	323.00	12	ระยอง
19	เอเบิล ซาโน อินดัสตรีส์ (1996) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ท่อสำหรับยานพาหนะ	4.10	494.10	158	พระนครศรีอยุธยา
20	นันทิน ไฮ - เทค พรินซ์ชั่น จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.2	75.50	25	ปราจีนบุรี
21	อาโอยาม่าไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องมือช่าง เช่น แม่แรง (JACK)	4.1	73.10	14	ระยอง
22	สยามสกรู โบลท์ แมนูแฟคเจอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 1)	สลักเกลียว เช่น SCREW BOLT และ NUT	4.3	80.00	40	สมุทรปราการ
23	นางนงนัส กล่อมพิรุณ (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 2)	สลักเกลียว เช่น SCREW BOLT และ NUT	4.3	80.00	40	นครราชสีมา
24	เอส เค ออโต้ อินทีเรีย จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น HEADREST ASSY ARMREST ASSY DOOR และ BAND ASSY	4.10	79.10	44	ฉะเชิงเทรา
25	MR. FRANZ ROECKER (ร่วมทุนไทย - เยอรมัน)	ชิ้นส่วนไฟเบอร์กลาสสำหรับรถบรรจ	4.10	40.00	39	ขอนแก่น
26	MR. DIETER THUMFART (หุ้นเยอรมันทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น HERMETIC PACKAGE FOR IGNITERS และ SENSOR HEADER	4.10 5.5	195.00	51	สระบุรี

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
27	โดเซล เซฟตี้ ซีสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น COOLANT ในอุปกรณ์จุดระเบิดสำหรับรถจักรยานยนต์	4.10	298.00	86	ปราจีนบุรี
28	เอจซี ออโตโมทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	กระจกนิรภัยสำหรับยานพาหนะ (TEMPERED GLASS)	4.10	648.30	53	ชลบุรี
29	ซีอีพี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีการ ออกแบบทางวิศวกรรม เช่น INDUCTION HEATING MACHINE	4.2	20.00	23	นครปฐม
30	เอ็มเอสที คอร์ปอเรชั่น ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	GRAPHITE ELECTRODE สำหรับเครื่องจักร ELECTRICAL DISCHARGED MACHINE (EDM) และการซ่อมแซม GRAPHITE ELECTRODE ที่ผลิตเอง	4.5	35.00	17	สมุทรปราการ
31	ยามะเซอิ ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น MAGNETIC YOKE ASSY	4.10	28.60	10	ระยอง
32	ไทย อูย โซเคน จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.5	7.40	13	ชลบุรี
33	โดเซล เซฟตี้ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น) (โครงการที่ 1)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น PRETENSIONER GAS GENERATOR (PGG) ไนเซียมชนิดนิรภัย	4.10	87.50	60	ปราจีนบุรี
34	โดเซล เซฟตี้ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น) (โครงการที่ 2)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น PRETENSIONER GAS GENERATOR (PGG) ไนเซียมชนิดนิรภัย	4.10	184.50	60	ปราจีนบุรี
35	วี.เอส. อุตสาหกรรมยาง (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ล้อยางตัน (SOLID TIRES)	4.10	56.30	27	สมุทรสาคร
36	เดอะเกรทสตาร์ พรินซ์ชั่นสกรู จำกัด (หุ้นตองกาทั้งสิ้น)	สลักภัณฑ์ (FASTENER)	4.1	107.50	122	ปราจีนบุรี
37	ไท่เพ็ง วาล์ว แมนูแฟคเจอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น ก๊อมน้ำ วาล์วน้ำ ข้อต่อและชิ้นส่วนปั้มน้ำ	4.3	90.40	120	สมุทรปราการ

หมวด 5 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

1	MR.TESENSH CHIH HUNG (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ACCUMULATOR สำหรับเครื่องปรับอากาศ	5.3	50.00	32	ระยอง
2	นายพุทธพร แสงรัตนเดช (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.00	15	นนทบุรี
3	MR. ALEX LANE (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.80	21	กรุงเทพฯ
4	MR. MICHAEL BERGMANN (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	5.00	18	กรุงเทพฯ
5	MR. JASON HO (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.74	6	กรุงเทพฯ
6	สวีเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	75.00	32	กรุงเทพฯ
7	นางสาวศิริภา จึงสวัสดิ์ (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - COMMERCE)	5.8	4.00	19	กรุงเทพฯ

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
8	นายนิรันดร์ ประวิทย์ธนา (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	10.00	43	กรุงเทพฯ
9	จีโอทาเลนดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.90	50	กรุงเทพฯ
10	เอ็กซ์เพอร์ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น ม่านอากาศ และพัดลมไอน้ำ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า และชิ้นส่วนโลหะสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.2 และ 5.3	9.40	35	สมุทรสาคร
11	อีตาซี คอมเพรสเซอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	คอมเพรสเซอร์สำหรับเครื่องทำความเย็น	5.3	1,200.00	366	พระนครศรีอยุธยา
12	MR. FENG CHANGMING (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	6.78	13	กรุงเทพฯ
13	MR. MICHAEL DHULST (ร่วมทุนเยอรมนี - ออสเตรีย - เบลเยียม - โปรตุเกส)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.71	11	ภูเก็ต
14	โมบายแวร์ เอเชีย จำกัด (ร่วมทุนไทย - เดนมาร์ก)	ซอฟต์แวร์	5.7	5.00	9	กรุงเทพฯ
15	ซีเอสไอ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.00	9	นนทบุรี
16	MR. TASKINUL HAQUE (ร่วมทุนไทย - บังกลาเทศ)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.50	10	กรุงเทพฯ
17	ติงคั๊บบ็อกซ์ โซลูชันส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	5.50	3	กรุงเทพฯ
18	เอ เอล เอ พี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	1.00	8	กรุงเทพฯ
19	ซิลวิน โซลูชันส์ จำกัด (ร่วมทุนออสเตรเลีย - สหรัฐฯ)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.93	32	กรุงเทพฯ
20	MR. SIMON LEGOUGE (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.00	10	เชียงใหม่
21	MR. SETHA PAL (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.90	15	กรุงเทพฯ
22	คอร์เมลท์ จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.00	8	กรุงเทพฯ
23	เจวีซีเคานูด อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ผลิตภัณฑ์ ELECTRONIC CONTROL AND MEASUREMENT สำหรับงานอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ SECURITY CONTROL EQUIPMENT ผลิตภัณฑ์กลุ่มภาพและเสียง (AUDIO VISUAL PRODUCT) ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับสำนักงาน PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY (PCBA) ทั่วไป	5.3.3 5.3.4 5.3.5 5.3.6 5.4.14	110.00	93	ปทุมธานี

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
24	วงโน มีเดีย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	11.30	74	กรุงเทพฯ
25	นางนิตินันท์ อัครวทร (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.00	22	กรุงเทพฯ
26	แอลเซ็มทีย คอนซัลตัง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.00	3	กรุงเทพฯ
27	นายสิริวัฒน์ ธนุรเวท (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	5.00	15	กรุงเทพฯ
28	เบสทีดีล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.00	29	กรุงเทพฯ
29	DR. ROLAND PETRASCH (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	1.16	3	ปทุมธานี
30	อินโมเวชั่น พลัส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	3.00	23	นนทบุรี
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษ						
1	ทาวเวอร์ พลาส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เม็ดพลาสติกรีไซเคิล (RECYCLED PLASTIC RESIN)	6.8	5.00	5	สมุทรปราการ
2	ทรินิตี้ โลจิสติก แอนด์ เซอร์วิส จำกัด (ร่วมทุนไทย - ใต้หวัน)	พลาทพลาสติกกรีไซเคิล	6.8	46.40	22	ระยอง
3	บีเอสที อีลาสโตเมอร์ส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางสังเคราะห์ชนิด HI - STYRENE ESBR	6.11	32.70	-	ระยอง
4	ไทย 101 กรุ๊ป จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ถุงพลาสติกชนิดไม่น้อยกว่า 4 ชั้น (MULTILAYER PLASTIC BAG)	6.7	86.70	108	ระยอง
5	มิลลิเมต บีเอฟเอส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยาแผนปัจจุบัน (CONVENTIONAL MEDICINE)	6.5	759.80	58	เชียงใหม่
6	ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติกสำเร็จรูป ขวดพลาสติกและฝาขวดพลาสติก	6.12	440.00	27	ชลบุรี
7	ทีที เทคโนโลยีพลาส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	6.12	42.00	255	สมุทรสาคร
หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค						
1	MR. ANDREAS KOECK (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	6.00	12	กรุงเทพฯ
2	โดมัสตุ พาร์ท เอเชีย จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	498.90	24	ฉะเชิงเทรา
3	เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสัตว์หมักที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ	7.12	100.00	126	ราชบุรี
4	เอพีเอ็ม อะโกร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสัตว์หมักที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ	7.12	100.00	126	ราชบุรี
5	อะคิตะ เอพี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	1.40	5	ฉะเชิงเทรา
6	เจวีซี ออพติคัล คอมโพเน้นท์ส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	5.00	3	นครราชสีมา

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
7	ไทยยอท์ ธิฟยาร์ด แอนด์ เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.3.3	34.00	18	ไม่ระบุที่ตั้ง
8	สุวรรณภาพวงรุ่งเรืองทรัพย์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	70.00	7	ลำปาง
9	เอชเอสสร้างสรร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	400.00	6	สระบุรี
10	ดาว เคมีคอล ประเทศไทย จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	670.00	35	ระยอง
11	นางสาวสุจารี รุ่งโรจน์สุนทร (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	5.60	26	ระยอง
12	นางสาวสุจารี รุ่งโรจน์สุนทร (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	7.60	37	ระยอง
13	อินฟินิท กรีน เอ็นเนอร์ยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ที่ติดตั้งบนหลังคา	7.1	14.00	3	หนองคาย
14	เคบีซี แอดวานซ์ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	8.00	3	กรุงเทพฯ
15	ภัทรอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ที่ติดตั้งบนหลังคา	7.1	36.00	7	นนทบุรี
16	MR. MATTHEW DAVID PETER JONES (ร่วมทุนนิวซีแลนด์ - เยอรมนี)	ออกแบบทางวิศวกรรม	7.13	4.00	12	กรุงเทพฯ
17	MR. TATSUYA GOTO (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	10.00	18	กรุงเทพฯ
18	บิทูเมท มาร์ติน จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฝรั่งเศส)	ขนส่งทางเรือ	7.3.3	70.00	15	ไม่ระบุที่ตั้ง
19	เอ็นเอส - โอจี เอนเนอร์ยี โซลูชัน (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - สิงคโปร์)	ไฟฟ้าและไอน้ำ	7.1	444.30	13	สมุทรปราการ
20	นีออน อินโฟเทค เซาท์อีสท์ เอเชีย จำกัด (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	สถานฝึกฝนวิชาชีพ	7.19	19.70	7	ระยอง
21	เอ็มเอสที คอร์ปอเรชั่น ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	10.00	2	สมุทรปราการ
22	โตชิบา แครเรียร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนเนเธอร์แลนด์ - สหรัฐฯ - ญี่ปุ่น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	30.40	17	ปทุมธานี
23	MR. ROBIN JOHN PARR (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	5.00	10	กรุงเทพฯ
24	ที.ที. เยนเนอร์ล ชัพพลายส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ และบริการสอบเทียบมาตรฐาน	7.21	9.90	45	ปราจีนบุรี
25	เกียร์เฮด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ให้บริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์	7.21	62.50	30	กรุงเทพฯ
26	เอส.ที. อินเตอร์ มาร์ติน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 1)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง
27	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 2)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
28	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 3)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
29	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 4)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
30	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 5)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
31	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 6)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
32	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 7)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
33	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 8)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
34	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 9)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
35	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 10)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
36	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 11)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
37	เอส.พี. อินเตอร์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น) (โครงการที่ 12)	ขนส่งทางเรือ	7.9	17.50	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
		รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม		17,489.50	6,460	



กิจการเป้าหมายของบีไอไอ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

จ.ตาก

อ.แม่สอด อ.พบพระ อ.แม่ระมาด

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
2. การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิก
3. อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง
4. การผลิตเครื่องเรือน
5. อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
6. การผลิตเครื่องมือแพทย์
7. อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน
8. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
9. การผลิตพลาสติก
10. การผลิตยา
11. กิจการโลจิสติกส์
12. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
13. กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว

จ.สงขลา

อ.สะเดา

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
2. อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง
3. การผลิตเครื่องเรือน
4. กิจการโลจิสติกส์
5. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
6. กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว

จ.ตราด

อ.คลองใหญ่

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมงและกิจการที่เกี่ยวข้อง
2. กิจการโลจิสติกส์
3. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
4. กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว

จ.มุกดาหาร

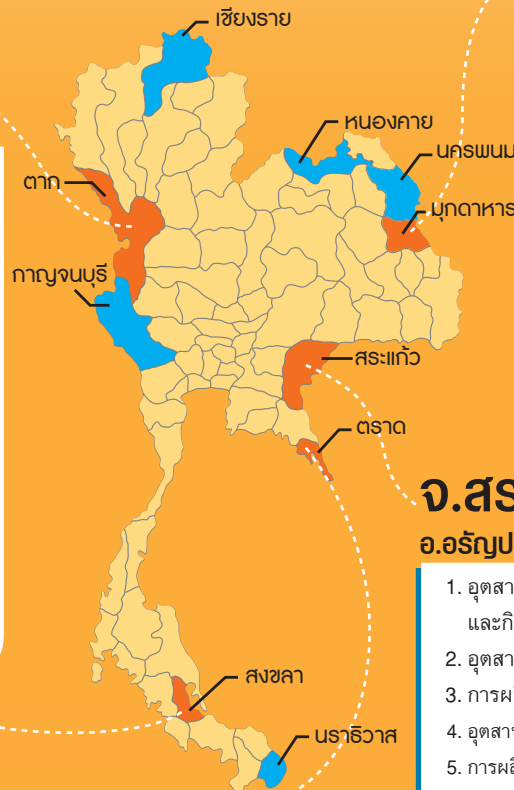
อ.เมือง อ.หว้านใหญ่ อ.ดอนตาล

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
2. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
3. กิจการโลจิสติกส์
4. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
5. กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว

จ.สระแก้ว

อ.อรัญประเทศ อ.วัฒนานคร

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
2. อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง
3. การผลิตเครื่องเรือน
4. อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
5. การผลิตเครื่องมือแพทย์
6. อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน
7. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
8. การผลิตพลาสติก
9. การผลิตยา
10. กิจการโลจิสติกส์
11. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
12. กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว



เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ 1

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ 2 (อยู่ระหว่างการพิจารณา)



THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0 2553 8111 โทรสาร 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th